

363.45
ร 272 ท
ร. 3

2

ทักษะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑

ที่มีต่อปัญหาฯ เสพติด

๑๑/๑๑/๑๑

ปริญญาโท

ของ

เรื่องชัย บุญศักดิ์

๒๕๖ พ.ศ 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำรงหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๒๘

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑

ที่มีต่อปัญหายาเสพติด

บทคัดย่อ

ของ

เรื่องชัย บุญศักดิ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๒๗

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๑๑ ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ของรัฐบาล ๑๐๗ คน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน ๒๓ คน รวมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งหมด ๑๓๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุการติดยาเสพติด และวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ ซึ่งสร้างโดยผู้วิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (t - test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดองค์ประกอบเดียว (One - Way Anova)

ผลการวิจัยมีดังนี้

- ๑ เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ผลปรากฏว่า
  - ๑ ๑ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนในทุก ๆ ด้านไม่แตกต่างกัน
  - ๑ ๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่วุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมรวมทั้งสาเหตุทางด้านอื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่วุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน
  - ๑ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ด้านเวลาในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน ไม่แตกต่างกัน
  - ๑ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาลและนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ทางด้านสวนตัวของนักเรียน ในแง่ช่วยให้ขยันในการทำงานและดูหนังสือ แตกต่างกัน สำหรับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนในด้านอื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง ๒ กลุ่มมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน
  - ๑ ๕ ผู้บริหารโรงเรียนมัศึกษารัฐบาลและเอกชน มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ในแง่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาขาดความสนใจเด็ก แตกต่างกัน สำหรับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนในด้านอื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง ๒ กลุ่ม มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

๒ เกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ผลปรากฏว่า

๒ ๑ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ด้านการบริหารงานโรงเรียนในแง่การป้องกันการเข้ายาเสพติดให้เป็นหน้าที่รับผิดชอบของครูทุก ๆ คน ด้านการจัดสิ่งแวดลอมในโรงเรียน ในแง่การจัดกิจกรรม เสริมวิชาชีพพิเศษในช่วงหลังเลิกเรียน แตกต่างกัน สำหรับวิธีการป้องกันในด้านอื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง ๒ กลุ่ม มีทัศนะไม่แตกต่างกัน

๒ ๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ควมูฉิทางการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในทุก ๆ ด้านไม่แตกต่างกัน

๒ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ด้านเวลาในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในทุก ๆ ด้านไม่แตกต่างกัน

๒ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาลและนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ด้านการบริหารงานโรงเรียน ในแง่การให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่บุคคลทุก ๆ ฝ่ายในโรงเรียน แตกต่างกัน สำหรับวิธีการป้องกันในด้านอื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง ๒ กลุ่ม มีทัศนะไม่แตกต่างกัน

๒ ๕ ผู้บริหารโรงเรียนมัศึกษารัฐบาลและ เอกชน มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ด้านการบริหารงานโรงเรียน ในแง่การป้องกันการเข้ายาเสพติดให้เป็นหน้าที่รับผิดชอบของครูทุก ๆ คน ด้านการจัดสิ่งแวดลอมในโรงเรียน ในแง่จัดกิจกรรม เสริมวิชาชีพในช่วงหลังเลิกเรียน จัดมุมหนังสือเกี่ยวกับยาเสพติด การติดยา ประกาศและคำขวัญต่อต้านยาเสพติดภายในโรงเรียน ด้านการจัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน และด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร โดยการจัดอูคยาพิทแรมระหว่างปิดภาค เรยน แตกต่างกัน สำหรับวิธีการป้องกันในด้านอื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง ๒ กลุ่ม มีทัศนะไม่แตกต่างกัน

THE OPINIONS OF THE SECONDARY SCHOOL
ADMINISTRATORS IN EDUCATION REGION 11
REGARDING NARCOTIC PROBLEMS

AN ABSTRACT

BY

RUANGCHAI BOONSAK

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
March 1984

Abstract

The purpose of this study was to investigate the opinions toward students' drug addiction among the secondary school administrators in the Eleventh Education Region. The samples were 107 administrators from government secondary schools and 34 administrators from private secondary schools, totaling to 130 administrators. The instruments used for collecting data were the questionnaires on opinions toward causes of drug addiction and means of preventing students from being addicted to drugs, in form of 5 level rating scales. The t - test and the One - Way Anova were employed for data analysis.

The results Obtained are as follows

1 Causes of students' drug dependent, it was revealed that.

1.1 The male and female administrators of secondary schools did not show different opinions on causes of students' drug addiction in all aspects

1.2 The administrators with different educational qualifications did not show different opinions on causes of students' drug due to their social and cultural. Besides that the administrators with different educational qualifications did not show any difference in in their opinions

1.3 The administrators with different lengths of experiences did not show different opinions on causes of students' drug addiction in all aspects

1.4 The administrators in municipal or sanitary area, and those living outside the areas had shown different opinions on causes

of students' drug dependent due to diligence in work and study Besides that there were no different opinions from both groups

1 5 The administrators in government schools and private schools had different opinions on causes of students' drug addiction due to sorrowing and atmosphere as well as the lack of attention on parts of classroom teachers Besides that there were no different opinions from both groups

2 The prevention of students from being it was revealed that

2 1 The male and female administrators of secondary school had different opinions means of preventing students from being addicted to the drugs, due to school administration on preventing of drug abuse which laid the responsibility on the teachers, The organization of school environment, as well as vocational promotion activities Besides those mentioned there were no different opinions from both groups

2 2 The administrators with different educational qualifications did not show different opinions on ways of preventing students from being addicted to the drugs in all aspects

2 3 The administrators with different lengths of administering experiences did not show different opinions on ways of preventing students from being addicted to the drugs in all aspects

2 4 The administrators inside municipal or sanitary area, and those outside the area had different opinions on way of preventing students from being addicted to the drugs due to schools Besides that, there were no different opinions from both groups

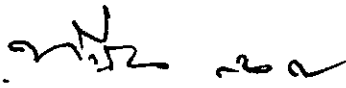
2 5 The administrators in government and private schools had different opinions on ways of preventing students from being addicted to the drugs due to school administration on preventing of drug abuse, which laid the responsibility on the teachers, the organization of school environment, the vocational promotion activities, the arrangement of book - corners on drugs, and setting posters and mottoes against drug abuse in the schools, as well as external curriculum activities Such as, camping during holidays Besides those mentioned, there were no different opinions from both groups

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

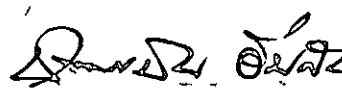
4

คณะกรรมการที่ปรึกษา

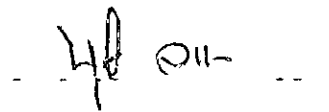
 ประธาน

 กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

 ประธาน

 กรรมการ

 กรรมการ

ประกาศศฤงคาร

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ด้วยความกรุณาช่วยเหลือจาก อาจารย์
ดร ธนวรรณ อัมสมบุรณ์ ประธานกรรมการ และอาจารย์ทวีสิทธิ์ ลิทธิกร กรรมการ โดย
ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะรวมทั้งการตรวจแก้ไขอย่างดีเยี่ยม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ดร วุฒิ เหลลาสุนทร อาจารย์สมศักดิ์ ขาวลาภ อาจารย์ถวิล
มาตรเยี่ยม ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจและแก้ไขแบบสอบถาม และขอบพระคุณอาจารย์
ฉัตรดาวีย์ หวังพานิช ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำทุกครั้งที่ผู้วิจัยไปปรึกษา

ขอขอบพระคุณ ศึกษาพิเศษเขต ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ผู้อำนวยการ
อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ และคณะครูโรงเรียนมัธยมศึกษาต่าง ๆ ในเขตการศึกษา ๑๑ ที่อำนวยความสะดวก
และให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม และรวบรวมข้อมูล และขอบขอบคุณ
เพื่อนนิสิตวิชา เอกสุขศึกษาปีการศึกษา ๒๕๒๕ รวมทั้งผู้ให้ความกรุณาช่วยเหลือในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัย
ไม่สามารถกล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ได้ทั้งหมด

ความดีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่บิดา - มารดา และบูรพาจารย์ ผู้ซึ่งได้ประสิทธิ์
ประสาทความรู้ให้กับผู้วิจัยตลอดมา

เรื่องชัย บุญศักดิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑	๑
๑	๑
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๔
ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	๔
ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	๑๐
นิยามศัพท์เฉพาะ	๑๑
๒	๑๓
๒	๑๓
ค่างำกัดความของยา เสพติดและการติดยา เสพติด	๑๓
ประเภทของยา เสพติด	๑๕
ชนิดของยา เสพติด	๑๗
ความพยายามในการเลิกใช้ฝิ่นในประเทศไทย	๓๐
ปัญหา ยา เสพติด ในสถานศึกษา	๓๔
การป้องกันยา เสพติด	๓๗
ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหา ยา เสพติด	๔๑
การวิจัยภายในประเทศ	๔๓
การวิจัยในต่างประเทศ	๔๔
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	๕๑
๓	๕๒
๓	๕๒
ประชากร	๕๒
กลุ่มตัวอย่าง	๕๒
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๕๓
การสร้างเครื่องมือ	๕๓
ลักษณะแบบสอบถาม	๕๓

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ บทนำ	๑
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๔
ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	๔
ขอบ เขตในการศึกษาค้นคว้า	๑๐
นิยามศัพท์เฉพาะ	๑๑
๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	๑๓
คำจำกัดความของยา เสพติดและการติดยา เสพติด	๑๓
ประเภทของยา เสพติด	๑๕
ชนิดของยา เสพติด	๑๘
ความพยายามในการเลิกใช้ฝิ่นในประเทศไทย	๓๐
ปัญหา ยา เสพติดในสถานศึกษา	๓๔
การป้องกันยา เสพติด	๓๘
ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ยา เสพติด	๔๔
การวิจัยภายในประเทศ	๔๓
การวิจัยในต่างประเทศ	๔๘
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	๕๐
๓ วิธีดำเนินการค้นคว้า	๕๒
ประชากร	๕๒
กลุ่มตัวอย่าง	๕๒
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๕๓
การสร้าง เครื่องมือ	๕๓
ลักษณะแบบสอบถาม	๕๓

บทที่	หน้า
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	๕๕
วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล	๕๖
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๘
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๑
การวิเคราะห์ข้อมูล	๖๑
๕ สรุป อภิปรายผล และข้อ เสนอแนะ	๑๐๔
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๑๐๔
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	๑๐๔
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๑๐๔
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๐๕
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๐๕
อภิปรายผล	๑๑๓
ข้อ เสนอแนะทั่วไป	๑๑๔
ข้อ เสนอแนะสำหรับการวิจัย	๑๒๐
บรรณานุกรม	๑๒๑
ภาคผนวก	๑๒๗

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ จำนวนผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ แยกตามประเภทโรงเรียน	๕๒
๒ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัว ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา	๖๑
๓ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา	๖๒
๔ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา	๖๓
๕ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา	๖๔
๖ วิธีการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา	๖๕
๗ วิธีการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา	๖๖
๘ วิธีการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา	๖๗
๙ วิธีการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา	๖๘
๑๐ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัว ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เพศแตกต่างกัน	๖๙
๑๑ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เพศแตกต่างกัน	๗๐

๑๒	สาเหตุการติดยา เสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เพศแตกต่างกัน	๗๑
๑๓	สาเหตุการติดยา เสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เพศแตกต่างกัน	๗๒
๑๔	วิธีการป้องกันปัญหา ยา เสพติดของนักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เพศแตกต่างกัน	๗๓
๑๕	วิธีการป้องกันปัญหา ยา เสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เพศแตกต่างกัน	๗๔
๑๖	วิธีการป้องกันปัญหา ยา เสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยา เสพติดแก่นักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เพศแตกต่างกัน	๗๕
๑๗	วิธีการป้องกันปัญหา ยา เสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เพศแตกต่างกัน	๗๖
๑๘	สาเหตุการติดยา เสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัว ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา แตกต่างกัน	๗๗
๑๙	สาเหตุการติดยา เสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา แตกต่างกัน	๗๘
๒๐	สาเหตุการติดยา เสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา แตกต่างกัน	๗๙
๒๑	สาเหตุการติดยา เสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา แตกต่างกัน	๘๐

๒๒	วิธีการป้องกันปัญหาสาเหตุตตินักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา แตกต่างกัน	๘๐
๒๓	วิธีการป้องกันปัญหาสาเหตุตตินักเรียน ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมใน โรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทาง การศึกษาแตกต่างกัน	๘๐
๒๔	วิธีการป้องกันปัญหาสาเหตุตตินักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยา เสพติดแก่นักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิ ทางการศึกษาแตกต่างกัน	๘๑
๒๕	วิธีการป้องกันปัญหาสาเหตุตตินักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตร ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา แตกต่างกัน	๘๒
๒๖	สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัว ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการ บริหารงานโรงเรียน แตกต่างกัน	๘๒
๒๗	สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการ บริหารงานโรงเรียน แตกต่างกัน	๘๓
๒๘	สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการ บริหารงานโรงเรียน แตกต่างกัน	๘๔
๒๙	สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการ บริหารงานโรงเรียน แตกต่างกัน	๘๔

๓๐	วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการ บริหารงานโรงเรียน แตกต่างกัน	๔๕
๓๑	วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมใน โรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีประสบการณ์ ในการบริหารงานโรงเรียน แตกต่างกัน	๔๖
๓๒	วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยา เสพติดแก่นักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มี ประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน แตกต่างกัน	๔๖
๓๓	วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรม เสริม หลักสูตร ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีประสบการณ์ ในการบริหารงานโรงเรียน แตกต่างกัน	๔๗
๓๔	สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัว ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีที่ตั้งโรงเรียนแตกต่างกัน	๔๘
๓๕	สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีที่ตั้งโรงเรียนแตกต่างกัน	๔๘
๓๖	สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีที่ตั้งโรงเรียนแตกต่างกัน	๔๐
๓๗	สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีที่ตั้งโรงเรียนแตกต่างกัน	๔๑
๓๘	วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีที่ตั้งโรงเรียนแตกต่างกัน	๔๒
๓๙	วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีที่ตั้งโรงเรียนแตกต่างกัน	๔๓

๔๐	วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยา เสพติดแก่นักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีที่ตั้ง โรงเรียนแตกต่างกัน	๔๔
๔๑	วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรม เสริม หลักสูตร ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีที่ตั้งโรงเรียน แตกต่างกัน	๔๕
๔๒	สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัว ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ประเภทโรงเรียน แตกต่างกัน	๔๖
๔๓	สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ประเภทโรงเรียน แตกต่างกัน	๔๗
๔๔	สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ประเภทโรงเรียน แตกต่างกัน	๔๘
๔๕	สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ประเภทโรงเรียน แตกต่างกัน	๔๙
๕๐	วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ประเภทโรงเรียน แตกต่างกัน	๑๐๐
๕๑	วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมใน โรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ประเภทโรงเรียน แตกต่างกัน	๑๐๑

๔๘	วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยา เสพติดแก่นักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ประเภท โรงเรียน แยกต่างกัน	๑๐๒
๔๙	วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ประเภทโรงเรียน แยกต่างกัน	๑๐๓
๕๐	รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษากลุ่มตัวอย่าง	๑๔๖
๕๑	รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษากลุ่มตัวอย่าง	๑๕๑

บทที่ ๑

บทนำ

ปัญหาหายาเสพติด เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมาเป็นเวลานานนับแต่โบราณกาลจนถึงปัจจุบัน และแนวโน้มของปัญหาจะยังมีผลต่อเนื่องไปในอนาคต เพราะปัญหาหายาเสพติดนั้น เป็นปัญหาที่สลับซับซ้อน ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้ประสบปัญหาประชากรติดยาเสพติดด้วยกันทั้งสิ้น แต่จะแตกต่างกันบ้างก็เฉพาะในรายละเอียดของปัญหา ความรุนแรงของการระบาด ทัศนคติของคน ตลอดจนมาตรการของแต่ละประเทศที่มีต่อปัญหาหายาเสพติด เท่านั้น

ประเทศไทย เป็นประเทศหนึ่งที่มีปัญหาหายาเสพติดมานานและแนวโน้มของปัญหาได้ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จากหลักฐานพบว่า ปัญหาหายาเสพติดเกิดขึ้นครั้งแรกในสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ (พระเจ้าอู่ทอง) ดังจะเห็นได้จากมีการตรากฎหมายลักษณะโจรบทหนึ่งกล่าววว่า "ผู้เสพฝิ่น กินฝิ่น ขายฝิ่น นั้นให้ลงพระราชอาญาจงหนักหนา ธิราชบาทว์ให้สิ้นเชิง ทะเวนบก ๓ วัน ทะเวนเรือ ๓ วัน ให้จ่าใส่คุกขังไว้กว่าจะอดได้ ถ้าอดได้แล้วให้เรียกเอาทานบนแกมฉิน ญาติพี่น้อง แล้วจึงให้ปล่อยผู้เสพ กิน ขายฝิ่นออกจากโทษ" (วิทย์ เทียงบูรณธรรม ๒๕๒๑ ๔๔) จากหลักฐานดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ประเทศไทยได้เกิดปัญหาหายาเสพติดจากพวกฝิ่นมาเป็นเวลานานแล้ว

ในปัจจุบันปัญหาหายาเสพติดที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่คือ จำนวนของผู้ที่ติดยาเสพติดได้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กล่าวคือในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ออกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๗ ซึ่งมีผลต่อการเลิกสูบฝิ่น ขายฝิ่นและในการนี้ได้มีการจดทะเบียนจำนวนผู้ติดยาฝิ่นไว้โดยมีผู้ติดยาฝิ่นมาลงทะเบียนทั้งสิ้น ๗๐,๔๔๕ คน ในจำนวนดังกล่าวเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ และธนบุรี ร้อยละ ๕๒ แยกตามเชื้อชาติเป็นคนต่างด้าว ร้อยละ ๖๑ ถ้าเปรียบอัตราจำนวนที่ลงทะเบียนต่อประชากร ๑๐ ๐๐๐ คน พบว่า คนไทยมีอัตราต่ำกว่าคนต่างด้าวประมาณ ๑๐๐ เท่า ในด้านเพศพบว่า ผู้ติดเป็นชายมากกว่าหญิง คือ เป็นชายร้อยละ ๔๔ และมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัดเป็นส่วนใหญ่ ในกลุ่มหญิงที่ติดยาเสพติดแม้จะมีจำนวนน้อย ก็มีข้อสังเกตได้ว่าหญิงไทยติดมากกว่าหญิงต่างด้าวถึง ๕ เท่า ซึ่งส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และธนบุรี ในด้านอายุของผู้ที่ติด พบว่า

ระดับอายุของผู้ที่ลงทะเบียนร้อยละ ๔๔ อยู่ในช่วงระหว่าง ๕๐ - ๖๔ ปี และร้อยละ ๓๖ อยู่ใน ช่วงระหว่าง ๓๕ - ๔๔ ปี (วิชัย ไปยะจินดา ๒๕๒๔ . ๗)

หลังจากนั้นมาแม้ว่าโรงฟันจะปิดตัวก็ตาม ผู้ติดฟันเหล่านั้นก็ยังไม่ได้เลิกหรือหายขาดจาก การติดฟันเลย ความต้องการที่จะเสฟันทำให้บุคคลเหล่านั้นแสวงหาสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาทดแทน จนกระทั่ง ได้มีพ่อค้าเอาสารเสฟันติดประเภท เฮโรอินจากฮ่องกงมาขายทำให้คน เหล่านั้น เริ่ม เปลี่ยนจากการ ใช้ฟันมาใช้เฮโรอินแทน ประยูร นราการมดุง (ประยูร นราการมดุง ๒๕๐๗ ๔๕) กล่าวว่่า นับตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๐๒ เป็นต้นมา คนติดฟันที่เข้ามาใช้บริการรักษาที่โรงพยาบาล ศัญญาภิรักษ์มีอาการขาดฟันอย่างรุนแรงโดยเฉพาะเดือนกันยายน ๒๕๐๒ ได้ค้นพบสารเคมีลักษณะ เป็น เกล็ดหยากสีแดงคล้ายจากคนใช้ สารนี้บรรจุในซองกระดาษแก้วใสของสีเหลือง มีตราไก่สีแดงทั้ง สองข้าง ทางโรงพยาบาลได้ส่งให้กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขทำการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์พบว่า เป็นมอร์ฟินไฮโดรคลอไรด์ ที่บริสุทธิ์ร้อยละ ๗๔ ต่อมาประมาณเดือนมกราคม ๒๕๐๓ ก็ได้ค้นพบผงสีขาวละเอียดจากคนใช้ อีก ผลการวิเคราะห์พบว่า เป็นมอร์ฟินเช่นกัน ด้วยลักษณะ ผลึกที่เห็นด้วยกล้องจุลทรรศน์ไมโครเหมือนมอร์ฟิน กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์จึงได้วิเคราะห์ต่อไปอีก ผลการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่า สารดังกล่าวนี้ไม่ใช่มอร์ฟินแต่เป็นเฮโรอิน ดังนั้นจึงได้ย้อนกลับ ไปวิเคราะห์ เกล็ดหยาก อีกครั้งหนึ่งผลการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่าสารนั้นก็คือ เฮโรอินไม่ใช่ มอร์ฟินอย่างที่รายงานไปแล้ว จากผลการวิเคราะห์สาร เคมีทั้งสองชนิดทำให้ทราบว่า ผู้ติดยาเสฟันติด เหล่านั้นได้เปลี่ยนจากการติดฟันกลายเป็นการติด เฮโรอินแทน

ปัญหาการระบาดของยาเสฟันติดในประเทศไทยกำลังอยู่ในขั้นที่เรียกว่า เป็นอันตรายอย่างยิ่ง เพราะแนวโน้มของการระบาดได้เปลี่ยนจากกลุ่มผู้สูงอายุมาสู่กลุ่มประชากรที่เป็นวัยรุ่นและ วัยเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ประสงค์ สุนศิริ (ประสงค์ สุนศิริ ๒๕๒๔ ๑) ได้กล่าวถึงปัญหาเสฟันติดว่า ปัจจุบันจำนวนผู้ติดยาเสฟันติดอาจจะมากถึง ๕๐๐ ๐๐๐ คน โดยเฉพาะในกรุงเทพฯ มีผู้ติดยาเสฟันติดประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คน และมากกว่า ครึ่งหนึ่งของจำนวนนี้เป็นเยาวชนที่มีอายุอยู่ระหว่าง ๑๖ - ๒๔ ปี และที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งก็คือ จำนวนผู้ติดยาเสฟันติดได้เพิ่มจำนวนขึ้นถึงปีละ ๖,๐๐๐ คน

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป ป ฝ. ๒๕๒๒
 ๑๓๒ - ๑๓๓) รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ติดยาเสพติดที่สมัครใจเข้ารับการรักษานในสถาน
 บำบัดรักษาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงเดือน เมษายน - กันยายน ๒๕๒๒ จำนวน ๑๑๕ คน
 จากสถานบำบัดสองแห่ง คือโรงพยาบาลค่ายสุรนารี ๑๑๖ คน และในโรงพยาบาลค่ายสรรพสิทธิประสงค์
 ๔ คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านต่าง ๆ พบว่า ผู้เข้ารับการรักษาร้อยละ ๗๗ มีภูมิลำเนาอยู่ใน
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๑๐ เป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ส่วนที่เหลือมาจากภาคกลาง
 ภาคใต้และภาคเหนือ ด้านสถานภาพทางการศึกษาของผู้ติดยาเสพติดพบว่า ร้อยละ ๕๔ สำเร็จการ
 ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ร้อยละ ๒๕ สำเร็จการศึกษาระดับประถม ๕ และร้อยละ ๒ ไม่เคยเรียน
 หนังสือเลย สำหรับสาเหตุของการใช้ยาเสพติดพบว่า การใช้ยาเสพติดครั้งแรกของผู้เข้ารับการรักษ
 ที่โรงพยาบาลค่ายสุรนารี ไม่ได้มาจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งโดยเฉพาะแต่เนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ
 รวมกันตั้งแต่สองสาเหตุขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ ๗๔ สาเหตุตรงลงมาเกิดจากอยากทดลองและเพื่อนชวน
 คิดเป็นร้อยละ ๔ และ ๕ ตามลำดับ ส่วนที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ ผู้เข้ารับการรักษการใช้
 ยาเสพติดครั้งแรกเนื่องจากความต้องการเข้าสมาคมและอยากทดลอง คิดเป็นร้อยละ ๓๔ เท่ากัน
 และจากเพื่อนชวนร้อยละ ๒๕

อรุณ เขาวนาศรัย และละออ พงษ์พานิช (อรุณ เขาวนาศรัย และละออ พงษ์พานิช
 ๒๕๑๔ ๑๔ - ๑๖) ได้วิจัยเยาวชนกับยาเสพติดให้โทษในประเทศไทย จากเด็กที่ติดยาเสพติด
 จำนวน ๓๓ คน ที่เข้ารับการรักษานที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า พบว่า ร้อยละ ๔๔ ของเด็กที่ได้
 รับการรักษานหายแล้วจากโรงพยาบาลจะกลับเข้ามารับการรักษานพยาบาลอีก ซึ่งสอดคล้องกับที่
 สุวัฒน์ มীরเวชเจริญชัย (สุวัฒน์ มীরเวชเจริญชัย ๒๕๒๒ ๖๓) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาวะการ
 ติดยาเสพติดซ้ำของผู้ป่วย ซึ่งมารับการรักษานที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าและโรงพยาบาลธัญญารักษ์
 โดยการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๒๔๖ คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ป่วยซึ่งได้รับ
 การบำบัดรักษานแล้วกลับไปใช้ยาเสพติดซ้ำ ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากสภาวะแวดล้อมทางสังคม เช่น

ผู้ป่วยมีเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดอยู่ในละแวกบ้านเดียวกันและในบริเวณใกล้เคียงละแวกบ้านสวนใหญ่ เป็นแหล่งค้ายาเสพติด เมื่อเพื่อนแนะนำชักชวนและมีเรื่องไม่สบายใจ ก็จะเป็นปัจจัยส่งเสริมให้กลับไปใช้ยาเสพติดซ้ำอีก

การที่จะให้ผู้ป่วยเลิกเสพยาเสพติดนั้นไม่ใช่ของยาก แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าเมื่อเลิกเสพยาเสพติดแล้วอีกไม่นานก็หันกลับไปเสพยาเสพติดใหม่ ดังนั้นปัญหาสำคัญจึงอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไรที่จะทำให้ผู้ที่เลิกเสพยาเสพติดแล้วไม่กลับไปเสพยาเสพติดอีก

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า ปัญหายาเสพติด เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนทุกระดับ การศึกษาทั้งในชนบทและในเมือง สม แสงสิงแก้ว และคณะ (สม แสงสิงแก้ว และคณะ ๒๕๑๕ : ๑๕๐) ได้สำรวจนักเรียนไทยติดยาเสพติดโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้น ม ศ ๓ ถึง ม ศ ๕ และนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคชั้นปีที่ ๑ ถึง ๔ ในจังหวัดนครราชสีมาและเชียงใหม่ นักเรียนชั้น ม ศ ๒ ถึง ม ศ ๕ ในกรุงเทพฯ รวมทั้งสิ้น ๑ ๕๐๖ คน เป็นนักเรียนชาย ๑,๑๔๑ คน นักเรียนหญิง ๓๖๕ คน อายุระหว่าง ๑๓ - ๒๕ ปี ผลการวิจัยพบว่า

๑ ในจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีร้อยละ ๒๓ เคยใช้ยาเสพติดและมีร้อยละ ๖ ยังคงใช้ยาเสพติดอยู่

๒ ในจำนวนนักเรียนที่ติดยาเสพติดร้อยละ ๔๕ เป็นชายและร้อยละ ๖ เป็นหญิง

๓ บิดามารดาของนักเรียนที่ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ติดบุหรี่ยาและติดสุรา

๔ นักเรียนที่ติดยาเสพติดนั้น ส่วนมากมักติดบุหรี่ยาหรือติดสุรามาก่อน นอกนั้นยังเคยใช้กัญชา บารบิดูเรท และแอมเฟตามีนมาบ้าง

๕ นักเรียนที่ติดยาเสพติดเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่ติดยาเสพติด

๖ นักเรียนที่ติดยาเสพติดคิดว่าตนเองได้รับความรักและการดูแลจากบิดามารดาน้อยกว่าเพื่อน ๆ มีมากกว่านักเรียนที่ไม่ติดยาเสพติด

๗ เมื่อมีปัญหาส่วนตัว นักเรียนที่ติดยาเสพติดมักจะปรึกษาเพื่อนมากกว่าที่จะปรึกษาบิดามารดา และครูอาจารย์

๘ นักเรียนที่ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ได้ยาเสพติดจากเพื่อนมากกว่าที่จะซื้อยาเสพติดด้วยตนเอง

๙ ระยะการติดยาเสพติดเริ่มต้นตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ถึง ๕ ปริมาณการติดยาเสพติดจะมีเพิ่มขึ้นไม่มากนัก การเพิ่มมีปริมาณสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ตั้งแต่วิทยาลัยเทคนิคปีที่ ๑ และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงปีที่ ๔

๑๐ เหตุผลสำคัญของนักเรียนที่ไม่ติดยาเสพติด เพราะเห็นวាយยาเสพติดเป็นอันตรายกลัวว่าจะทำให้ร่างกายทรุดโทรม และไม่สนใจที่จะใช้ยาเสพติด

ในคําอวยของนักเรียนนักศึกษาและเยาวชนที่ไอซ์ยาเสพติด เปรมจิต ชลวิที (เปรมจิต ชลวิที ๒๕๑๔ ๕๔) ได้ทําการศึกษาเยาวชนและนักเรียนที่มารับการบำบัดรักษาในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ด้วยการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้มารับการบำบัดรักษาส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย ๒๑ ปี แต่การวิจัยของผู้มารับการรักษาที่เป็นนักเรียนและนักศึกษา พบว่านักเรียนนักศึกษาติดยาเสพติดให้โทษร้อยละ ๕๕ มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและมีอายุเฉลี่ย ๑๘ ปี ร้อยละ ๕๕ เป็นนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ ๕ และ ๔ เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายและระดับประถมศึกษาตอนต้นตามลำดับ จะเห็นว่าปัญหายาเสพติด เป็นปัญหาที่สลับซับซ้อนที่ไม่ใช่เป็นปัญหาเรื่องของยาหรือสารเสพติดแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นปัญหาเหตุการณ์ที่เบี่ยงเบน ประกอบกับตานิยมทางสังคมของวัยรุ่น ตลอดจนจนความไม่รัดกุมทางกฎหมาย จึงเปิดโอกาสให้ระหาคความผิดด้านต่าง ๆ ได้ง่าย

ผลจากปัญหาและการระบาดของยาเสพติด เข้ามาในสถานศึกษา นี้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้มองเห็นภัยของยาเสพติด จึงมีนโยบายที่จะป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่ระบาดเข้ามาในสถานศึกษา โดยตั้งคณะกรรมการว่านวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษาขึ้นโดยมีผู้แทนจากสวนราชการต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการ ตลอดทั้งได้แต่งตั้งคณะกรรมการการรับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านต่าง ๆ ตามความจำเป็น ดังนี้ คณะอนุกรรมการฝ่ายฝึกอบรม คณะอนุกรรมการฝ่ายจัดหาคู่มือและเอกสาร คณะอนุกรรมการฝ่ายวิจัยและประเมินผล คณะอนุกรรมการฝ่ายปรับปรุงหลักสูตร คณะอนุกรรมการฝ่ายประสานงานบำบัดรักษา คณะอนุ

กรรมการฝ่ายประสานงานปราบปราม และคณะกรรมการฝ่ายปรับปรุงมาตรการทางกฎหมาย สำหรับปัญหาเยาวชนในสถานศึกษาติดยาเสพติดหรือใช้ยาเสพติดมากขึ้นนั้น เป็นปัญหาที่ละเอียดอ่อน ที่สถานศึกษาต้องถือ เป็นหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ซึ่งการจะดำเนินการปราบปรามทางด้านกฎหมาย และป้องกันโดยคณะกรรมการอำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษาย่อมไม่เพียงพอ จำต้องอาศัยความร่วมมือรวมใจจากผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแกนกลางในการดำเนินงาน เพราะผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีบทบาทที่สำคัญที่สุดในการดำเนินงานต่าง ๆ ของโรงเรียน

วรรณसार วรกิจ (วรรณसार วรกิจ ๒๕๒๓ ๑๔๖) ได้ศึกษาริวิจัยพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในทัศนะของนักเรียน ครู และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมอันขัดกับระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนด้านการสูบบุหรี่ การดื่มของมึนเมา เล่นการพนัน การพกอาวุธ การแต่งตัวผิดระเบียบมาโรงเรียน การใช้เครื่องประดับมาโรงเรียน และการทะเลาะวิวาทกับเพื่อนรวมโรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียน ครู และผู้บริหารโรงเรียนเห็นสอดคล้องกันว่า นักเรียนไม่ควรสูบบุหรี่ ดื่มของมึนเมาและกระทำการใด ๆ ที่ขัดกับระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ผู้บริหารและครูควรให้ความสำคัญในการป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าการแก้ไขปัญหา คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ (วรรณसार วรกิจ ๒๕๒๓ ๑๔๘; ต่างจากคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ) จากผลการวิจัยของคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มักจะใช้วิธีการแก้ปัญหามากกว่ามาตรการในการป้องกัน ซึ่งวิธีการดังกล่าวไม่สามารถขจัดปัญหานี้ได้ ในการที่จะขจัดปัญหาดังกล่าว ผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาทโดยตรงต่อทางด้านยาเสพติดและขอความร่วมมือจากผู้ปกครองและนักเรียนด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของกรมการฝึกหัดครู (กรมการฝึกหัดครู ๒๕๒๕ ๒๒๐) กล่าวคือ การรณรงค์ต่อต้านการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษในหมู่วัยเยาวชนในสถานศึกษานั้น สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ การที่ผู้บริหารสถานศึกษาระงับในปัญหา ยาเสพติดและมีความเข้าใจในปัญหา โดยถูกต้องตามสภาพตามความเป็นจริงและการรณรงค์ต่อต้านการใช้ยาเสพติดให้โทษในสถานศึกษาจะต้องดำเนินการไปอย่างมีแบบแผนเป็นกระบวนการที่ติดต่อกัน ไม่ใช่กระทำเป็นครั้งคราวตามฤดูกาล

กรมการฝึกหัดครู (กรมการฝึกหัดครู ๒๕๒๕ ' ๖) ได้สนับสนุนแนวทางในการบริหาร
โรงเรียน เพื่อป้องกันยาเสพติด ในสถานศึกษาโดยเน้นบทบาทของหัวหน้าสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็น
อธิการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่ ซึ่งเป็นบุคคลแรกที่จะเป็นผู้นำ

พินิจ โฉมวัฒน์ และประกอบ วิเชียร (พินิจ โฉมวัฒน์ และประกอบ วิเชียร
๒๕๒๒ ๑๒๗) ได้กล่าวถึงลักษณะงานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยทั่วไปว่า มีลักษณะ
งานที่ต้องปฏิบัติและรับผิดชอบ เกี่ยวกับการควบคุมดูแลส่งเสริมประสานงาน ในการวางแผนงาน
การดำเนินงานและประเมินผลงาน ทั้งด้านวิชาการ ธุรการ ปกครอง กิจกรรมและปฏิบัติหน้าที่
ที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๕ ๒๕) ได้กล่าวถึงบทบาทของ
ผู้บริหารโรงเรียน เกี่ยวกับการป้องกันปัญหา ยาเสพติดไว้ดังนี้ คือ

- ๑ ดัดสันใจและกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติดให้ชัดเจนแนนอนและ
ตลอดเนื่อง
- ๒ จัดตั้งคณะกรรมการการป้องกันและการใช้ยาเสพติดในโรงเรียน
- ๓ วางแผนปฏิบัติงานให้ต่อเนื่องและรวมกันให้เหมาะสมกับลักษณะของโรงเรียน
- ๔ มอบหมายแบ่งความรับผิดชอบให้แก่กรรมการทั่วถึงกันและตลอดเนื่อง
- ๕ ให้การสนับสนุนทั้งกำลังคน เงิน อุปกรณ์ กำลังใจ
- ๖ ติดตามผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการโดยสม่ำเสมอ
- ๗ รวบรวมข้อจัดอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินงาน

นอกจากผู้บริหารโรงเรียนจะเป็นแกนกลางและได้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมแล้ว
สิ่งที่จะสนับสนุนให้การป้องกันการติดยาเสพติดของนักเรียน นิสิต นักศึกษาให้ได้ผลดีอีกประการ
หนึ่งก็คือ ตัวนักเรียน นิสิต นักศึกษา นั้นเอง เพราะเยาวชนในสถานศึกษา เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่
จะรับคำแนะนำและรับรู้ในสิ่งที่ดีที่ชอบที่ควร เป็นทุนอยู่แล้วแต่ทำอย่างไรผู้บริหารโรงเรียนจึงจะ
สร้างความพร้อมให้แก่เขาเหล่านั้นได้

จากที่กล่าวมาจะพบว่าปัญหายาเสพติด เป็นปัญหาที่ต่อเนื่อง ลักษณะปัญหาจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งชนิดของยาเสพติด จำนวนประชากรที่ติด และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในภูมิภาคต่าง ๆ จะมีปัญหาที่ไม่เหมือนกันทั้งชนิดของยาเสพติดที่ใช้และกลุ่มประชากรที่เสพติด แต่เป็นที่สังเกตว่า ภัยที่เริ่มแพร่อยู่ในระดับวัยรุ่นหรือวัย เยาวชนเสมอมาโดยไม่เปลี่ยนแปลง สำหรับสาเหตุการเสพยาหลายประการ ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงซับซ้อนขึ้นเรื่อย ๆ ตามสภาพของสังคม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาและการดำเนินงานด้านต่าง ๆ และสามารถที่จะเป็นตัวแทนที่จะชี้ให้เห็นว่า สาเหตุของการติดยาเสพติด ตลอดจนพฤติกรรม รวมทั้งแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง อันจะเป็นประโยชน์ที่จะนำมาใช้ในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนในสถานศึกษาของตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๑๑ ประกอบด้วยโรงเรียนในจังหวัดต่าง ๆ ๕ จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ ที่มีต่อปัญหา ยาเสพติดเกี่ยวกับสาเหตุและวิธีการป้องกันการติดยาเสพติดของนักเรียนในโรงเรียน ว่าทัศนคติหรือแนวความคิดของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ มีความคิดเห็นอย่างไรกับปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารโรงเรียนเห็นความสำคัญของปัญหา ยาเสพติด และเพื่อทราบสาเหตุอันแท้จริงที่ทำให้นักเรียนติดยาเสพติด รวมทั้งเพื่อทราบแนวคิดของผู้บริหารในด้านการป้องกันการติดยาของนักเรียนได้ อันจะเป็นประโยชน์ในการจัดระบบบริหารที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดบรรยากาศอันดีในสถานศึกษา เพื่อเป็นวิธีการส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ อีกทั้งจะเป็นแนวทางที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินนโยบายในการป้องกันในระดับท้องถิ่นและระดับชาติในโอกาสต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ที่มีต่อปัญหา ยาเสพติด โดยเปรียบเทียบในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ๑ เพศ
- ๒ คุณวุฒิทางการศึกษา
- ๓ ประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน
- ๔ ที่ตั้งโรงเรียน
- ๕ ประเภทโรงเรียน

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๑๑ ที่มีต่อปัญหา ยาเสพติด เกี่ยวกับ เรื่องสาเหตุและวิธีการป้องกันการเสพยาเสพติดในสถานศึกษา เพื่อจะได้เป็นแนวทางหาวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหานั้นให้ตรงกับสภาพ ทั้งจะได้เป็นแนวทางในการบริหารงานด้านการป้องกันและวิธีการแก้ไขไม่ให้นักเรียนติดยาเสพติดในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งจะเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแกหหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ปกครองของนักเรียน เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการแก้ไขและป้องกันปัญหา ยาเสพติดอันจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จำกัดอยู่ในขอบเขตดังต่อไปนี้ คือ

๑ เป็นการศึกษาค้นคว้าของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๑๑
เกี่ยวกับปัญหายาเสพติด ๒ ด้าน ได้แก่

- ๑ ๑ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน
- ๑ ๒ วิธีการป้องกันการเสพยาเสพติดของนักเรียน

๒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่

- ๒ ๑ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมรัฐบาล เขตการศึกษา ๑๑
- ๒ ๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมเอกชน เขตการศึกษา ๑๑

๓ ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

- ๓ ๑ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑

ตามสภาพดังนี้

๓ ๑ ๑ เพศ

๓ ๑ ๒ คุณวุฒิทางการศึกษา แบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ

๓ ๑ ๒ ๑ คุณวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

๓ ๑ ๒ ๒ คุณวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรี

๓ ๑ ๒ ๓ คุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

๓ ๑ ๓ ประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน แบ่งเป็น

๓ ช่วง คือ

๓ ๑ ๓ ๑ ๑ - ๕ ปี

๓ ๑ ๓ ๒ ๑ - ๑๐ ปี

๓ ๑ ๓ ๓ ๑๑ ปีขึ้นไป

- ๓ ๑ ๔ ที่ตั้งโรงเรียน แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ
- ๓ ๑ ๔ ๑ โรงเรียนมัธยมศึกษาในเมือง
  - ๓ ๑ ๔ ๒ โรงเรียนมัธยมศึกษาในชนบท
- ๓ ๑ ๕ ประเภทของโรงเรียน แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ
- ๓ ๑ ๕ ๑ โรงเรียนมัธยมรัฐบาล
  - ๓ ๑ ๕ ๒ โรงเรียนมัธยมเอกชน

๕

๓ ๒ ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนระบองผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑

เกี่ยวกับ

- ๓ ๒ ๑ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน
- ๓ ๒ ๒ วิธีการป้องกันการเสพยาเสพติดของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

- ๑ ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ปฏิบัติราชการแทนตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการของโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๖
- ๒ ทัศนระบองผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ความคิดเห็นสวนบุคคลที่มีคอบัญหยาเสพติดเกี่ยวกับ เรื่องสาเหตุการติดยาเสพติดและวิธีการป้องกันการเสพยาเสพติดของนักเรียน ได้มาโดยการใช้ แบบสอบถามมาตราสวนประมาณคา
- ๓ โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๖ แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะคือ
  - ๓ ๑ แบ่งตามที่ตั้ง ได้แก่

๓ ๑ ๑ โรงเรียนมัธยมศึกษาในเมือง หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล

๓ ๑ ๒ โรงเรียนมัธยมศึกษาในชนบท หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล

๓ ๒ แบ่งตามประเภทโรงเรียน ได้แก่

๓ ๒ ๑ โรงเรียนมัธยมศึกษา

๓ ๒ ๒ โรงเรียนมัธยมเอกชน

๔ เขตการศึกษา ๑๑ หมายถึง พื้นที่ที่ประกอบด้วยจังหวัดต่าง ๆ ๔ จังหวัดดังต่อไปนี้
คือ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ และสุรินทร์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

คำจำกัดความของยาเสพติดและการติดยาเสพติด

ยาเสพติด (Narcotic Drugs) มีนักวิชาการหลายท่านและหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้ คือ

๑ ยาเสพติดตามความหมายของพระราชบัญญัติยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งปรากฏในมาตรา ๔ กำหนดไว้ดังนี้

ยาเสพติด หมายความว่า สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อย ๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลาและสุขภาพโดยทั่วไป จะทรุดโทรมลงกับให้รวมตลอดถึงสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำราตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดผสมอยู่ (เสถียร วิชัยลักษณ์ ๒๕๒๒ ๒)

๒ ยาเสพติด ตามความหมายของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญยาเสพติด องค์การอนามัยโลก ได้ให้คำจำกัดความของยาเสพติดว่า ยาเสพติด หมายถึงสารใดก็ตามเมื่อรับเข้าสู่ร่างกายแล้ว โดยการกิน ฉีด สูบ หรือดม จะทำให้มีผลต่อจิตใจและร่างกายของผู้ใช้สารนี้ โดยเฉพาะลักษณะต่อไปนี้

๒ ๑ ผู้ใช้ยาเสพติดแล้ว ต้องเพิ่มขนาดของยาเสพติดตลอดเวลา

๒ ๒ เมื่อหยุดใช้ยาเสพติด จะทำให้เกิดอาการอดยาเสพติด

๒ ๓ ผู้ที่ใช้ยาเสพติดเป็นเวลานานจะเกิดมีความต้องการยาเสพติดนี้มากขึ้นทั้งทางร่างกายและจิตใจ

๒ ๔ ผู้ที่ใช้ยาเสพติดนี้เป็นเวลานาน ยาเสพติดจะก่อให้เกิดผลร้ายต่อสุขภาพของผู้นี้ด้วย

(คณะกรรมการอำนวยการป้องกันและปราบปรามการใช้ยาเสพติดในสถานศึกษา ม.ป.ป. ๑๔)

การติดยาเสพติด ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญยาเสพติด ของ องค์การอนามัยโลก ได้ให้ความหมายของการติดยาเสพติดไว้เป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑ Drug Addiction หมายถึง ภาวะที่ร่างกายได้รับยาชนิดใดชนิดหนึ่ง (จะเป็นสารธรรมชาติหรือสารสังเคราะห์ก็ได้) ซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จะเป็นครั้งเป็นคราวหรือเป็นเวลานานก็ได้ แล้วทำให้เกิดลักษณะสำคัญ ๔ ประการ คือ

๑ ๑ เกิดความต้องการอย่างสุดจะอดกลั้นได้ (Compulsion) ที่จะต้องหายา นั้นให้ได้ไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ตาม

๑ ๒ จะต้องเพิ่มปริมาณของยาที่ใช้ขึ้นเรื่อย ๆ

๑ ๓ ตกเป็นทาสของยานั้นทั้งทางจิตใจ (Psychic dependence) และทาง ภาย (Physical dependence) และถ้าหยุดยาจะมีอาการขาดยา (Withdrawal symptoms)

๑.๔ ทำให้เกิดผลร้ายต่อผู้เสพ และต่อสังคม

๒ Drug Habituation หมายถึง ภาวะที่เกิดจากการเสพยาชนิดใดชนิดหนึ่งซ้ำ ๆ บ่อย ๆ แล้วทำให้เกิดลักษณะสำคัญ ๔ ประการ คือ

๒ ๑ มีความต้องการ (แต่ไม่ถึงขั้น Compulsion) ที่จะเสพยานั้นต่อไปเพื่อความ สบายที่เกิดฤทธิ์ของยาขึ้น

๒ ๒ ไม่ต้องเพิ่มปริมาณของยาขึ้นเรื่อย ๆ (หรือเพิ่มก็เพียงเล็กน้อยเท่านั้น)

๒ ๓ อาจตกเป็นทาสของยานี้ทางจิตใจได้บ้าง (Psychic dependence) แต่ ไม่เป็นทาสของยานี้ทางร่างกาย จึงไม่มีอาการขาดยา (Withdrawal symptoms) เมื่อหยุดยา

๒ ๔ หากจะมีผลร้ายอะไรก็เกิดเฉพาะผู้เสพเท่านั้น

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ องค์การอนามัยโลก จึงได้ให้ความหมายของการติดยาเสพติดโดยเรียก ว่า Drug Dependence ซึ่งหมายถึง ภาวะที่ตกเป็นทาสทางจิตใจ (Psychic dependence) หรือเป็นทาสทางร่างกาย (Physical dependence) หรือเป็นทาสทั้งทางจิตใจและร่างกาย ตอยาตัวใดตัวหนึ่งที่บุคคลนั้น เสพ เป็นครั้งคราวหรือติดต่อกันเป็นเวลานาน (อุทมคิดป์ ศรีแสงนาม ม.ป.ป. ๑ - ๒)

ประเภทของยาเสพติด

ยาเสพติดแบ่งออกได้เป็นหลายลักษณะโดยยึดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ดังนี้

๑ จากแหล่งที่มา แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๑ ๑ จากธรรมชาติ (Natural drugs) เป็นยาเสพติดที่สกัดได้จากพืชบางชนิดหรืออาจจะนำมาแปรด้วยกรรมวิธีอื่น ๆ เพื่อให้สะดวกต่อการใช้ เช่นฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ใบกระท่อม กัญชา เป็นต้น

๑ ๒ จากการสังเคราะห์ (Synthetic drugs) เป็นยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมีและนำมาแทนยาเสพติดที่ได้จากธรรมชาติ เพราะมีสารเคมีบางชนิดที่ทำให้เสพติดผสมอยู่ เช่น แอดแอสดี เมธาโดน เพธิดีน ไฟเซบโดน เป็นต้น (กรมตำรวจ ๒๕๒๐ ๑)

๒ จากการออกฤทธิ์ของยาเสพติดที่มีผลต่อระบบประสาทของร่างกาย แบ่งได้เป็น ๔ ประเภท ได้แก่

๒ ๑ ประเภทกดประสาท (Depressants) เป็นยาเสพติดที่ออกฤทธิ์ในทางกดหรือระงับประสาท รวมทั้งยาจากพวกบาร์บิทูเรตและยานอนหลับ ยาเสพติดส่วนมากเป็นพวกกดประสาท เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน เป็นต้น

๒ ๒ ประเภทกระตุ้นประสาท (Stimulants) เป็นยาเสพติดที่ออกฤทธิ์กระตุ้น เร่งเร้าประสาทและสมองในขณะที่ยาออกฤทธิ์ เช่น แอมเฟตา เป็นต้น

๒ ๓ ประเภทหลอนประสาท (Hallucinogens) รู้สึกในทางสัมผัสประสาทโดยไม่มีสิ่งเกิดขึ้นจริงเป็นการหลอนต่อประสาทสัมผัส และเมสคาลิน เป็นต้น

๒ ๔ ประเภทออกฤทธิ์หลายอย่าง (Mixed) จะออกฤทธิ์หลายอย่าง เช่น กัญชา การเสพในระยะแ

เสหมากจะออกฤทธิ์ทำให้เกิดประสาทรลอนเกิดความผิดปกติทางสายตา หรือยาเสพติดประเภท
แอลกอฮอล์ ถ้าเสหน้อยจะกระตุ้นประสาทแต่ถ้าเสหมากจะกดประสาท เป็นต้น (กรมตำรวจ

๑๕๑๐ ๑ - ๒)

๓ ทางการแพทย์ แบ่งยาเสพติดออกเป็น ๖ ประเภท ได้แก่

๓ ๑ ประเภทฝิ่นและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากฝิ่น เช่น มอร์ฟีน เฮโรอีน โคเคอีน ตลอดจน
สารสังเคราะห์อื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่ เฟซีดิน เมธาโดน ไฟเซบโดน เป็นต้น

๓ ๒ ประเภทกดประสาทหรือยากล่อนประสาท เช่น ทีโนบาปีโชน ทุอินาล เซดโคนาล
ไฮเดียม ซอนเนอริล และยานอนหลับอื่น ๆ ได้แก่ โพรไมด์ คลออรอล - ไฮเดรท พาราลดีไฮด์-
กลูตาไมด์ และเมตาทูกาโลน เป็นต้น

๓ ๓ ประเภทกระตุ้นประสาท เช่น แอมเฟตามีน โคคาอีน และใบกระท่อม เป็นต้น

๓ ๔ ประเภทหลอนประสาท เช่น กัญชา แอลเอสดี ดีเอ็มที เมสคาลิน และเห็ด
บางชนิด เป็นต้น

๓ ๕ สารระเหยชนิดต่าง ๆ เช่น เบนซิน อีเธอร์ ทินเนอร์ น้ำมันผสมสี น้ำมันชักแห้ง
และกาวบางชนิด เป็นต้น

๓ ๖ แอลกอฮอล์ เช่น เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เช่น เบียร์ เหล้า
กระแช เป็นต้น

๔ องค์การอนามัยโลก แบ่งยาเสพติดออกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่

๔ ๑ Morphine Type เช่น ฝิ่น ผลิตภัณฑ์จากฝิ่น เป็นมอร์ฟีน อนุพันธ์ของมอร์ฟีน
เป็นเฮโรอีน รวมทั้งสารสังเคราะห์ที่มีฤทธิ์คล้ายมอร์ฟีน เช่น Pethidine, Methadone,
Dextromoramide etc

๔ ๒ Barbiturate Type เช่น Pentobarbitone, Amylobarbitone,
Quinalbarbitone และ Barbituratesชนิดอื่น ๆ นอกจากนี้ยังรวมถึงพวก Paraldehyde,
Choralhydrate, Meprobamate, Glutethimide, Methaqualone, Chlordiazepoxide
(Librium), Diazepam (Valium) etc.

- ๔ ๓ Alcohol Type เช่น Ethyl alcohol, เบียร์ สุรา ไวน์ เป็นต้น
- ๔ ๔ Amphetamine Type เช่น Amphetamine, Dexamphetamine, Phenmetrazine, Diethylpropion, Methylamphetamine etc
- ๔ ๕ Cocaine Type เช่น Coca leaf and Preparation of Cocaine.
- ๔ ๖ Cannabis Type เช่น Cannabis leaf and Resin and its preparation (Marihuana, Hashish etc)
- ๔ ๗ Khat Type เช่น Khat leaf (Catha edulis)
- ๔ ๘ Hallucinogen Type เช่น Lysergic acid, Diethylamide, Mescaline and Mescal cactus, Morning glory, Psilocybin, Dimethyltryptamine Atropinelike drugs.

- ๕ พระราชบัญญัติยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๒ แบ่งยาเสพติดออกเป็น ๕ ประเภท ได้แก่
  - ๕ ๑ ประเภท ๑ ยาเสพติดชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน อาซีตอร์ฟิน ดีโซมอร์ฟิน เป็นต้น
  - ๕ ๒ ประเภท ๒ ยาเสพติดทั่วไป เช่น มอร์ฟิน โคคาอิน โคดีอิน และฝิ่นยา
  - ๕ ๓ ประเภท ๓ ยาเสพติดที่มียาเสพติดประเภท ๒ เป็นส่วนผสมด้วย ตามที่ไต่ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ตามมาตรา ๔๓ เช่น ยาแก้ไอผสมโคดีอิน เป็นต้น
  - ๕ ๔ ประเภท ๔ สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดประเภท ๑ หรือ ประเภท ๒ เช่น อะเซติลแอนไฮไดรต์ อะเซติลคลอไรด์ เป็นต้น
  - ๕ ๕ ประเภท ๕ ยาเสพติดที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท ๑ ถึงประเภท ๔ เช่น กัญชา ฝิ่นกร.หอม

ชนิดของยาเสพติด

ยาเสพติดแบ่งออกได้เป็น ๔ ชนิดคือ

- ๑ ชนิดกดประสาท

๒ ชนิดยานอนหลับและระงับประสาท

๓ ชนิดกระตุ้นประสาท

๔ ชนิดหลอนประสาท

๑ ชนิดกดประสาท ที่สำคัญได้แก่ ฝิ่นและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากฝิ่น

ฝิ่น (Opium) เดิมเชื่อกันว่า จีนเป็นต้นกำเนิดของแหล่งฝิ่น แต่ที่แท้จริงชาวเมโสโปเตเมียรู้จักใช้ฝิ่นมากกว่า ๕,๐๐๐ ปีก่อนคริสตกาล

ชาวโรมัน กรีก อียิปต์และเปอร์เซียใช้ฝิ่นมาประมาณ ๑,๕๕๐ ปีก่อนคริสตกาล โดยเรียกว่า น้ำทิพย์

ชาวกรีก เป็นชาติแรกที่เรียกฝิ่นว่า Opium ซึ่งแปลว่า "น้ำผลไม้" จากที่พบสภาพดอกฝิ่นในเหรียญชาวอาหรับโบราณ ทำให้รู้ว่าชาวอาหรับรู้จักใช้ฝิ่นมาตั้งแต่ ๕ ๐๐๐ - ๖,๐๐๐ ปีมาแล้ว

ในศตวรรษที่ ๗ ชาวอาหรับได้นำฝิ่นเข้าไปเผยแพร่ในประเทศจีน ต่อมาปรากฏว่าชาวจีนนิยมใช้ฝิ่นกัน เป็นอันมาก โดยใช้เป็นยาแก้ท้องร่วงและอื่น ๆ

ในปี พ.ศ. ๒๑๖๓ ได้มีผู้นำเอายาสูบจากฟิลิปปินส์เข้าไปในจีน เป็นครั้งแรกและในเวลาต่อมาชาวจีนก็ใช้ฝิ่นผสมกับยาสูบสำหรับสูบ โดยมีความเชื่อว่าการสูบจะช่วยป้องกันโรคไขมาเลเรียได้

ในปี พ.ศ. ๒๒๗๒ จักรพรรดิถังเจียงของจีนได้ออกกฎหมายห้ามเปิดกิจการโรงฝิ่นและห้ามการขายฝิ่นเพื่อสูบ แต่ไม่คอยได้ผล เพราะพ่อค้าเกสเป็นผู้ควบคุมการค้าฝิ่นในขณะนั้น

ในปี พ.ศ. ๒๓๕๓ จักรพรรดิเฉียนซิง ได้ออกกฎหมายใหม่ห้ามการปลูกฝิ่นและการนำฝิ่นเข้ามาขายในประเทศจีน แต่ก็ไม่ได้ผลเช่นกัน เพราะบริษัท East India ของอังกฤษเป็นผู้ควบคุมและขายฝิ่นในจีน ผลจากการใช้ฝิ่นทำให้ประชาชน ข้าราชการตลอดจนทหารของจีน ติดฝิ่นเป็นอันมากก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรุนแรง จีนทนไม่ไหวจึงได้ลักลอบขมฝิ่นของอังกฤษหลายพันกิโลกรัมไปทิ้งทะเลบริเวณอ่าวกวางตุ้ง ทำให้อังกฤษไม่พอใจ จนทำให้เกิด

สงครามฝิ่นระหว่างจีนกับอังกฤษขึ้นในระหว่าง พ.ศ. ๒๓๘๒ - ๒๓๘๕ รบกัน ๓ ปี จีนแพ้สงคราม ดังนั้นการค้าฝิ่นของอังกฤษจึงมีบทบาทและเพิ่มปริมาณมากขึ้น

ต้นฝิ่นมีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Papaver somniferum เป็นไม้ล้มลุกและมักจะขึ้นระหว่าง ๕๖ องศา แลตติจูดเหนือและใต้ ฝิ่นที่ปลูกต่างท้องถิ่นจะให้มอร์ฟินต่างกันตามชนิด ฝิ่นมีอยู่หลายชนิดแต่พันธุ์ที่มีชื่อเสียง ได้แก่

Papaver somniferum Var glabrum boiss ฝิ่นตุรกี ลักษณะดอกมีสีม่วงหรือขาว ผลควนข้างกลมอย่างผลส้ม เมล็ดมีสีขาวหรือส้มวงเข้ม ฝิ่นตุรกีเป็นฝิ่นที่มีคุณภาพดีที่สุดในโลก คือมีปริมาณมอร์ฟินประมาณ ๑๐ - ๑๒%

Papaver somniferum Var album D.C., ฝิ่นอินเดีย ลักษณะดอกมีสีขาว ผลเป็นรูปไข่ เมล็ดสีขาว ฝิ่นอินเดียมีมอร์ฟินประมาณ ๔ - ๑๒% และเคยมีชื่อเสียงในประเทศไทย เรียกว่า ฝิ่นพราณาณี

Papaver somniferum Var nigrum D C , เป็นฝิ่นที่ปลูกกันมากในยุโรป ซึ่งการปลูกเพื่อจะเอาเมล็ดมาใช้ในการปรุงอาหารเท่านั้น ฝิ่นประเภทนี้จะมีดอกเป็นสีม่วง ผลค่อนข้างจะเล็ก เมล็ดมีสีเทา ใบและก้านไม่มีขน

Papaver somniferum Var setigerum D C., เป็นพันธุ์ที่พบมากทางภาคใต้ของยุโรป

ฝิ่นได้จากการกรีดเวาข้างของเปลือกฝิ่นดิบ แล้วนำไปทาเป็นลักษณะอื่น ๆ เช่น ฝิ่นสุก ฝิ่นชื้อ เป็นต้น ฝิ่นเป็นสารประกอบชนิดหนึ่งซึ่งประกอบด้วย ไบรดีน เกล็ดแร่ ยางและกรดอินทรีย์ สารที่ทำให้ฝิ่นเป็นกึ่งเสกติดคือ Alkaloids ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ชนิด ได้แก่ Phenanthrene Alkaloids และ Benzylisoquinokines Alkaloids

พวก Phenanthrene Alkaloids เป็นสารที่มีฤทธิ์ทำให้เกิดอาการมึนเมาและเป็นสารที่ทำให้เสพติดโดยตรง แอลกาดอยด์ในพวกนี้ถือว่าเป็นยานอนหลับที่สำคัญมีมอร์ฟิน โคดีน

และทีเบอิน สำหรับ Benzylisoquinolines Alkaloids เป็นแอลคาลอยด์ที่ไม่ถือว่าเป็นสารเสพติด ซึ่งในทางการแพทย์ใช้ระงับอาการกระตุกของกล้ามเนื้อเรียบของอวัยวะภายในและระงับอาการไอ ได้แก่ papaverine, noscapine

ทางการแพทย์ได้นำฝิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการผลิตเป็นยารักษาโรคลักษณะต่าง ๆ ซึ่งบางอย่างถือว่าเป็นยาเสพติด บางอย่างถือว่าเป็นยาอันตราย ได้แก่

๑ ฝิ่นดิบ (Raw opium) คือ ฝิ่นที่ได้จากยางของเปลือกผลฝิ่นดิบ โดยไม่มีการปรุงแต่งหรือแปรรูป

๒ ฝิ่นสุก (Prepared opium) คือ ฝิ่นที่มีการปรุงแต่งทำให้มีสภาพเปลี่ยนแปลงจากฝิ่นดิบ เช่น การเคี้ยวให้สุก

๓ ฝิ่นผงอย่างหยาบ (Granulated opium) ลักษณะเป็นผงสีน้ำตาล มีมอร์ฟีนประมาณ ๑๐ - ๑๑% ในสมัยก่อนใช้เป็นยารักษาโรคบิดและอาการท้องร่วง

๔ ฝิ่นผงอย่างละเอียด (Powdered opium) มีประโยชน์ในการรักษาโรคบิดและอาการท้องร่วง

๕ ทิงเจอร์ฝิ่น (Tincture of opium) คือ ทิงเจอร์ที่มีความเข้มข้นของฝิ่น ๑๐% หรือมอร์ฟีน ๑ กรัมในแอลกอฮอล์ ๑๐๐ ซี ซี

๖ ทิงเจอร์ฝิ่นการะบูน (Camphorated tincture of opium) คือ ทิงเจอร์ที่มีความเข้มข้นของทิงเจอร์ ๔% หรือ ๔๐ มิลลิกรัมของมอร์ฟีนทิงเจอร์ ๑๐๐ ซี ซี (ไม่อยู่ในการควบคุมของพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ เพราะมีปริมาณของมอร์ฟีนต่ำกว่า ๑/๔ เกรน หรือเท่ากับ ๒ เกรนใน ๓๐ ซี ซี)

๗ ไดเวธ ทาวเดอร์ (Dover's powder) เป็นยาที่ทำมาจากผงฝิ่นอย่างละเอียดผสมกับไอพีแคค (Ipecac) สวมผสมมีฝิ่น ๑๐% และไอพีแคค ๑๐% ใช้ประโยชน์ในการรักษาโรคบิดและท้องร่วง

จากแอลกาลอยด์ทั้งสองชนิดคือ Phenanthrene Alkaloids และ Benzyliso-quinokines Alkaloids แอลกาลอยด์ที่ทำให้ฝิ่นเป็นสิ่งเสพติด ที่สำคัญได้แก่

๑ มอร์ฟีน (Morphine) เป็นแอลกาลอยด์ที่สำคัญที่สุดของฝิ่น ซึ่งทำให้ฝิ่นเป็นสารเสพติด ในปี พ.ศ. ๒๓๔๖ ชาวเยอรมันชื่อ Friedrich Sertirner ได้สกัดมอร์ฟีนจากฝิ่นเป็นผลสำเร็จ โดยใช้ฝิ่นอย่างดีหนึ่ง ๑ ปอนด์สกัดได้มอร์ฟีน ๖ ๖ กรัม แต่ปัจจุบันมอร์ฟีนสามารถสังเคราะห์จากกรรมวิธีทางเคมี มอร์ฟีนมี ๒ รูป คือรูปอิสระและรูปเกลือ ได้แก่ ซัลเฟตมอร์ฟีน ไฮโดรคลอไรด์มอร์ฟีน และทาร์เตรตมอร์ฟีน ซึ่งทั้ง ๓ ชนิดนี้ไม่มีกลิ่น

ลักษณะของมอร์ฟีนเป็นผงสีขาวหรือเหลืองอ่อน ไม่มีกลิ่น รสขม มีฤทธิ์มากกว่าฝิ่นประมาณ ๔ - ๑๐ เท่า เสพติดง่าย รักษาให้หายได้ยาก เมื่อไม่ได้เสพจะแสดงอาการขาดยา รุนแรงกว่าฝิ่น ปัจจุบันมักจะพบในรูปอัด เป็นก้อนคล้ายสนุช ขนาดก้อนละ ๔๕๐ - ๑ ๐๐๐ กรัม ในทางการแพทย์ใช้มอร์ฟีนฉีด หรือกิน เพื่อบรรเทาความเจ็บปวดชั่วคราวระยะเวลานั้นสั้น ๆ มอร์ฟีนถ้าได้รับบ่อย ๆ จะทำให้เกิดการติดยาได้ง่ายและเลิกได้ยาก นอกจากนี้มอร์ฟีนยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับเปรียบเทียบความแรงของกาน้ำปวดชนิดต่าง ๆ ว่าแรงมากกว่าหรือน้อยกว่า มอร์ฟีนเท่าใด

มอร์ฟีนสามารถนำมาผลิตเป็นยาเสพติดชนิดอื่น ๆ ได้อีกเรียกว่า อนุพันธ์ของมอร์ฟีน อนุพันธ์ของมอร์ฟีนที่สำคัญ ได้แก่

- ๑ ๑ เฮโรอีน (Heroin)
- ๑ ๒ ไดโอนีน (Dionin)
- ๑ ๓ ไดลาอิด (Dilaudid)
- ๑ ๔ อะโปมอร์ฟีน (Apomorphine)

๑ ๑ เฮโรอีน (Heroin) ในปี พ.ศ. ๒๔๑๗ นักวิจัยชาวอังกฤษชื่อ C. R. Wright ได้เอามอร์ฟีนไปต้มกับAcetic Anhydride และได้สารใหม่ชื่อ Diacetyl morphine เมื่อนำไปทดลองกับสุนัข ปรากฏว่าสุนัขมีอาการอ่อนเปลี้ยหมดกำลัง กลัวคนและมีอาการจะดำลักไม่ซำกึ่งวงหลับไป

ปี พ.ศ. ๒๔๔๑ บริษัทผลิตยา Bayer แห่งเยอรมัน ได้นำ Diacetyl morphine มาผลิตเป็นยาออกจำหน่ายทั่วโลก โดยให้ชื่อการค้าว่า Heroin บงสรรหคุณไว้ว่าแก้ หลอดลมอักเสบ แก้อาเจียรริง แก้กิด แก้วัฒโรค

ปี พ.ศ. ๒๔๔๔ สมาคมแพทย์อเมริกา (American Medical Association AMA) ได้ประกาศรับรองการใช้ยานี้ จึงทำให้มีการใช้อย่างแพร่หลายและได้ แนะนำว่าเฮโรอินสามารถใช้แทนมอร์ฟีนในการระงับอาการปวดต่าง ๆ ได้

ปี พ.ศ. ๒๔๖๗ ปรากฏว่ามีจำนวนผู้ติดเฮโรอิน โดยเฉพาะในอเมริกาถึง ๒ แสนคน และ ๔๔% ของผู้ติดเฮโรอินที่ถูกจับได้มีประวัติเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ฉะนั้นจึงได้ ออกกฎหมายประกาศให้การผลัดหรือการนำเข้าของเฮโรอิน เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย

เฮโรอินเข้ามาสู่เมืองไทยก่อนที่จะจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ประกาศยกเลิก การเสพฝิ่นประมาณ ๒ - ๓ เดือน โดยได้พบคนไข้ติดฝิ่นที่รังสิตมีอาการอดยาที่รุนแรงผิดปกติ ดอมา พบว่าเป็นการติดเฮโรอิน ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ รัฐบาลจึงได้ออกพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ฉบับที่ ๔ ระบุให้เฮโรอินเป็นสิ่งผิดกฎหมายเหมือนฝิ่น

เฮโรอินเป็นสารที่สังเคราะห์จาก Acetic Anhydride เป็นของเหลวไม่มี สี แต่มีกลิ่นกรดแรงมาก เป็นกรดที่ใช้ในอุตสาหกรรม เช่น ทำเส้นใยอะลาคริลิก ฟิล์มภาพยนตร์ ยางบางชนิดหรือยาฆ่าแมลง เป็นต้น Acetic Anhydride จำนวน ๒ กิโลกรัม จะผลิตเฮโรอิน ได้ ๑ กิโลกรัม เฮโรอินเป็นอนุพันธ์ของมอร์ฟีนที่มีฤทธิ์มากกว่ามอร์ฟีน ๕ - ๘ เท่า แรงกว่าฝิ่น ถึง ๔๐ - ๑๐๐ เท่า มีชื่อทางเคมีว่า Diacetyl Morphine Hydrochloride

ลักษณะของเฮโรอินที่แพร่ระบาดในประเทศไทยมี ๒ ชนิดคือ

๑ ๑ ๐ เฮโรอินบริสุทธิ์ (Pure Heroin) หรือเรียกยาวผงขาวหรือ เฮโรอินเบอร์ ๔ ลักษณะเป็นผงสีขาว ไม่มีกลิ่น รสขมจัด นำเข้าสู่ร่างกายโดยการฉีดหรือผสม บุหรี่สูบ ฯลฯ

๑ ๑ ๒ เฮโรอินผสม (Mixed Heroin) หรือเรียกว่าเฮโรอินเบอร์ ๓ ลักษณะเป็นเกล็ดสีต่าง ๆ เช่น สีม่วง สีชมพู สีดินสุร่ง ซึ่งได้จากสภาพของเฮโรอินหรือมอร์ฟีนผสมสารอื่น ๆ ลงไป เช่น กรดน้ำส้มชาดน้ำ น้ำประสานทอง น้ำต้มกัญชา ขานอนหลับ สารทูลโคส ครินนิน เป็นต้น เฮโรอินผสมไม่มีกลิ่น

เฮโรอินออกฤทธิ์ต่อร่างกายเช่นเดียวกับฝิ่น แต่รุนแรงกว่าหลายเท่า ติดงายและรักษาให้หายยากกว่าฝิ่น

๑ ๒ ไดโอนิน (Dionin) ลักษณะเป็นผงสีขาว มีฤทธิ์น้อยกว่ามอร์ฟีน จึงไปเป็นที่นิยมของผู้เสพ ทางกาารแพทย์ใช้เป็นยารักษาโรคเยื่อตาอักเสบ ลดความระคายเคืองของตา

๑ ๓ ไดลอดิด (Dilaudid) ลักษณะเป็นผงสีขาว ระงับความเจ็บปวดได้สูงกว่ามอร์ฟีนแต่หมดฤทธิ์เร็วกว่า

๑ ๔ อะโปมอร์ฟีน (Apomorphine) เป็นยาอันตรายที่มีฤทธิ์แรงมาก ถ้าใช้น้อยจะช่วยในการขับเสมหะ ใช้มากจะกดศูนย์ประสาทควบคุมการอาเจียน การแพทย์ใช้เป็นยาทำให้เกิดการอาเจียน

๒ โคดีอีน (Codeine) เป็นแอลกอฮอล์ที่สกัดได้จากฝิ่นหรือทำได้จากมอร์ฟีนมีฤทธิ์กดศูนย์ประสาทเหมือนมอร์ฟีนแต่มีความรุนแรงน้อยกว่ามอร์ฟีนประมาณ ๑/๖ เท่า ฉะนั้นการเสพโคดีอีนจึงไม่นิยมมากนัก เพราะต้องสูบเป็นจำนวนมากและในระยะเวลาอันสั้นจึงจะทำให้เกิดอาการเสพติดได้ โคดีอีนมีทั้งเป็นเม็ดและผงสีขาว ไม่มีกลิ่น รสขม โคดีอีนสามารถนำไปผลิตเป็นสิ่งเสพติดชนิดอื่น ๆ ได้อีก เรียกว่า อนุพันธ์ของโคดีอีน ได้แก่ ยูโคดัล (Eucodal) ไฮโคแดน (Hycodan) และนัลลอพีน (Nolorphine)

๓ ทีเบอีน (Thebain) เป็นแอลกอฮอล์ที่ทำให้ฝิ่นเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่งและสามารถนำไปผลิตเป็นสารเสพติดชนิดอื่น ๆ ได้อีก เช่น เมโทพอน (Metopon)

๔ ปาปาเวอร์จัน (Papaverine) เป็นแอลกอฮอล์ชนิดหนึ่งที่พบในฝิ่นแต่ไม่ถือเป็นสิ่งเสพติด ฤทธิ์ของปาปาเวอร์จันทำให้กล้ามเนื้อเรียบคลายตัวและช่วยระงับประสาททำให้ความเจ็บปวดลดลง ทางกาารแพทย์ใช้รักษาโรคเส้นเลือดที่ไปเลี้ยงหัวใจตีตัน

๒ ชนิดยานอนหลับและระงับประสาท

ยาที่ช่วยให้นอนหลับต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งเสพติดอันตรายมีหลายชนิดที่นิยมใช้ ได้แก่ บาร์บิทูเรท (Barbiturate) ไบรไมด์ (Bromide) เป็นต้น แต่ที่นิยมใช้กันมาก คือ บาร์บิทูเรท บาร์บิทูเรท (Barbiturate) เป็นอนุพันธ์ของกรดบาร์บิทูริค (Barbituric acid) ไม่ถือว่าเป็นยาเสพติดร้ายแรง ในทางการแพทย์บาร์บิทูเรทใช้เป็นยานอนหลับ ระงับความวิตกกังวลผ่อนคลายความตึงเครียดของสมองและใช้ระงับอาการชักหรือป้องกันชัก ถ้าใช้ติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ จะทำให้ติดได้ ยาจากพวกนี้มีอยู่หลายชนิด ได้แก่

๑ Pentobarbital Sodium หรือเรียกว่า Nembutal ผลิตขึ้นในรูปแคปซูลสีเหลือง ด้วยเหตุนี้พวกที่ติดยาเสพติดชนิดนี้จึงเรียกว่า "เสื้อแจ็กเก็ตสีเหลือง" (Yellow Jacket)

๒ Secobarbital Sodium ผลิตในรูปแบบแคปซูลสีแดงหรือเรียกว่า Seconol กลุ่มผู้ติดยาเสพติดพวกนี้เรียกยานี้ว่า สีชมพู (Pinks) สีแดง (Reds) หรือเหล้าแห้ง (Seccies)

๓ Amobarbital Sodium ผลิตขึ้นในรูปแคปซูลสีฟ้าหรือเรียกว่า Amytal กลุ่มผู้ติดยานี้เรียกยานี้ว่า สีฟ้า (Blues) นกสีฟ้า (Bluesbirds) หรือวิมานสีฟ้า (Blue Heavens)

๔ Amobarbital Sodium และ Secobarbital Sodium ซึ่งเมื่อนำมาผสมกันแล้วผลิตขึ้นมาเป็นรูปแคปซูลสีฟ้าและสีแดงปนกัน เรียกว่า Tuinal หรือสายรุ้ง (Rainbows)

การใช้บาร์บิทูเรทขนาดน้อยจะช่วยระงับอาการกระวนกระวายหรือความวิตกกังวล ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของสมอง ทำให้สงบประสาทและทำให้กล้ามเนื้อคลายตัว ถ้าเพิ่มปริมาณขึ้นอีกจะทำให้หลับ แต่เมื่อตื่นขึ้นมาอาจจะมีฤทธิ์ตกค้าง (After effect) ทำให้มีการตัดสินใจที่ไม่ดี หรือบางรายอาจจะทำให้เห็นไซเซ พุกจาไม ซัดคล้ายคนเมาเหล้าจึงเรียกยานี้ว่า

เหล่านี้ทั้ง ถ้าใช้ในปริมาณที่มากจะทำให้หลับหรือสลบหมดสติ สารนี้จะไปกดศูนย์ประสาทการหายใจ ทำให้ภาวะการหายใจล้มเหลว หยุดทำงานและในที่สุดอาจถึงแก่ชีวิตได้ การใช้ประมาณวันละ ๒.๐๐๐ มิลลิกรัมต่อวันติดต่อกันอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ร่างกายเกิดการต้านยา ซึ่งจำเป็นต้องเพิ่มปริมาณของสารที่ใช้ขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อให้ผลเท่าเดิม การใช้สารประเภทนี้ติดต่อกันนาน ๆ จะทำให้เกิดพิษเรื้อรัง โดยทำให้มีอาการมึนงง ใจคอหงุดหงิด ความรู้สึกเฉื่อยล้า ซูดจาไมซัท ลึนสับปาก เติบโซเซ เกิดความกล้าอย่างบ้าบิ่นก่อให้เกิดการทำร้ายหรือฆ่าตนเองได้

๓ ชนิดกระตุ้นประสาท

ยากระตุ้นประสาทมีอยู่หลายชนิด เช่น แอมเฟตามีน (Amphetamine) คาเฟอีน (Caffeine) โคเคน (Cocaine) และพิซกระทอม ซึ่งคุณสมบัติทางเภสัชวิทยาของสารเหล่านี้จะไปกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลางโดยตรง ทำให้มีอาการตื่นเต้น หายง่วง ตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาในขณะที่ฤทธิ์ของสารเหล่านี้ยังคงอยู่

๓.๑ แอมเฟตามีน (Amphetamine) เป็นยาอันตรายชนิดหนึ่งที่เสกแล้วอาจจะเสกติดเป็นนิสัยได้ มีลักษณะเป็นเม็ด ผง แคปซูล สวมมากมีสีขาวและน้ำเข้าสู่ร่างกายโดยการรับประทานผสมกับอาหาร แอมเฟตามีนมีฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง โดยเฉพาะสมองส่วนซีรีบัตทำให้ความรู้สึกแจ่มใส ร่างกายไม่มีความเหน็ดเหนื่อย จึงมีประโยชน์ต่อผู้ที่มีความอ่อนเพลียอย่างหนัก เพราะร่างกายถูกบังคับให้ทำงานหนักเกินกำลัง ถ้าใช้ในคนปกติผลของยาจะกระตุ้นทำให้เกิดความตื่นเต้น ใจสั่น มีอสุ้น ความรู้สึกแจ่มใสและเมื่อใช้นาน ๆ จะทำให้สุขภาพทรุดโทรม สุขภาพจิตเสื่อมทำให้เป็นโรคจิตหรือโรคประสาทได้ ทางทางการแพทย์ใช้แอมเฟตามีนในการรักษาโรคจิตประเภทซึมเศร้า ตลอดจนโรคลมบ้าหมูบางชนิดและลดความอยากอาหารในรายที่อ้วนเกินไป

แอมเฟตามีนมีหลายลักษณะที่พบบ่อย ได้แก่ ประเภท Benzedrine ซึ่งมีชื่อว่า Benzies, Bennies, Cartwheels, Peaches, หรือ Roses ประเภท Dexamphetamine มีสีส้มเป็นรูปหัวใจ นิยมเรียกว่า Dexies, Orangies หรือ Hearts และประเภท

Methamphetamine ซึ่งผลิตในรูปยาน้ำบรรจุในหลอด แอมเฟตามีนชนิดนี้จะมีฤทธิ์แรงกว่าประเภทอื่น ๆ

๓ ๒ คาเฟอีน (Caffeine) เป็นสารที่สกัดได้จากเมล็ดกาแฟและใบชา ปัจจุบันสามารถสังเคราะห์ได้ด้วยกรรมวิธีทางเคมี ลักษณะเป็นผงสีขาว มีรสขมละลายน้ำง่าย คาเฟอีนมีฤทธิ์ในการกระตุ้นประสาทซิมพัลส์ คอร์เทกซ์ ทำให้เกิดวามรณันจ่มใส สดชื่น ขจัดความง่วงเหงาได้และช่วยทำให้ความจา ความนึกคิดต้งขึ้น กาแฟแก ๆ ๆ ก้ยมีคาเฟอีนประมาณ ๑๐๐ - ๑๔๐ มิลลิกรัม และชาแก ๆ ๆ ด้วยมีคาเฟอีนประมาณ ๓๐ มิลลิกรัม เมื่อร่างกายรับคาเฟอีนประมาณ ๑ ๐๐๐ มิลลิกรัมต่อวัน จะทำให้เป็นอันดรายได้

๓ ๓ ใบโคคา (Coca leaves) ได้จากต้นโคคา ซึ่งมีถิ่นกำเนิดในเปรูและโบลิเวียชอบขึ้นในที่ที่มีความชื้นหรืออุณหภูมิระหว่าง ๑๕ - ๑๒ องศาเซนติเกรด ต้นโคคาสูงประมาณ ๕ ฟุต ลักษณะใบจะเรียวยาวเป็นรูปไข่ แต่ละก้านมีใบ ๗ ใบ ใบโคคามีแอลกาลอยด์ที่สำคัญคือ โคเคน (Cocaine) ซึ่งสกัดได้โดยวิธีการทางเคมี ลักษณะของโคเคนจะเป็นผงเกล็ดสีขาว เมื่อนำมาทำปฏิกิริยากับกรดเกลือจะกลายเป็นเกลือไมมีกิลีน ละลายน้ำง่าย จีออน นุ่มเหมือนหิมะ ฉะนั้นบางครั้งจึงเรียกวาหิมะ ถ้าผสมกับเฮโรอินสำหรับฉีด เรียกวา Speedball

๓ ๔ กระทอม (Kratom) เป็นไม้ยืนต้นอยู่ในตระกูล Pubiaceae ราวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะประเทศไทยและอินเดีย สำหรับกระทอมในประเทศไทยมีหลายชนิด ทั้งที่เป็นสิ่งเสพติดและเสขิตดไม่ได้ ที่พบมีดังนี้

๓ ๔ ๑ กระทอม (Mitragyna spendiosa) ลักษณะเป็นต้นไม้ยืนต้นขนาดกลาง เป็นไม้เนื้อแข็ง ใบมีลักษณะคล้ายกระดังงาไทย กระทอมชนิดนี้ยังแบ่งได้เป็น ๒ ชนิด ได้แก่

๓ ๔ ๑ ๑ พวกที่มีก้านใบและเส้นใบสีแดงเรื่อ ๆ

๓ ๔ ๑ ๒ พวกที่มีก้านใบสีเขียว ดอกกฐวโด มีเกสรสีแดงล้อมรอบดอกลักษณะคล้ายดอกกฐน กระทอมทั้งสองชนิดมีชื่อเรียกต่างกัน เช่น กระทุมโคก กระทุมพายและท่อม

๓ ๔ ๒ กระทอมหรือกระทุมใหญ่ (Mitragyna brunosis) เป็นไม้ประเภทเดียวกับกระทอม แต่ไม่เป็นสิ่งเสพติด

๓ ๔ ๓ กระทอมขี้หนู ลักษณะคล้ายกระทอมแต่มีขนาดเล็กกว่า มีเกสรสีขาว ล้อมรอบดอก ชอบขึ้นในที่ชื้น ใบใช้เสกแทนกระทอมได้ แต่ฤทธิ์อ่อนกว่า

แอลคาลอยด์ที่สำคัญของพืชกระทอมคือ Mitroginine ซึ่งมีฤทธิ์กระตุ้นประสาททำให้อารมณ์เรiring หายปวดเมื่อย มีกำลังทำงานไม่เหน็ดเหนื่อย เหน็ดเหนื่อยโดยไม่นอนเพลีย ไม่วังง ทนแดดตากฝน เมื่อเสกใบกระทอมติดต่อกันนาน ๆ ผิวหนังจะตาเก๋ริ่มคล้ายถูกแดดเผาแม้จะทำงานในร่มก็ตาม ดูจากระมีสีเขียวเป็นเม็ดคล้ายมูลแพะ ท้องผูกเป็นประจำ ต้องระบายนท้องอยู่เสมอ เสกครั้งหนึ่ง ๆ ๓ - ๔ ใบจะมีฤทธิ์อยู่ได้นาน ๔ - ๕ ชั่วโมง พืชกระทอมไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศแต่จะมีกฎข้อบังคับเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น

๔ ชนิดหลอนประสาท

ยาหลอนประสาทหรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Psychedelic drug ยานิดนี้จะมึผลโดยตรงต่อระบบประสาท โดยทำให้ประสาทที่ทำหน้าที่รับรู้ ทาหน้าที่ผิดปกติไปจากเดิม จึงทำให้เกิดประสาทหลอนเกิดขึ้น ยาหลอนประสาทที่นิยมใช้ในปัจจุบัณ ได้แก่ แอลเอสดี ักฤษา เมสคาลิน และ ดีเอ็มที เป็นต้น

๔ ๑ แอลเอสดี หรือ แอลเอสดี ๒๕ (Lysergic acid diethylamide) เป็นสารสังเคราะห์จาก Lysergic acid ที่เกิดจากเชื้อรา Ergot ที่พบในข้าวไรย์ มีชื่อทางเคมีว่า Lysergic acid diethylamide แอลเอสดี มีหลายลักษณะ เช่น ในรูปยาเม็ดที่มึนออกหึ่งสองข้าง สีเทาเงิน ผู้เรเฟนิยมเรียกว่า Quicksilver หรือชนิดที่มีลักษณะกลมแบนเรียกว่า Orange sunshine ชนิดเล็กเทาหัวเข็มหมุด เรียกว่า Micro tabs หรือ Micro dots และชนิดแคปซูล ซึ่งมักมีชื่อตามสีของแคปซูล เช่น Cherry top, Purple haze, Blue cheer เป็นต้น

แอลเอสดี จะออกฤทธิ์หลังจากเสกแล้วประมาณ ๓๐ - ๔๕ นาที โดยมีผลต่อระบบประสาทส่วนกลางทำให้เกิดประสาทหลอน จิตใจอารมณ์เปลี่ยนแปลง มานตาขยาย มือสั่น เท้าสั่น

การหายใจไม่สม่ำเสมอ ประชากรที่มีความรู้สึกแปรปรวนคล้าย ๆ กับสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวเกิดการเคลื่อนไหว เมื่อเกิดประสาทหลอนจะทำให้ผู้เสพมีความรู้สึกกวาดตมเป็นผู้วิเศษ สามารถจะทำอะไรที่นอกเหนือจากมนุษย์ทำได้ เช่น มีพลังมากสามารถที่จะหยุดรถที่กำลังวิ่งอยู่ได้ หรือรู้สึกกวาดตมเองสามารถบินได้อย่างนก ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้กระโดดตึกสูง ๆ ลงมาตาย เป็นต้น ทางการแพทย์ใช้ยานี้สำหรับรักษาโรคจิตบางประเภท ประเทศไทยได้ประกาศเป็นยาเสพติดเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๑

๔ ๒ กัญชา (Kunja) เป็นไม้ล้มลุกประเภทหญ้า ต้นสูงประมาณ ๒ - ๔ ฟุต ใบแตกเป็นแฉกคล้ายใบมันสำปะหลังหรือใบระหุง ริมใบทุกแฉกมีลักษณะเป็นจัก ๆ ใบหนึ่งราว ๕ - ๘ แฉก ใบถ้านเดียวกัน ออกดอกตามง่ามกิ่งเป็นช่อเล็ก ๆ กัญชาเป็นพืชที่ชอบขึ้นในที่ชื้นแฉะและอากาศเย็น มีปลูกกันมากในเอเชีย อิหร่าน และแถบเหนือของอินเดียนและจีน ประเทศไทยพบว่ามีปลูกกันมากตามเชิงเขาของอำเภอฝางทางภาคเหนือและอำเภอทากูเหนือ จังหวัดนครพนมทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กัญชามีชื่อทางพฤกษศาสตร์ว่า Cannabis sativa ในต่างประเทศมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น อินเดียเรียกว่า Cannabis indica เม็กซิโกเรียกว่า Cannabis mexicana อังกฤษเรียกว่า Indica hemp สำหรับประเทศไทยเรียกว่า Kunja

สารที่ทำให้กัญชาเป็นสารเสพติด คือ Resins ซึ่งมีอยู่ดอกและใบของต้นกัญชาตัวเมีย เมื่อเสพกัญชาสารเรซินจะเข้าสู่เลือดอย่างรวดเร็วภายใน ๒ - ๓ นาที และมีฤทธิ์อยู่ในเลือดประมาณ ๑ ชั่วโมงฤทธิ์ของกัญชาในระยะแรก ๆ จะกระตุ้นประสาททำให้กล้ามเนื้อกระตุก หัวใจเต้นเร็ว หูอื้อ มึนงง มานตาขยาย เมื่อเสพนาน ๆ จะออกฤทธิ์หลอนประสาท ความคิดสับสน การรับรู้ต่าง ๆ เสียควบคุมอารมณ์ไม่ได้และเกิดอาการโรคจิตในที่สุด

กัญชาแบ่งออกเป็นหลายประเภทที่สำคัญ ได้แก่

๔ ๒ ๐ Marijuana หรือ Bhang เป็นชนิดที่ฤทธิ์รุนแรงน้อยที่สุดได้จากการนำเอาใบกัญชาและยอดของกัญชามาตากให้แห้ง แล้วใช้ใบย้อมวนสูบ เรียกว่า Marijuana หรือใช้

ของสำหรับดื่ม เรียกว่า Bhang ถ้าเสพเฉลี่ยวันละ ๑๐ กรัม ติดต่อกันประมาณ ๕๐ - ๖๐ สัปดาห์ จะทำให้จิตผิดปกติได้

๔ ๒ ๒ Ganja เป็นประเภทที่มีฤทธิ์ปานกลาง มีฤทธิ์มากกว่าประเภท Marihuana ประมาณ ๓ เท่า ได้จากใบกัญชาแห้ง เกสรดอกกัญชาตัวผู้ผสมกับใบยาสูบ ใช้เสพ โดยปล้อง ถ้าเสพเฉลี่ยวันละ ๑๐ กรัม เป็นเวลา ๔ - ๕ สัปดาห์จะทำให้มีอาการผิดปกติทางจิตได้

๔ ๒ ๓ Hashish เป็นยาง Resin ที่ได้จากใบและยอดของกัญชาตัวเมีย มีฤทธิ์แรงกว่าประเภทแรก ๕ - ๘ เท่า ถ้าเสพเฉลี่ยวันละ ๕ กรัม ในเวลา ๓ - ๒๕ สัปดาห์ จะมีอาการผิดปกติทางจิต

๔ ๒ ๔ Hashish oil เป็นกัญชาที่เข้มข้นที่ได้จากการสกัด มีลักษณะเป็นยาง เหลวสีดำ มีสาร THC (Tetrahydrocannabinols) อยู่ประมาณ ๖๐ - ๖๐% ฤทธิ์ของ Hashish oil เพียง ๑ - ๒ หยดบนบุหรี่จะมีฤทธิ์เท่ากับบุหรี่ยกัญชาทั้งมวน

๔ ๓ เมสคาลีน (Mescaline) หรือ Peyolt เป็นแอลกอฮอล์ที่สกัดได้จากสวน ยอดของต้นกระบองเพชรตระกูล Peyolt มีลักษณะเป็นผง แดงขลุ่ย หรือน้ำ เมื่อเสพเข้าไปจะทำให้เกิดอาการมึนเมาและประสาทหลอน

๔ ๔ ไฮโลไซบิน (Psilocybin) เป็นสารที่สกัดได้จากเห็ดชนิด Psilocybe mexican ซึ่งพบในอเมริกากลาง พวกแอซเต็ค (Aztes) ใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา สาร ไฮโลไซบินมีทั้งชนิดผงและเป็นน้ำ ขนาดเพียง ๓ - ๔ มิลลิกรัมจะออกฤทธิ์ ทำให้คลื่นไส้ เย็น ปลายมือปลายเท้า มานตาหรีและเกิดอาการแปรปรวนทางอารมณ์ มองเห็นภาพลวงตา อาการนี้จะคงอยู่ประมาณ ๔ ชั่วโมงแล้วจะมีอาการเครียดทางกาย อ่อนเพลีย เลื่อนลอย คมสติไม้อยู

๔ ๕ ดีเอ็มที (Dimethyltryptamine) เป็นสารที่สกัดได้จากพืชตระกูล Pritadenia macrocarpa และ Piptadenia peregrina ซึ่งพบในหมู่เกาะคาริเบียนและ ในอเมริกาใต้ ในปัจจุบัน ดีเอ็มที สามารถสังเคราะห์ได้ซึ่งมีโครงสร้างคล้ายกับสารไฮโลซิน (Psilocin) การเสพยา ดีเอ็มที มักจะผสมลงในกัญชา บุหรี่ ใบชา และใบฝักชี แล้วมวนสูบ

สารตีเอ็มที่เพียง ๗๐ มิลลิกรัมจะทำให้เกิดภาพหลอนได้ภายใน ๒ - ๓ นาที หลังจากการเสพ และจะมีอาการยาวนานถึงหนึ่งชั่วโมง ตีเอ็มที่ บางครั้งเรียกว่า Businessman's trip แปลว่า การท่องเที่ยวของนักธุรกิจ"

ความพยายามในการเลิกใช้ฝิ่นในประเทศไทย

สมัยสุโขทัย

การสุบฝิ่นในประเทศไทย กล่าวได้ว่า ได้เริ่มสุบกันตั้งแต่สมัยสุโขทัยตอนปลายหรือ ต้นสมัยกรุงศรีอยุธยา โดยสันนิษฐานว่าฝิ่นคงจะ เข้ามาสู่ประเทศไทยประมาณปี พ.ศ. ๑๘๖๕ คือ เมื่อคนไทยได้มีการติดต่อค้าขายกับคนจีนและได้รับ เอาจามหัศจรรย์ของจีนที่รักษาโรคได้ผาระพัด มาใช้รักษาอาการปวดต่าง ๆ และอาการท้องร่วง ซึ่งความจริงยานั้นก็คือฝิ่น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า คนไทยมีการใช้ฝิ่นมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยแต่ลักษณะการใช้มีวัตถุประสงค์ในการรักษาโรคมากกว่า อยางอื่น

สมัยกรุงศรีอยุธยา

ภัยของการสุบฝิ่นได้ปรากฏชัดเจน โดยปรากฏหลักฐานว่า สมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ ได้มีราชฎที่ตัดฝิ่นแล้วไม่เป็นอันตรายหากิน ทหารเมื่อออกรบ เมื่อไม่ได้สุบฝิ่นก็ไม่มีความกล้าหาญ พายแพ้กข้าศึก ในปี พ.ศ. ๑๙๐๓ ได้มีกฎหมายตรา ๓ ดวงในลักษณะใจจร ๔๑ มาตราหนึ่งที่กล่าว ถึงการสุบฝิ่นคือ "ผู้เสพฝิ่น กินฝิ่น ขายฝิ่นนั้นให้ลงพระราชอาญาจงหนักหนา ธิบราชบาทว่าให้ตี้นเชิง ทะเวนบก ๓ วัน ทะเวนเรือ ๓ วัน ให้จำใส่คุกขังไว้กว่าจะอดได้ ถ้าอดได้แล้วให้เรียกเอาทานบน แกมั้น ฎาตพี่น้องแล้วจึงให้ปล่อยผู้สุบ กิน ขาย ฝิ่นออกจากโทษ" และกฎหมายนี้ได้ใช้ตั้งแต่รัชกาล สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ จนถึงรัชกาลสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

ในรัชกาลสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก พระองค์ทรงเห็นว่า ประชาชนไทยตลอดจน ข้าราชการได้สุบฝิ่น กินฝิ่นและขายฝิ่นมากยิ่งขึ้น พระองค์จึงทรงแจกกฎหมายประกาศปาวร้งห้าม ปรามผู้ขายกินฝิ่น แต่ยังไม่ม้ผล

เหตุให้เกิดระบบอั้งยี่ในเมืองไทยขึ้น ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการปกครองมากขึ้นจนถึงขั้นใช้กองทัพปราบ มีการฆ่าชาวจีนตายเป็นพัน ๆ คน การปราบปรามเหล่านี้ทำให้ต้องเสียทั้งกำลังทรัพย์ และคนเป็นจำนวนมาก การดำเนินงานปราบปรามเป็นระยะ ๑๒ ปี จนถึงสมัยรัชกาลที่ ๔ ขึ้นครองราชย์ก็ยังไม่อาจล้มฤทธิ์ผลความที่คาดหวังไว้

ในรัชสมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเห็นว่าการปราบฝิ่นโดยใช้กำลังไม่อาจขจัดปัญหาในการสูบฝิ่น การขายฝิ่นได้ นอกจากนั้นยังเป็นขอเกิดของอั้งยี่เป็นการยากแก่การปกครอง ต้องทำการปราบปรามด้วย ฉะนั้นจึงทรงเปลี่ยนนโยบายเรื่องฝิ่นเสียใหม่ โดยให้มีการเสพฝิ่นและขายฝิ่นไม่ เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายสำหรับคนต่างชาติ แต่คนไทยห้ามและจัดตั้งภาษีผูกขาดขึ้น โดยนายภาษีเป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๓๙๔ เป็นต้นมาการเสพฝิ่นของคนต่างด้าวในประเทศไทยจึงเป็นสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมาย การที่ให้มีการขายฝิ่นและเสพฝิ่นโดยไม่ผิดกฎหมาย โดยมีเหตุผลที่สำคัญ ๔ ประการ คือ

ประการที่ ๑ เมื่อการเสพฝิ่นเป็นสิ่งที่ชอบด้วยกฎหมาย การควบคุมผู้ที่เสพฝิ่นก็ทำได้ง่ายขึ้น เพราะการสูบฝิ่นทำได้อย่างเปิดเผย ไม่ต้องคอยหลบซ่อนเจ้าพนักงาน ยอมเป็นการง่ายที่ทำให้ทราบจำนวนผู้เสพที่แท้จริง

ประการที่ ๒ จากผลประการที่ ๑ ทำให้สามารถป้องกันผู้เสพฝิ่นหน้าใหม่ได้สะดวกขึ้น

ประการที่ ๓ ทำให้การปราบปรามอั้งยี่สำเร็จได้โดยไม่ต้องใช้กำลัง เพราะเมื่อการค้าฝิ่นกระทำได้โดยไม่ผิดกฎหมาย นายภาษีก็ไม่จำเป็นต้องจ้างพวกอั้งยี่ไว้ เป็นลูกมือออกไปทำให้อั้งยี่สลายตัวในที่สุด

ประการที่ ๔ ทำให้บ้านเมืองได้เงินจากภาษีฝิ่นตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๙๔ เป็นต้นมา

แม้กระนั้นปัญหายาเสพติดยังคงมีการระบาดมากอยู่ ดังจะเห็นได้จากปี พ.ศ. ๒๓๙๖ ได้มีการประกาศสิทธิพระสงฆ์และสามเณรที่สูบฝิ่น และในปี พ.ศ. ๒๔๐๐ มีการตั้งข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ให้เป็นแม่กองออกชำระคนไทยที่สูบฝิ่น

ในรัชกาลสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ได้ทรงมีพระราชดำริจะจำกัดการเสพสิ้นให้หมดไปจากประเทศด้วยวิธีลดละมอมและทรงตระหนักถึงวิธีป้องกันไม่ให้ติดฝิ่นโดยเฉพาะกับเยาวชนของชาติ

ในรัชสมัยพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ปี พ.ศ. ๒๔๖๔ ได้ทรงมีพระราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติฝิ่นและได้ถูกแก้ไขโดยพระราชบัญญัติฝิ่น พ.ศ. ๒๔๖๒ วัตถุประสงค์เพื่อการปราบปรามการเสพสิ้น ต่อมาพระราชบัญญัติฝิ่นได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกหลายฉบับ เช่น ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๗๖ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๗๘ ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๔๘๑ ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๔๘๕ ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๔๙๕ ฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๐๒ และฉบับที่ ๘ พ.ศ. ๒๕๐๓ นอกจากนี้ทรงตราพระราชบัญญัติมอร์ฟินและโคดีอินซินในปี พ.ศ. ๒๔๕๖ ซึ่งต่อมาได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๖๕ ซึ่งถือว่าเป็นพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษฉบับแรกของประเทศไทย ต่อมาได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติยาเสพติดอีกหลายฉบับ เช่น พ.ศ. ๒๔๗๔ ได้มีพระราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษฉบับที่ ๒ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราของพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๖๕ ถึงแม้รัฐบาลจะเข้มงวดเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดให้โทษมากขึ้นก็ตาม ฝิ่นเถื่อนก็ยังระบาดอยู่ทั่วไป ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๘๔ รัฐบาลจึงได้เปิดอนุญาตให้ตั้งร้านฝิ่นขึ้นในจังหวัดพระนครและธนบุรี และได้ขยายการอนุญาตตั้งร้านจำหน่ายฝิ่นทั่วราชอาณาจักรเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๕ การดำเนินการตามนโยบายนี้ ปรากฏว่าฝิ่นเถื่อนน้อยลงและมีรายได้สูงขึ้น

ในปี พ.ศ. ๒๔๙๔ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า การสูบฝิ่นเป็นภัยอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิตของสังคม จึงได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๙๔ ให้เลิกการจำหน่ายฝิ่น แต่กระทรวงการคลังเห็นว่า ถ้าเลิกตามกำหนดดังกล่าวจะเกิดผลเสียหายประการโดยเฉพาะอย่างยิ่งรายได้ของแผ่นดินจะตกต่ำลงจึงขอเลื่อนกำหนดการเลิกขายฝิ่นไปเป็นสิ้นปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งขณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย ดังนั้นการค้าฝิ่นจึงดำเนินต่อไปอีก

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ คณะปฏิวัติภายใต้การนำของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้กล่าวถึงเรื่องฝิ่นว่า ปัญหาฝิ่น เป็นปัญหาที่เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสังคมมนุษย์และทอนกำลังของชาติมา เป็นเวลา

ศตวรรษ แต่ปัญหานี้ก็ไม่สามารถขจัดให้หายไปได้ โรงยาฝิ่นยังคงมีอีกมากในเมืองไทยและเด็กหนุ่ม
 รุ่นใหม่ที่รัฐบ่มฝิ่นก็ยังมีอยู่มาก การเสพยาฝิ่นเป็นที่รังเกียจของสังคมและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่าง
 ร้ายแรงอีกด้วย จึงเห็นสมควรให้เลิกการสูบและการจำหน่ายฝิ่นในประเทศไทยเสีย จากนั้นคณะ
 ปฏิวัติได้ออกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๗ เพื่อให้เลิกการสูบฝิ่นทั่วราชอาณาจักรโดยเด็ดขาด
 ประกาศคณะปฏิวัติดังกล่าวให้ยุบเลิกร้านจำหน่ายฝิ่นให้หมดสิ้นโดยเด็ดขาดภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน
 พ.ศ. ๒๕๐๒ และในวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ เวลา ๑ ๐๐ น. กระทรวงมหาดไทยได้
 รวบรวมเครื่องอุปกรณ์ในการสูบฝิ่นมาทำการเผาทำลายที่ท้องสนามหลวง โดยหัวหน้าคณะปฏิวัติ
 ได้ดำเนินการควบคุมการทำลายด้วยตนเองและนับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นต้นมา
 การสูบฝิ่นและขายฝิ่นในประเทศไทยจึงถือว่า เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย

ปัญหา ยาเสพติดในสถานศึกษา ✓

ปัญหา ยาเสพติดในปัจจุบันนับว่า เป็นปัญหามากในสถานศึกษา และต่ำกว่าในสถานศึกษา
ใดมีปัญหานี้จริง ๆ แล้ว ก็เป็นการยากลำบากในการปกครองและดูแลนักเรียนให้เป็นไปตามกฎ
และระเบียบของโรงเรียนได้ ยาเสพติด เป็นปัญหาเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา สาเหตุที่ทำให้
เยาวชนและเด็กประสบปัญหา ยาเสพติดนั้น เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ คือ

๑ เกิดจากตัวเอง สาเหตุในส่วนนี้อาจมาจาก

๑ ๑ ความบกพร่องทางกายอันเนื่องมาจากความพิการต่าง ๆ โดยกำเนิดหรือเกิด
ขึ้นภายหลัง จำเป็นต้องหนีชีวิตอยู่ในสังคมด้วยความกดดันจากการล้อเลียนดูถูกหรือถูกละทิ้งหรือ
ให้ความเห็นอกเห็นใจเด็กจนเกินเหตุ ทำให้ผู้พิการเหล่านั้นเกิดความหงุดหงิด มีปมด้อย ไม่เป็น
ตัวของตัวเอง ขาดกำลังใจ ไม่กล้าสู่สภาพความเป็นจริงของตน ฉะนั้นบุคคลเหล่านี้จึงหาทางออก
โดยการแสวงหาที่พึ่งหรือแสวงหาที่พึ่งทางใจเพื่อทดแทนสิ่งต่าง ๆ ด้วยการ เสพสิ่งเสพติดหรือก่อ
ให้เกิดปัญหาทางสังคมอื่น ๆ

๑ ๒ เกิดจากความเจ็บป่วยเรื้อรังทั้งที่ทราบสาเหตุและไม่ทราบสาเหตุ แล้วใช้ยา
นั้น เป็นประจําจนเกิดการติดยา

๑ ๓ เกิดจากความบกพร่องทางสภาพจิต ในการศึกษาผู้ที่ติดยาเสพติดพบสภาพจิต
หลายประเภทที่อาจเป็นเหตุนำไปสู่การติดยาเสพติด ได้แก่

๑ ๓ ๑ ผู้เป็นโรคจิตหรือโรคประสาท เช่น จิตเภท วาจาไร้ยาเสพติดเพื่อระงับ
อาการ และต้องใช้อยู่บ่อย ๆ จึงติดยาเสพติด

๑ ๓ ๒ บุคลิกภาพผิดปกติ เช่น เด็กเกเรไม่ชอบอยู่ในกรอบประเพณี ชอบเล่น
การพนัน ชอบรังแกหรือแกล้งผู้อื่น ชอบหนีโรงเรียน เป็นต้น สภาพจิตดังกล่าวนี้อาจเป็นมาแต่กำเนิด
หรือเกิดจากการเลี้ยงดูในระยะแรก เด็กพวกนี้จะหันเข้าใช้และติดยาเสพติด หากยาเสพติดหาได้ง่าย

๑ ๓ ๓ บุคลิกภาพอ่อนแอ ผู้ที่อ่อนแอไม่เป็นตัวของตัวเองชอบอิงหรือพึ่งผู้อื่น อาจ
ตกเป็นเหยื่อของสภาพแวดล้อมที่ยาเสพติดหาได้ง่ายและมีเพื่อน หรือผู้เกี่ยวข้องชักจูงไปใช้ยาเสพติด
โดยตัวเองไม่มีกำลังใจพอที่จะหักห้ามไม่ให้กระทำได้

บุคคลเหล่านี้หากมีค่านิยมผิดไปจากปกติด้วยแล้วยังมีโอกาสเกิดปัญหาติดยาเสพติดได้
มาก บางคนอาจชอบโลดโผนหรือรุนแรงหรือชอบเสียงอันตราย ยิ่งทราบวាយาเสพติดเป็นสิ่งต้องห้าม
และอาจมีอันตรายยิ่งอยากลอง บางคนมีความพอใจในการที่สามารถกระทำในสิ่งที่คิดแล้วไม่ถูกจับได้
หรือเสียงรอดพ้นได้ การขาดแนวความคิด ความไม่แน่ใจตัวเอง การขาดระเบียบวินัย ตลอดจนการ
ขาดความหวังสำหรับอนาคต ทำให้เขาบางคนหลงทางและไม่สามารถหาวิธีแก้ปัญหาได้ เมื่อ
ประสบกับปัญหาต่าง ๆ ก็หันไปหายาเสพติด และเลือกเป็นทางออกในการแก้ปัญหาจนทำให้ติดยา
เสพติดได้ จะเห็นได้ว่า สภาพทางจิตบางประการเป็นตัวการผลักดันให้เข้าไปใช้ และติดยาเสพติด
และสภาพทางจิตบางอย่าง ทำให้ทัศนคติแรงผลักดันของสภาพแวดล้อมไม่ได้เลยนำไปสู่ปัญหาติดยาเสพติด

* ๒ เกิดจากบิดามารดา และความสัมพันธ์ในครอบครัว

สิ่งแวดล้อมในบ้านประกอบด้วย บิดามารดา พี่ น้อง รวมทั้งเครือญาติที่อยู่รวมกัน
ในบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างกันภายในบ้านจะสร้างบรรยากาศความอบอุ่น หรือความเหงาและว่าเทว
ให้แกสมาชิกในบ้านได้ โดยเฉพาะสมาชิกวัยรุ่น ซึ่งยังขาดทักษะในการไตร่ตรองด้วยเหตุผล ความ
สัมพันธ์ระหว่างกัน การใช้เหตุผลในชีวิตความเป็นอยู่รวมกันจะช่วยหล่อหลอมบุคลิกภาพได้ บ้านที่

ขาดความสัมพันธ์จะไม่สร้างความรู้ลึกปลอดภัย และอบอุ่นให้กับผู้ออกค่าย ทำให้เกิดความไม่มั่นคงทางจิตใจอันจะเชื่อมโยงให้เกิดพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ในสังคมได้

* ๓ เกิดจากโรงเรียน

สภาพของโรงเรียนเปรียบได้กับบ้านที่สองของนักเรียนมีครูเป็นพ่อแม่ มีเพื่อนเป็นพี่เป็นน้อง เมื่อเด็กมาโรงเรียนย่อมต้องการความรัก ความอบอุ่น ความสัมพันธ์จากผู้ที่แวดล้อม จากครู จากเพื่อนหรือจากทั้งสองฝ่าย การต้องการความรักจากเพื่อนเป็นสัญชาตญาณของวัยรุ่น ความต้องการยอมรับในสังคม เป็นธรรมชาติในตัวคนที่ต้องแสดงออก เมื่อเกิดการรวมกลุ่ม การแสดงออกของกลุ่มขึ้นอยู่กับความคิดและตัดสินใจใช้เหตุผลของผู้นำกลุ่มนั้นว่า กลุ่มจะแสดงพฤติกรรมไปในทางใดและส่วนที่ผลักดันพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนนั่นเอง

โรงเรียนเป็นสิ่งแวดล้อมสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาทั้งทางกายและทางจิตใจของนักเรียน หากการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เช่น ห้องเรียนแออัด ไม่มีกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมกับความต้องการและพัฒนาการของเด็กหรือกิจกรรมการสอนไม่ตอบสนองส่วนที่เป็นความคิดของนักเรียน นักเรียนก็จะ เป็นผู้ไม่รู้จักคิดและตัดสินใจ ขาดเหตุผล และไม่อาจปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เต็มไปด้วยแรงผลักดันและผลกระทบอีกนานาประการได้

๔ เกิดจากสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงในสังคม ในสภาพสังคมที่เสื่อม มีประชากรมาก เครื่องอุปโภคและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ขาดแคลน ต้องแบงกันใช้ ผู้คนต้องร่วมววยอยู่กับการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ขาดการดำเนินการในระยะยาว ความหวังสำหรับอนาคตต่างเลือน เยาวชนขาดการแนะนำชักจูงไปในทางที่ดี ในทางที่เสริมสร้าง กิจกรรมเสริมสร้างมีน้อย เยาวชนจึงหันไปใช้เวลาว่างในทางเสื่อม ตลอดจนไปใช้ยาเสพติด เยาวชนที่ตกอยู่ในภาวะแวดล้อมดังกล่าว ต้องการความช่วยเหลือที่จะป้องกันชีวิตให้ทนต่อแรงกระทบจากสังคมได้ การสร้างความมั่นใจในตนเอง จะต้องสร้างตั้งแต่ในบ้าน ในโรงเรียนและสังคมโดยสัมพันธ์กันด้วย วัตถุประสงค์ในอันที่จะป้องกันการติดยา เสพติดของนักเรียนหรือ เยาวชนรวมกัน

การป้องกันยาเสพติด

การป้องกัน หมายถึง การให้การศึกษาค้นคว้าและข้อมูลที่ถูกต้องแก่เยาวชนและประชาชน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสพติด

การป้องกัน ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันอะไรก็ตาม ผู้รับผิดชอบจำเป็นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของสิ่งที่เราจะป้องกันและธรรมชาติของสิ่งที่เราจะต้องปกป้องนั้นด้วย งานป้องกันปัญหา ยาเสพติด ผู้ที่ทำหน้าที่จึงจำเป็นต้องมีความรู้มีความเข้าใจธรรมชาติของปัญหา ยาเสพติดในทุกแง่มุมอย่างลึกซึ้ง และยังคงต้องมีความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์และกลุ่มเป้าหมายที่เราต้องป้องกันด้วย งานป้องกันปัญหา ยาเสพติดในสถานศึกษานั้น เป้าหมายอยู่ที่นักเรียน ดังนั้น นักเรียนก็คือสิ่งที่เราต้องการปกป้องความรู้ทางจิตวิทยาเกี่ยวกับการพัฒนาการของเด็กวัยต่าง ๆ ความรู้เกี่ยวกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้และความชัดเจนในการสอน ประสบการณ์ในการใช้นวัตกรรมทางการศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้

ในด้านแนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในสถานศึกษา ได้มีนักวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้ให้ทัศนะต่าง ๆ กันดังนี้

กรมการฝึกหัดครู (กรมการฝึกหัดครู ๒๕๒๕ ๒๒๐) กล่าวว่า ในการรณรงค์ต่อต้านการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาต่าง ๆ นั้น ควรแบ่งสถานศึกษาออกเป็น ๓ ประเภทตามลักษณะของสังคมแวดล้อม ได้แก่

ประเภทที่ ๑ ได้แก่ สถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในดงยาหรือแหล่งที่มียาเสพติดกำลังระบาดหนัก

ประเภทที่ ๒ ได้แก่ สถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในท้องที่ชานเมืองที่ยาเสพติดกำลังเริ่มระบาดมาก สถานศึกษาประเภทนี้เรียกว่า สถานศึกษาในท้องที่แพร่ยา

ประเภทที่ ๓ ได้แก่ สถานศึกษาในท้องที่ ๆ ยาเสพติดยังระบาดไปไม่ถึง หรือยังไม่สัมผัสเลย

สำหรับสถานศึกษาทั้ง ๓ ประเภทนั้น กรมการฝึกหัดครู ได้กล่าวเสริมว่า การบำบัดรักษาการสกัดกั้นและการป้องกันการแพร่ระบาดไปพร้อม ๆ กัน สวนสถานศึกษาที่อยู่ในเขตบรืวาร

หรือ เขตพรมยานั้น จะต้องเน้นหนักไปในด้านการสกัดกั้นการแพร่ระบาดมิให้ขยายตัวออกไป สำหรับสถานศึกษาที่อยู่ในเขตที่ยังไม่ได้สัมผัสยาเสพติดนั้น จุดเน้นหนักจะอยู่ที่การป้องกันมิให้เกิดการริเริ่มการเข้าขั้นได้

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๔ ๗) ได้เสนอแนวความคิดในการกำหนดแนวทางการป้องกันยาเสพติดพอสรุปได้ว่า แนวทางในการปฏิบัติเพื่อป้องกันยาเสพติดนั้น ควรจะดำเนินการไปในแนวทางเดียวกัน และการแบ่งกลุ่มเป้าหมายที่จะไปดำเนินการก็จะต้องเหมือนกัน ควรจะริบดาเนินการปฏิบัติในกลุ่มเป้าหมายที่มีปัญหาหนักที่สุดในปัจจุบัน คือ กลุ่มเยาวชนวัย ๑๐ ปีขึ้นไป ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียน ดังนั้นจึงมีแนวคิดว่าจะได้กำหนดหลักสูตรเรื่องยาเสพติดไว้ในสถานบันที่มีการผลิตครูสำหรับกลุ่มเยาวชนที่อยู่นอกโรงเรียนควรที่จะได้มีการเผยแพร่ข่าวสาร โดยเป็นข่าวสารรวม ๆ ที่ไม่ได้ระบุถึงกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะผ่านทางสื่อมวลชนต่าง ๆ ส่วนในการป้องกันยาเสพติดกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ ก็ควรจะได้ดำเนินการไปพร้อมกันด้วย

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๔ ๕) ได้เสนอแนวคิดในการกำหนดแนวทางการป้องกันยาเสพติด พอสรุปได้ว่า ขบวนการทางการศึกษาเท่าที่มีอยู่สามารถที่จะช่วยในการป้องกันยาเสพติดได้แต่อย่าได้กำหนดอยู่ในเฉพาะห้องเรียนเท่านั้น ควรจะได้กระจายขบวนการศึกษาที่มีอยู่ให้แพร่หลายออกไป เช่น จัดให้มีบริการแนะแนวเพื่อช่วยแก้ไขปัญหของนักเรียนและส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดผล การแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถาบันการศึกษานั้น ควรจะได้ทำแนวทางเฉพาะในแต่ละกลุ่มแต่ละระดับ แล้วจึงนำแนวทางเหล่านั้นมาสรุปให้กว้างขึ้น เพื่อเป็นแนวทางกว้าง ๆ ที่สามารถแก้ไขปัญหทั่ว ๆ ไปได้

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๔ ๕) ได้เสนอแนวความคิดในการป้องกันยาเสพติดโดยเน้นในกลุ่มเยาวชนว่า

๑ ควรจะได้มีการฝึกอบรมเยาวชนตั้งแต่วัยเริ่มต้นของชีวิตให้ถูกต้องเหมาะสม โดยเริ่มจากสถาบันครอบครัว และสถาบันทางการศึกษาเพื่อปลูกฝังค่านิยมที่ดี เพื่อมิให้เด็กเกิดความเบี่ยงเบนไปจากสังคม

๒ ควรจะใช้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน เข้ามาช่วยในการแก้ปัญหา

๓ ควรสร้างความสำเร็จในชีวิตให้กับเด็ก

๔ สร้างภูมิคุ้มกันทางด้านจิตใจของเด็กให้เข้มแข็ง เพื่อจะไม่ให้ถูกชักจูงไปใช้ยาเสพติดได้ง่าย

๕ ควรจะได้มีการศึกษารวบรวม เรื่องการป้องกันยาเสพติด เพื่อหาแนวทางในการป้องกันที่ถูกรวิธี

๖ ป้องกันสกัดกั้นการแพร่ระบาดของยาเสพติด

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๔๒๔ ๔) ได้เสนอแนวคิดในการกำหนดแนวทางป้องกันยาเสพติด พอสรุปได้ว่า การป้องกันยาเสพติดนั้นควรเริ่มต้นที่คน โดยแบ่งคนออกเป็น ๒ ส่วน คือ จิตรภาพและกายภาพ ฉะนั้นในการป้องกันยาเสพติดจึงจะต้อง

๑ สร้างจิตภาพของเด็กให้เข้มแข็ง

๒ สร้างความสำเร็จในชีวิต

๓ สร้างความเคารพตนเองและผู้อื่น

๔ สร้างความสำนึกในจุดประสงค์

๕ สร้างทักษะในการแก้ปัญหา

๖ ใช้ทฤษฎีความสัมพันธ์ ปฏิสัมพันธ์ และสังคมประภคิตมาใช้ในการแก้ปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๕ ๗) ได้เสนอแนวความคิดในการกำหนดแนวทางในการป้องกันยาเสพติด พอสรุปได้ว่า แนวทางในการปฏิบัติ เพื่อป้องกันยาเสพติดนั้น ควรที่จะมีการชมเชยผู้ปฏิบัติงานป้องกันยาเสพติด เพื่อจัดได้เป็นกำลังใจในการปฏิบัติงานต่อไป ทั้งนี้เพราะมีชัยของคนไทยชอบให้ผู้ใหญ่ชมเชย และการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษานั้น เนื่องจากในขณะนี้มีความที่จะต้องสอนนักเรียนมาก เนื่องจากต้องสอนให้ครบ ๔๐ - ๔๕ คาบตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด ทางโรงเรียนต่าง ๆ จึงได้พยายามที่จะหากิจกรรมต่าง ๆ สอดแทรก จึงเห็นควรที่สำนักงาน ป ป ศ ควรจะได้ประสานงานกับโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อนำภาพยนตร์เกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติดไปฉายให้มักเรียนได้ชม เป็นการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๕ ๖) ได้เสนอความคิดในการ กำหนดแนวทางการป้องกันยาเสพติด พอสรุปได้ว่า

๑ แนวทางในการป้องกันยาเสพติดนั้น ไม่สามารถที่จะระบุให้แน่ชัดว่า แนวทาง ไหนดีที่สุด เหมาะที่สุด เนื่องจากแนวทางแต่ละแนวทางจะกำหนดขึ้นมา เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ โคลสถานการณ์หนึ่งเท่านั้น

๒ ถ้าจะนำเอาทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้นั้น พยายามและศึกษาให้กว้างเสียก่อน

๓ แนวทางในหลักการ และแนวทางในการปฏิบัติยังมีช่องว่าง โดยเฉพาะแนวทาง ในหลักการมีผู้เขียนไว้มาก และถ้าแนวทางในหลักการบางอย่างนั้นถ้าพิสูจน์ว่านำไปสู่การปฏิบัติได้ สำเร็จก็จะพบว่า เป็นแนวทางที่เป็น เฉพาะบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ซึ่งเท่าที่ได้พบเห็นมายังไม่ เคยพบว่า มีแนวทางไหนที่จะสามารถใช้ในการป้องกันยาเสพติดในวงกว้างทั่วประเทศได้

๔ ควรมีการสร้างแนวทางให้เหมาะสมกับปัญหา และแนวทางที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ ได้ นั้น จะต้องมีการสร้างสรรค์จากทฤษฎีศักยภาพของการปฏิบัติซึ่งไม่อาจสร้างได้จากทฤษฎีเพียง อยางเดียว

เฮเลนโนริส (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๕ ๑๑ - ๑๒ อ้างมาจาก เฮเลนโนริส) ได้ให้แนวความคิดบรรทัดฐานเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดไว้ ๔ วิธี คือ

วิธีแรก การป้องกันโดยการใช้หลักกฎหมายและศีลธรรม ซึ่งต้องอาศัยการลงโทษและ การชวาระลงโทษผู้ใช้ และผู้มีไว้ครอบครอง เป็นประการสำคัญ วิธีนี้ถือว่า การลงโทษและการชวาระลงโทษจะช่วยให้คนกลัวไม่กล้าทำ การออกกฎหมาย ตรวจจับลงโทษ และบังคับใช้กฎหมายนั้น เป็น มาตรการสำหรับการป้องกันตามวิธีนี้

วิธีที่สอง อาศัยหลักทางการแพทย์และอนามัย เป็นการสกัดกั้นมิให้ผู้ติดยาเสพติดทำ การแพร่ระบาดไปถึงผู้อื่นได้ มีการค้นหาผู้ติดยาเสพติดให้พบ แล้วจัดการให้การบำบัดรักษา การให้ ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและโทษของยาเสพติด เป็น เกณฑ์สำคัญ การให้การศึกษาก็เกี่ยวกับการใช้ยาในทาง ที่ผิด ถือหลักว่าทุกคนปรารถนาที่จะมีสุขภาพสมบูรณ์ กลัวโรคภัยไข้เจ็บ ความปรารถนาความป่วยไข้ ทาตายสุขภาพของตน

วิธีที่สาม อาศัยหลักทางจิตวิทยาสังคม วิธีนี้เน้นในข้อที่ว่า การใช้ยาและการไม่ใช้ยาเสพติดนั้น เป็นพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งมีความสลับซับซ้อน ไม่นั่นจนเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพสังคมและวัฒนธรรม วิธีนี้ถือว่าข้อมูลที่ให้อย่างเคลื่อนไหว และฝ่ายผู้จับจับไว้เฉย ๆ จะมีโอกาสก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้น้อยเต็มที่ แม้ว่าจะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมดั้งเดิมได้บ้างก็ตาม และถึงแม้ว่าจะจะเป็นข้อมูลที่คัด เลือกรายอย่างดี หากไม่มีการนำข้อมูลไปใช้ และข้อมูลนั้นไม่สอดคล้องกับความ เชื่อถือและวิถีชีวิตของคน ก็จะไม่มีผลในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเลย อีกประการหนึ่งการตัดสินใจใช้ยาหรือไม่ใช้ยา ข้อมูลความรู้จะต้อง เป็นองค์ประกอบในการพิจารณาเรื่องค่านิยม การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา การป้องกันตามแนวคิดนี้ให้ความสนใจกับความ ต้องการทางสังคมและส่วนตัว ซึ่งเป็นสิ่งทดแทนไม่ไปติดยาเสพติด และให้ความสนใจปัญหาพื้นฐานที่อาจ เป็นตัวการทำให้มีการใช้ยาเสพติด

วิธีที่สี่ การป้องกันที่อาศัยหลักทางสังคมวัฒนธรรม วิธีนี้เห็นว่าสิ่งแวดล้อมทางสังคม มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมาก แทนที่จะแนะนำให้ผู้คคลปรับตัว เข้ากับสภาวะของสังคม วิธีนี้กลับเห็นว่า บางสิ่งบางอย่างของสังคมควร จะได้รับการปรับปรุงให้ เหมาะกับบุคคลและความ ต้องการโดยธรรมชาติของมนุษย์

สำหรับงานป้องกันทั่ว ๆ ไป สำหรับสถานศึกษาต่าง ๆ นั้น อาจทำได้หลายกรณีเป็นต้นว่า

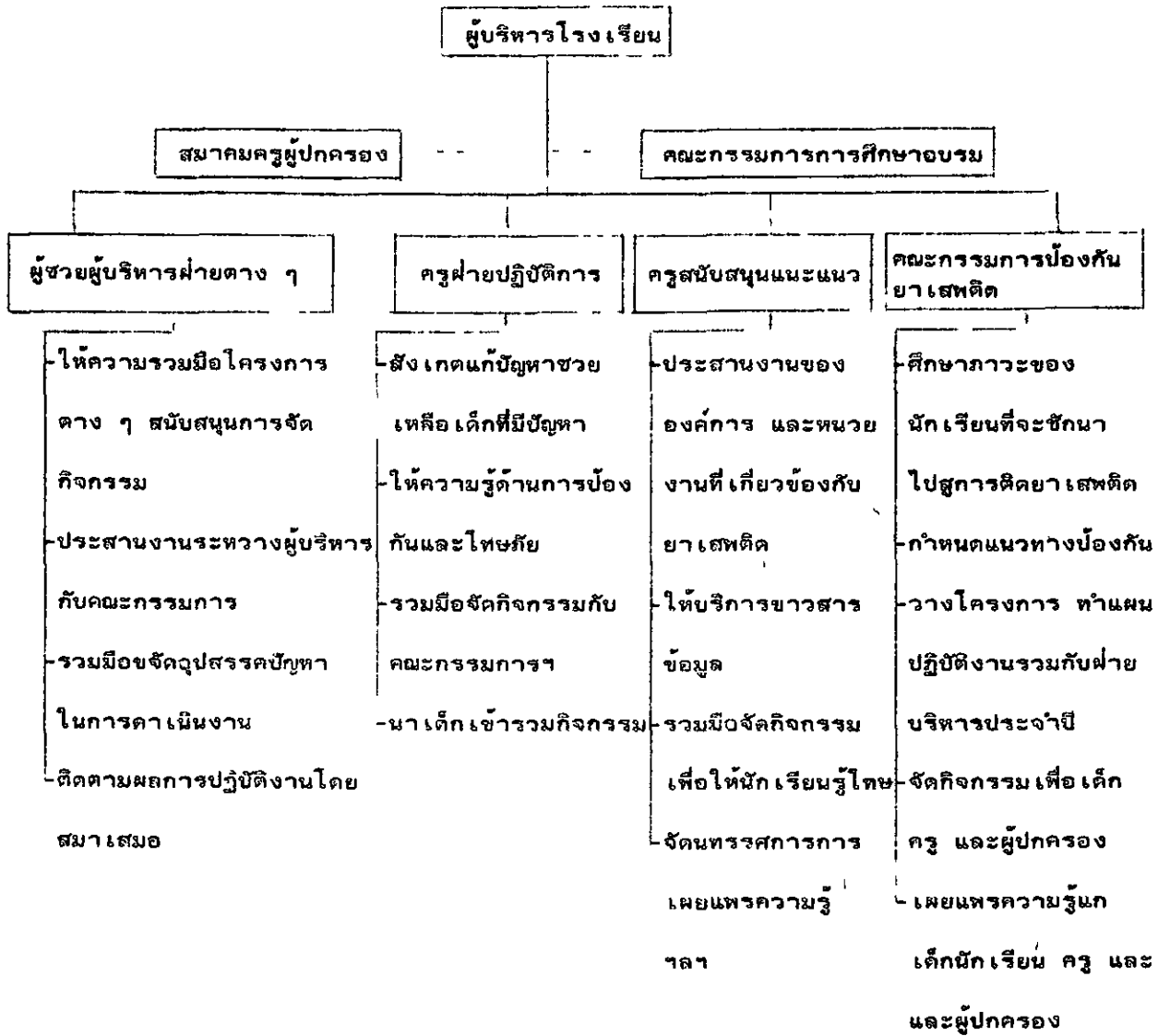
๑ การให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด และการป้องกันตนเองให้พ้นจากภัยยาเสพติด ซึ่งสถานศึกษาต่าง ๆ กระทำโดยอาศัยกิจกรรมในกระบวนการเรียนการสอนตามปกติ ด้วย การบรรยาย ฉกัปราย อบรม จัดนิทรรศการ ฯลฯ

๒ การกำจัดโอกาสมีวสุมโดยการสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิด ให้นักเรียนมีโอกาสอยู่ในที่ลับหูลับตาตามคำพัง

๓ การปรับปรุงการเรียนการสอนให้สนุกสนาน เหลลิด เพลลลล มีชีวิตชีวาปราศจากความเคลลลลความขัดแย้งทางอารมณ์ จะ เป็น เครื่องช่วยให้มีสุขภาพจิตที่ดีสามารถประพฤตตนเยี่ยงเด็กทั่วไป

๔ ปรับปรุงบรรยากาศในโรงเรียนโดยเพิ่มสัมพันธ์ภาพระหว่างครูและนักเรียน สร้างความรู้สึกให้นักเรียนรู้สึกวครู เป็นบุคคลที่จะพึ่งพาอาศัยได้ เด็กมีความรู้สึกไว้วางใจเป็นกันเอง

แผนภูมิ การบริหารโรงเรียน เกี่ยวกับการป้องกันปัญหา ยาเสพติด ในสถานศึกษา

ที่มา - กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๕ ๒๗)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด

การวิจัยภายในประเทศ

มงคล มณฑา (มงคล มณฑา ๒๕๑๕ ๖๘) ได้ทำการศึกษาเรื่องวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดให้โทษอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ที่เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลธัญญารักษ์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๔ - ๒๕๑๕ จำนวน ๓๐๓ คน พบว่า แนวโน้มของการระบาดของยาเสพติดให้โทษมีแนวโน้มสูงขึ้น และมีสาเหตุมาจากกลุ่มใจร้อยละ ๖ ชอบสนุกร้อยละ ๕ มีวสันตีมุราทาให้ลองยาเสพติดให้โทษร้อยละ ๑๑ เพื่อนชวนร้อยละ ๕๓ อยากทดลองร้อยละ ๓๒ เทียวผู้หญิงร้อยละ ๑ และสาเหตุว่าบัดทางกายร้อยละ ๑

ทัศนีย์ กาปันทอง (ทัศนีย์ กาปันทอง ๒๕๑๗ ๗๔) ได้ทำการวิจัยสาเหตุการติดยาเสพติดของคนไข้ในโรงพยาบาลบางแห่งในกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๑๗ ผลจากการวิจัยพบว่าสาเหตุการติดยาเสพติดของคนไข้มีดังต่อไปนี้ คือ ระดับอายุ ๗ - ๑๓ ปี ติดเพราะถูกล่อลวง อายุ ๑๔ - ๒๐ ปี ติดเพราะอยากรู้ อยากเห็น อายุ ๒๑ - ๖๐ ปี ติดเพราะอยากทดลองและสาเหตุทางจิตใจ นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ร้อยละ ๔๕ ของคนไข้ยาเสพติดมาจากครอบครัวที่มีการแตกแยก ร้อยละ ๔๒ มีประวัติในการทำผิดกฎหมายและยาเสพติดที่ใช้มากที่สุดคือ เฮโรอีน

จันทร์เพ็ญ อัครสถิตานนท์ (จันทร์เพ็ญ อัครสถิตานนท์ ๒๕๑๘ ๕๔) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสาเหตุการติดยาเสพติดในเด็กวัยรุ่นที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลธัญญารักษ์ ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง อายุระหว่าง ๑๓ - ๒๐ ปี จำนวน ๔๓ คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีการค้ายาเสพติด และสาเหตุที่ทำให้ติดยาเนื่องจากเพื่อนชักชวน อยากทดลอง ความสนุก สำหรับยาเสพติดที่ใช้ครั้งแรกคือ กัญชา

วันเพ็ญ เริมรักษ์ (วันเพ็ญ เริมรักษ์ ๒๕๒๐ ๖๒ - ๖๔) ได้วิจัยเรื่องสาเหตุการติดยาเสพติดเฮโรอีนของวัยรุ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง อายุระหว่าง ๑๕ - ๒๕ ปี ที่เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลธัญญารักษ์ และโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า จำนวน ๕๔ คน ผลการวิจัย

พบว่า สาเหตุการติดเฮโรอีนของวัยรุ่นของโรงพยาบาลทั้งสองแห่ง มีสาเหตุมาจากอยากทดลองมากที่สุด และสาเหตุอื่น ๆ ได้แก่ เพื่อนชักชวน กลุ้มใจเรื่องทางบ้าน และเพื่อความสนุก

กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๕ ๑๑๐ - ๑๒๓) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาการใช้สารเสพติดของนักเรียนนักศึกษา ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษา โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๖ ๔๔๘ คน ผลการศึกษาพบว่า

๑ สาเหตุของการทดลองเสพสารเสพติดครั้งแรกเป็นเพราะ อยากทดลองร้อยละ ๓๔ เพื่อความสนุกสนานร้อยละ ๑๔ เพราะเพื่อนชวนร้อยละ ๑๔ เพราะมีเรื่องไม่สบายใจร้อยละ ๑๒ และน้อยที่สุดคือ เพราะถูกหลอกร้อยละ ๑

๒ ในด้านสารเสพติดที่ทดลองใช้ครั้งแรกมากที่สุดคือ บุหรี่ร้อยละ ๒๔ สุราร้อยละ ๒๒ กัญชาร้อยละ ๒๑ ส่วนสารที่นักศึกษาทดลองเสพน้อยที่สุดคือน้ำมันระเหยร้อยละ ๑

๓ ความสามารถหาสารเสพติดในสังคม สารเสพติดที่แพร่ขยายและหาได้มากเป็นอันดับหนึ่งคือ ยากระตุ้น (ยาบ้า ยาขยัน ยาแก้ง่วง) ร้อยละ ๕ กัญชาร้อยละ ๕๐ เหล้าแห้งร้อยละ ๓๔ สารที่หาได้ยากที่สุดคือ ผีน้อยร้อยละ ๑๕ และสารเสพติดที่หาได้ยากรองลงมาคือ เฮโรอีนร้อยละ ๑๕

๔ การใช้สารเสพติดของเพื่อนสนิท สารเสพติดที่เพื่อนสนิทของนักศึกษาใช้กันบ่อย ๆ ได้แก่ ยากระตุ้น รองลงมาคือกัญชา และฝิ่น

๕ การรู้จักคุ้นเคยกับคนที่ใช้สารเสพติด พบว่า พบเห็นคนใช้สารเสพติดทั้งระหว่างอยู่ในชั้นเรียน ในสถานศึกษา และคนนอกสถานศึกษา

วิชัย ไชยยะจินดา (วิชัย ไชยยะจินดา ๒๕๑๕ ๔ - ๘) ได้ทำการศึกษาปัญหา ยาเสพติดให้โทษในผู้ต้องโทษผิด พระราชบัญญัติยาเสพติดในทัณฑสถานกรุงเทพ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ พบสิ่งที่น่าสนใจสำหรับนักการศึกษาคือ ในจำนวนผู้ติดยาเสพติดให้โทษร้อยละ ๔๐ ติดยาในขณะที่เป็นนักศึกษาและสำหรับผู้ที่อยู่ตั้งแต่ ๒๐ - ๒๕ ปีนั้น ร้อยละ ๒๐ ติดยาขณะที่ยังอยู่สถานศึกษา

สุชาติ บัณฑุ์นัทกุล (สุชาติ บัณฑุ์นัทกุล ๒๕๑๔ ๔๕ - ๔๗) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กในสวนกลางและสวนภูมิภาค โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็น เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จำนวน ๑๐๖ คน อายุระหว่าง ๑๓ - ๑๔ ปี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เด็กและเยาวชนติดยาเสพติด ได้แก่ การมีส่วนร่วมในอบายมุข การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ความต้องการดับทุกข์ การคลุกคลีกับการซื้อขายยาเสพติด และความอยากลอง สำหรับสิ่งที่ผู้ติดยาปรารถนามากที่สุดคือ ความรักจากพ่อแม่ รองลงมาคือการศึกษา สวนยาเสพติดที่เด็กและเยาวชนดังกล่าวใช้ตามภาคต่าง ๆ นั้น มีความแตกต่างกันในด้านปริมาณและชนิดของยา คือ ภาคกลางมีผู้ติดยาเสพติดมากที่สุด โดยเฉพาะเฮโรอีน และภาคเหนือมีผู้ติดยาเสพติดน้อยที่สุด

นารี วงศ์ลีโรจน์กุล (นารี วงศ์ลีโรจน์กุล ๒๕๒๑ ๕๑ - ๕๔) ได้ทำการสำรวจปัญหาทางครอบครัวของผู้ติดยาเสพติด ซึ่งมารับการรักษาที่โรงพยาบาลธัญญารักษ์ ในระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๑๔ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๒๐ จำนวน ๑๖๖ คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียน นักศึกษา ส่วนใหญ่นั้นมีช่วงอายุ ๑๖ - ๒๕ ปี ร้อยละ ๓ ของกลุ่มตัวอย่างได้ระงับเคยดื่มหรือสูบบุหรี่แล้ว และมีเพื่อนสวนใหญ่เป็นเพื่อนนอกโรงเรียน อายุของผู้ป่วยที่เข้ายาเสพติดนั้น เริ่มเข้ายาเสพติดเมื่ออายุ ๒๐ ปี โดยเริ่มสูบบุหรี่เป็นชนิดแรก แล้วจึงหันมาเข้ายาเสพติดชนิดร้ายแรงยิ่งขึ้น เช่น เฮโรอีน ผู้ป่วยเหล่านี้ใช้เวลาสวนใหญ่อยู่กับเพื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงกอดติดยาเสพติดมีถึงร้อยละ ๘๐ แต่ในช่วงระยะที่ติดยานั้นผู้ป่วยเหล่านั้นจะใช้เวลาอยู่กับเพื่อนน้อยลงเหลือเพียงร้อยละ ๕๔ เท่านั้น และเมื่อได้รับการรักษาครั้งแรกผู้ป่วยเหล่านั้นจะกลับไปใช้เวลาสวนใหญ่กับผู้ปกครองและจะอยู่คนเดียวเพิ่มมากขึ้น

ศิริพร เกษบุรมย์ (ศิริพร เกษบุรมย์ ๒๕๑๔ ๕๔ - ๕๔) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพในครอบครัวของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด ซึ่งเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลในกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นวัยรุ่นอายุระหว่าง ๑๓ - ๑๔ ปี ที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยาและโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า จำนวน ๑๒๔ คน ผลจาก

การวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่ติดยาเสพติดมาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ไม่ราบรื่น คือ มีความขัดแย้งกัน
พ่อแม่แยกทางกัน และเด็กที่ติดยาเสพติดมักเป็นลูกที่พ่อแม่ไม่พอใจ ทำให้รู้สึกว่าตนเองเป็นที่ไม่
ต้องการ ไม่มีความหมายต่อครอบครัว

อรัญ สุวรรณบุบผา และคณะ (อรัญ สุวรรณบุบผา และคณะ ๒๕๖๑ ๓๕ - ๓๖)
ได้วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการติดยาเสพติดให้โทษในทัศนะของระดับบริหาร การศึกษาปัจจัยทางสังคม
และจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการติดยาเสพติด เปรียบอื่น โดยศึกษากับผู้ต้องขังชาย ๒๒๕
คน ที่ถูกควบคุมตัวอยู่ที่สถานบำบัดพิเศษ อำเภอชัยภูมิ จังหวัดปทุมธานี และผู้ต้องขังหญิงจำนวน
๓๖ คน ซึ่งถูกควบคุมตัวอยู่ที่ทัณฑสถานหญิง อำเภอบางเขน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า
ผู้เสพยาเสพติดอายุระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ปี มีอัตราสูงที่สุดร้อยละ ๑๗ ส่วนรองลงไปคืออายุ ๓๖ -
๔๐ ปี และ ๓๑ - ๓๕ ปี อัตราร้อยละ ๑๖ และ ๑๕ ตามลำดับ ในด้านสาเหตุของการติดยา
เสพติดพบว่า มีสาเหตุมาจากตั้งใจเสพยาเพราะไม่คิดว่าจะเป็นสิ่งเสพติดอันตรายร้อยละ ๓๐ ถูก
ชักชวน ร้อยละ ๑๒ ต้องการทดลองร้อยละ ๓๔ ต้องการพอกคลายอารมณ์และพักผ่อนร้อยละ ๑
ปลดปล่อยความเหนื่อยและอ่อนเพลียร้อยละ ๑๖ และมูลเหตุอื่น ๆ ร้อยละ ๕ นอกจากนี้ยังพบว่า
ผู้ติดยาเสพติดมีสัญชาติไทยร้อยละ ๔๘ นับถือศาสนาพุทธร้อยละ ๔๗ และมากกว่าครึ่งมีการศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และต่ำกว่า

กรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา ๒๕๒๒ ๑๐ - ๑๖) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการ
ป้องกันยาเสพติดให้โทษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจำนวน
๕๖๐ แห่ง โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน ๕๖๐ คน และครูจำนวน
๑,๕๔๖ คน , ผลจากภูภาคศึกษาพบว่า

๑ โรงเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจต่อปัญหายาเสพติดในโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง

๒ โรงเรียนได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดอยู่เสมอ กิจกรรม
ที่มีจำนวนโรงเรียนปฏิบัติมากที่สุดคือ การแนะนำ การสังคมสงเคราะห์ รองลงมาคือ การเผยแพร่
ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด

๓ ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า วิธีการแนะแนว เป็นวิธีปฏิบัติในการป้องกันกับนักเรียนติดยาเสพติดที่ดีที่สุด รองลงมาคือ การให้การอบรมนักเรียน

๔ ครูมีความเห็นว่า ความสนใจของนักเรียนเรื่องยาเสพติดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

๕ ครูมีความเห็นว่า หลักสูตรใหม่มีเนื้อหาเรื่องการป้องกันยาเสพติดมากกว่าหลักสูตรเก่า

๖ ปัญหาที่ครูประสบมากที่สุดในการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันยาเสพติดคือ การขาดแคลนอุปกรณ์

เสริน ปุณณะหิตานนท์ (เสริน ปุณณะหิตานนท์ ๒๕๐๕ ๔๔ - ๔๖) ได้ทำการสำรวจทัศนคติของเยาวชนไทยที่มีต่อยาเสพติด และการประเมินเกี่ยวกับประสิทธิผลของวิธีการป้องกันและให้การศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และนักศึกษาวิทยาลัยครู จำนวน ๑ ๐๗๔ คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตและการหายามาได้โดยง่าย เป็นปัจจัยที่ทำให้ใช้ยาเสพติดเป็นครั้งแรก และสาเหตุสำคัญของปัญหา ยาเสพติดอยู่ที่สภาพสังคม ไม่ใช่ตัวบุคคลผู้เสพยาเสพติด

นิพนธ์ วีระสุนทร (นิพนธ์ วีระสุนทร ๒๕๒๐ ๔๐) ได้ทำการสำรวจทัศนคติของบุคคลในครอบครัวที่มีต่อยาเสพติดและผู้ติดยาเสพติด โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น ๔ กลุ่ม คือ

๑ กลุ่มของบิดามารดาของผู้ป่วยกลุ่มอดได้ต่ำกว่า ๓ เดือน

๒ กลุ่มของบิดามารดาของผู้ป่วยกลุ่มอดได้ตั้งแต่ ๓ เดือนขึ้นไป

๓ กลุ่มบุคคลที่อยู่รวมกับผู้ป่วยกลุ่มอดได้ต่ำกว่า ๓ เดือน

๔ กลุ่มบุคคลที่อยู่รวมกับผู้ป่วยกลุ่มอดได้ตั้งแต่ ๓ เดือนขึ้นไป

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะของครอบครัวของผู้ป่วยกลุ่มแรกและกลุ่มหลังนั้น มีโครงสร้างต่างกันกล่าวคือ ครอบครัวของผู้ป่วยกลุ่มหลังมีโครงสร้างมั่นคงกว่าครอบครัวของผู้ป่วยกลุ่มแรก เมื่อพิจารณาถึงบุคคลในครอบครัวของผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มนั้น บิดามารดาของผู้ป่วยกลุ่มหลังมีอายุมากกว่ามีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดดีกว่า มีความสัมพันธ์กับผู้ป่วยมากกว่า

และมีทัศนคติต่อผู้ป่วยดีกว่า กล่าวคือมีความตั้งใจช่วยเหลือผู้ป่วยมากกว่า ทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า บุคคลในครอบครัวของผู้ป่วยกลุ่มฯ จึงจะเป็นหลักยึดให้กับผู้ป่วยได้ดีกว่านั่นเอง

มาณี สมิธิสัมพันธ์ และคณะ (มาณี สมิธิสัมพันธ์ และคณะ ๒๕๒๒ บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับการติดยาเสพติดให้โทษ โดยศึกษาจากกลุ่มนักเรียนสายสามัญ สายอาชีพ และสายฝึกหัดครู จำนวน ๑,๒๕๖ คน ซึ่งสุ่มจากสถานศึกษาในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ และภาคใต้ภาคละ ๔ จังหวัด กับกลุ่มตัวอย่างที่ติดยาเสพติดให้โทษที่กำลังรักษาตัวอยู่ในสถานพยาบาล จำนวน ๒๗ คน ผลจากการวิจัยในด้านสาเหตุของการติดยาเสพติดพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เมานาณาเหตุที่ทำให้เกิดการติดยาเสพติดนั้น ส่วนใหญ่เกิดจากความอยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง และผู้ที่ติดยาเสพติดมีลักษณะไม่มาเชื่อสื่อและนารังเกียจ

การวิจัยในต่างประเทศ

บราวน์ (Brown ๑๙๗๒ ๑๐๑๕) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าหาลักษณะความสามารถเกี่ยวกับการรับรู้ความเข้าใจ และความจำของนิสิตที่ติดยาเสพติดให้โทษกับนิสิตที่ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตมหาวิทยาลัย จำนวน ๔๔ คน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยที่ติดยาเสพติดให้โทษและที่ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในลักษณะการเรียนรู้ ความเข้าใจ และความจำ กล่าวคือนิสิตที่ติดยาเสพติดให้โทษมีความสามารถในการรับรู้ ความเข้าใจและความจำด้อยกว่านิสิตที่ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ

บรีสโก้ (Briscoe. ๑๙๗๑ ๓๗๖) ได้ศึกษาการใช้ยาเสพติดให้โทษของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความแตกต่างในด้านการรับรู้ของนักเรียนที่ติดยาเสพติดให้โทษกับนักเรียนที่ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ ส้ารวจความรู้ลึกของนักเรียนที่มีตนเอง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ปกครองและวิเคราะห์เรื่องนิสัยในการอ่านหนังสือของนักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจากโรงเรียนในตำบลเดวิส จำนวน ๒ ๐๐๐ คน ยาเสพติดให้โทษที่ศึกษา ได้แก่ กัญชา แอลเอสดี เป็ปิลล์ (Pep pills) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ติดยาเสพติดให้โทษกับนักเรียนที่ไม่ติดยาเสพติด

ให้โทษ มีความสัมพันธ์กับครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือผู้ที่ติดยาเสพติดให้โทษมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับครอบครัว นอกจากนั้นได้พบว่า การติดยาเสพติดให้โทษทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวเห็นทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย กล่าวคือการติดยาเสพติดให้โทษทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวเห็นทางออกไป

ไฟน์สไตน์ (Feinstein. ๑๙๗๔ ๕๔๓๕ - A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดของนักศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ จำนวน ๘๖๔ คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า การใช้ยาเสพติดของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการใช้ยาเสพติดของผู้ปกครอง กล่าวคือ ถ้าผู้ปกครองของนักศึกษาคนใดใช้ยาเสพติดชนิดใดแล้ว นักศึกษาค้นนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะใช้ยาเสพติดชนิดนั้นตามไปด้วย

✓ สโตคิลีย์ (Stokely ๑๙๗๔ ๖๐๒๖ - ๖๐๒๗ A) ได้ร่วมกับโรงเรียนและชุมชนในรัฐแคลิฟอร์เนีย ทำการวิจัยเพื่อประเมินผลการป้องกันยาเสพติด โดยใช้การสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ เพื่อประเมินจากผลที่ได้รับและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยพบว่าวัตถุประสงค์ที่บรรลุผลสำเร็จสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนและผลงานของครู และแนวประจําโรงเรียน ส่วนวัตถุประสงค์ที่ยังต้องได้รับการพัฒนา ได้แก่ การประสานสัมพันธ์ของชุมชน การมีส่วนร่วมในการวางแผนของนักเรียนและการจัดสรรเงินงบประมาณ

พอลสัน (Paulson ๑๙๗๐ ๕๔๕๕ - ๕๔๕๖) ได้ทำการศึกษานักศึกษาที่ใช้ยาเสพติดให้โทษและนักศึกษาที่ไม่ใช้ยาเสพติดให้โทษ โดยใช้แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดให้โทษ และเหตุผลการใช้ยาเสพติดให้โทษ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตนเอง แรงจูงใจเกี่ยวกับความสำเร็จและความล้มเหลว การเห็นคุณค่าของตนเอง ความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงนิวยอร์ก ยาเสพติดที่ศึกษา ได้แก่ กัญชา เฮโรอีน แอลกอฮอล์ แอมเฟตามีนและยาที่ทำให้เกิดประสาทหลอน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ใช้ยาเสพติดให้โทษกับนักศึกษาที่ไม่ใช้ยาเสพติดให้โทษในด้านบรรยากาศในครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือผู้ที่ติดยาเสพติดให้โทษ ความสัมพันธ์ในครอบครัวจะเห็นขาดความสัมพันธ์ที่ดี มีความรัก ความอบอุ่นน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้ยาเสพติดให้โทษ

สเปฟเวค (Spevack ๑๔๗๔ ๖๗๔๔ - A) ได้วิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ทัศนคติ และพฤติกรรมของนักเรียนที่ติดและไม่ติดยาเสพติด โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ใช้เวลาในการวิจัย ๓ ปี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ติดและไม่ติดยาเสพติดนั้นมีบุคลิกภาพ ทัศนคติและพฤติกรรมแตกต่างกัน นักเรียนที่ติดยาเสพติดจะมีลักษณะของความเป็นผู้ใหญ่น้อยกว่าและจะมีแนวโน้มของการใช้ยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นยังพบว่านักเรียนที่ติดยาเสพติดส่วนใหญ่มีบิดามารดาสูบบุหรี่หรือดื่มสุรา

โจนส์ (Jones. ๑๔๗๔ ๖๕๔๓ - A) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบทัศนคติและความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ๒ กลุ่ม ๆ ละ ๖๐ คน กลุ่มหนึ่งนั้นได้เรียนโปรแกรมยาเสพติดมาแล้ว ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งยังไม่เคยเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด แต่มีความแตกต่างกันในด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อต้านยาเสพติดมากกว่านักเรียนชาย นอกจากนั้นยังพบว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันนั้น มีทัศนคติต่อต้านยาเสพติดมากกว่านักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่

บราวน์ (Brown ๑๔๗๔ ๓๗๕๒ - ๓๗๕๓) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างของทัศนคติ ที่มีต่อยาเสพติดและความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคตินี้กับความรู้อันเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายของโรงเรียนแห่งหนึ่งในรัฐเท็กซัส โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติที่ติดต่อยาเสพติดมากกว่านักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติเป็นไปในทางลบต่อยาเสพติดประเภทเฮโรอีน แอลกอฮอล์ มากกว่าบุหรี่ กัญชา

โรเนย์ (Roney. ๑๔๗๔ ๓๔๒๖ - A) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความรู้เรื่องยาเสพติด ทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดและการใช้ยาเสพติด ระหว่างนักเรียนเกรด ๑๒ ในโรงเรียนอันดับที่ ๑ อันดับที่ ๒ และอันดับที่ ๓ ในรัฐมอนทานาตะวันตก ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

๑ การมีความรู้ที่ไม่ได้ทำให้ความมั่นใจได้ว่านักเรียนเกรด ๑๒ จะมีทัศนคติในทางที่ไม่ดีต่อยาเสพติด คือ คนที่มีความรู้ก็อาจจะติดยาเสพติดได้

๒ การมีความรู้จะไม่ช่วยบรรเทาการใช้ยาเสพติดให้น้อยลง

๓ นักเรียนที่มีทัศนคติดีมักจะหันไปใช้ยาเสพติดมาก

๔ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องยาเสพติดและทัศนคติได้รับอิทธิพล ส่วนใหญ่มาจากการอยู่รวมกัน เป็นกลุ่ม

๕ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อยาเสพติดและการใช้ยาเสพติดพบว่าได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่มาจากการอยู่รวมกัน เป็นกลุ่มของนักเรียนจากโรงเรียนที่เป็นเพศเดียวกัน

๖ สำหรับยาเสพติดที่ผิดกฎหมายมีแนวโน้มมาใช้เหมือนกัน เมื่อนักเรียนอยู่รวมกัน เป็นกลุ่มตามเพศ ขนาดโรงเรียนและโรงเรียนที่เป็นเพศเดียวกัน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

๑ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อปัญหายาเสพติด แตกต่างกัน

๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหายาเสพติด แตกต่างกัน

๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อปัญหายาเสพติด แตกต่างกัน

๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ที่มีสถานที่ตั้งโรงเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหายาเสพติด แตกต่างกัน

๕ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ที่มีประเภทโรงเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหายาเสพติด แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการค้นคว้า

ประชากร

ประชากร คือ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล และโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน เขตการศึกษา ๑๑ ทุกคนซึ่งมีโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ๑๕๕ โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน ๔๗ โรงเรียน รวมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ทั้งสิ้น ๒๐๒ คน

กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ศึกษาจากผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ซึ่งแยกตามประเภทโรงเรียน

ตาราง ๑ จำนวนผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ แยกตามประเภทโรงเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๑๑	จำนวนผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา		รวม
	รัฐบาล	เอกชน	
นครราชสีมา	๓๔	๑๔	๔๘
ชัยภูมิ	๑๔	๓	๑๗
บุรีรัมย์	๑๔	๑	๑๕
ศรีสะเกษ	๑๔	๓	๑๗
สุรินทร์	๒๒	๒	๒๔
รวม	๑๐๘	๒๓	๑๓๑

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือ

- ๑ ศึกษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับยาเสพติด ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวแปรที่จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนในด้านปัญหา ยาเสพติด
- ๒ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ยาเสพติด รวมทั้งงานด้านการป้องกันการติดยาเสพติดในสถานศึกษา ตลอดจนสัมภาษณ์ผู้รู้และผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการป้องกันการใช้ยาเสพติดในสถานศึกษา
- ๓ ศึกษาวิธีการการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ
- ๔ นำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับสาเหตุและวิธีการป้องกันการเสพยาเสพติด
- ๕ หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและช่วยแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม
- ๖ นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา ๔ จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดหนองคาย จำนวน ๕๐ คน
- ๗ นำผลการตอบแบบสอบถาม มาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาอำนาจจำแนก โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำอย่างละ ๒๕% ของกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยใช้ t - test แล้วนำแบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ ๐.๗๕ มาหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Alpha Coefficient

ลักษณะของแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ข้อคำถามมีทั้งหมด ๔ ตอน ซึ่งลักษณะของข้อคำถามมีสามลักษณะ คือ

ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ คุณวุฒิทางการศึกษา ระยะเวลาในการเป็นผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สถานที่ตั้งโรงเรียนและหน่วยงานที่สังกัด

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) จำนวนห้าช่วงที่สร้างตามแบบของ Likert ที่ตามความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งมีทั้งหมด ๔ หมวด

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) จำนวนห้าช่วง ที่สร้างตามแบบของ Likert ที่ตามความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อวิธีป้องกันการติดยาเสพติดซึ่งมีทั้งหมด ๔ หมวด

ตอนที่ ๔ เป็นคำถามปลายเปิด (Open end) ตามถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการป้องกันปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ซึ่งข้อมูลที่ได้จะไม่นามาริเคราะห์ผลทางสถิติ แต่จะนำมาประกอบในเรื่องการสรุปความเท่านั้น

ตัวอย่างแบบสอบถามตอนที่ ๑ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านในปัจจุบัน

๑ เพศ ชาย

หญิง

๒ คุณวุฒิทางการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

๓ ประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน

๑ - ๕ ปี

๖ - ๑๐ ปี

๑๑ ปีขึ้นไป

ตัวอย่างแบบสอบถามตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ให้ท่านทำเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่ท่านเห็นว่าตรงหรือใกล้เคียงกับ

ความคิดเห็น ความรู้สึกในปัจจุบันของท่านมากที่สุด เพียงช่องเดียว

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ สนใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๐	ท่านคิดว่าครูประจำชั้นหรือครูที่ ปรึกษาขาดความสนใจในเด็ก เป็น เหตุที่ทำให้เด็กเสพยาเสพติด					
๐๐	ท่านคิดว่ากาการจัดบริการแนะแนวใน โรงเรียนโดยเน้นเรื่องโทษและพิษ ภัยของยาเสพติด จะเป็นวิธีการ ป้องกันไม่ให้นักเรียนเสพยาเสพติด					

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการตามลำดับดังนี้

๑. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงหน่วยราชการต้นสังกัด อันได้แก่ กรมสามัญศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผู้ว่าราชการจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ
เพื่อขออนุญาตและอนุเคราะห์แจ้งและขอความร่วมมือไปยังกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล
ดังกล่าว

๒ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสงแบบสอบถามโดยทางไปรษณีย์โดยระบบ
จากหน้าของถึงตัวผู้วิจัย พร้อมติดแสตมป์ เรียบร้อย ซึ่งจะใช้เวลาดำเนินการประมาณ ๒ เดือน

๓ การกระตุ้นเดือนและติดตามข้อมูล ครั้งที่ ๑ หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว ๒
สัปดาห์ และครั้งที่ ๒ หลังจากได้กระตุ้นเดือนครั้งที่ ๑ ไปแล้ว ๒ สัปดาห์

วิธีการจัดการกระทำกับข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

- ๑ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
- ๒ นำแบบสอบถามมาแยกออกตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา
- ๓ ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามทุกข้อ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ในข้อสาเหตุและวิธีการป้องกัน ที่มีความหมายเป็นไปในทางบวก ถ้ากลุ่มตัวอย่าง

เลือกตอบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดให้คะแนน	๕
เห็นด้วย	กำหนดให้คะแนน	๔
ไม่แน่ใจ	กำหนดให้คะแนน	๓
ไม่เห็นด้วย	กำหนดให้คะแนน	๒
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดให้คะแนน	๑

ถ้าข้อความที่มีความหมาย เป็นไปในทางลบ กลุ่มตัวอย่าง เลือกตอบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดให้คะแนน	๑
เห็นด้วย	กำหนดให้คะแนน	๒
ไม่แน่ใจ	กำหนดให้คะแนน	๓
ไม่เห็นด้วย	กำหนดให้คะแนน	๔
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดให้คะแนน	๕

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	มีความรู้สึกหรือความคิด เห็นคล้อยตามกับข้อความ นั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	มีความรู้สึกหรือความคิด เห็นคล้อยตามกับข้อความ นั้นมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	มีความรู้สึกหรือความคิด เห็นกำกวมกันระหว่างความ รู้สึกเห็นด้วยและไม่ เห็นด้วยกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	มีความรู้สึกหรือความคิด เห็นไม่ตรงกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	มีความรู้สึกหรือความคิด เห็นไม่ตรงกับข้อความนั้น มากที่สุด

๔ คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน โดย

หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของแบบสอบถามในแต่ละรายการแล้วนำมาประเมิน ตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศกษา โภชอารย เกณฑ์การประเมินค่าความคิดเห็นของจอห์น ดับบลิว เบทท์ (Best, ๑๙๖๓ ๑๕๙) ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

สูง	๓ ๖๖๖๘ - ๕ ๐๐๐๐
ปานกลาง	๒ ๓๓๓๔ - ๓ ๖๖๖๘
ต่ำ	๑ ๐๐๐๐ - ๒ ๓๓๓๓

สำหรับการพิจารณาทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เกณฑ์สูงและปานกลาง ถือว่าเห็นด้วย ส่วนเกณฑ์ต่ำ ถือว่าไม่เห็นด้วย

การหาความแปรปรวน (Variance)

๕ ทดสอบความแตกต่างของตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้ t - test และ F - test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบสอบถาม

๑ ๑ หากค่านาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร t - test

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}} \quad (\text{Edwards } 1954 \quad 152 - 154)$$

$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนสูง
$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
S_H^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนสูง
S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
N_H	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มสูง
N_L	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มต่ำ

๑ ๒ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สูตร Alpha - Coefficient

$$\alpha = \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{\sum s_1^2}{s_t^2} \right] \quad (\text{Cronbach. } 1970 \quad 161)$$

เมื่อ α	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
n	แทน	จำนวนของข้อสอบแบบทดสอบ
s_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนข้อหนึ่ง ๆ
s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

๒ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

๒ ๑ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{Guilford. 1956 } 54)$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ตัวกลาง เลขคณิต

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

๒ ๒ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน Standard deviation ใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}} \quad (\text{Ferguson. 1966 } 67)$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มทั้งหมด

๒ ๓ ค่าความหาค่า t - test เพื่อทดสอบความแตกต่างของควาบกิเกิดขึ้นของผู้บริหาร

โรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งใช้ทดสอบสมมติฐานข้อ ๑ ข้อ ๔ และข้อ ๕ ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (\text{Winer. 1962 } 42)$$

เมื่อ t แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤต

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

$$\text{โดย } df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{S_1^2}{n_1 - 1} + \frac{S_2^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ df แทน degree of freedom

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

๖.๔ คำนวณหาค่า F test เพื่อทดสอบความแตกต่างของความถี่เห็นของผู้บริหาร

โรงเรียนมัธยมศึกษา แห่งทดสอบสมมติฐานข้อ ๒ และข้อ ๓ ใช้สูตร

$$F = \frac{MS_B}{MS_W} \quad (\text{Lindquist } 1956 \quad 319 - 326)$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน One way ANOVA

MS_B แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

๖.๕ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ เมื่อพบว่าตัวแปรที่ทดสอบในข้อ ๖.๔ มี

ความแตกต่างกันน้อยจึงมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ Studentized q - Statistic แบบ

Newman keuls Method (Winer 1962 105 - 124)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัว สภาพการศึกษา และสถานศึกษา สภาพทางสังคมและวัฒนธรรมและสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามเกณฑ์การประเมินค่าความคิดเห็นของ จอห์น ดับบลิว เบลท์ (Best. 1963 : 159) กล่าวคือ

สูง	หมายถึง	ค่าคะแนนระหว่าง	๓ ๖๖๖๘ - ๕ ๐๐๐๐
ปานกลาง	หมายถึง	ค่าคะแนนระหว่าง	๒ ๓๓๓๔ - ๓ ๖๖๖๘
ต่ำ	หมายถึง	ค่าคะแนนระหว่าง	๑ ๐๐๐๐ - ๒ ๓๓๓๓

โดยกำหนดค่าคะแนนที่อยู่ในเกณฑ์ สูงและปานกลาง หมายถึง การเห็นด้วย ส่วนค่าคะแนนที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ หมายถึง การไม่เห็นด้วย

ตาราง ๒ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัว ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา (N = 130)

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	$\bar{X}$	SD
ครอบครัวมีฐานะยากจน	๒ ๗๓๑	๐ ๔๑๓
มีการลงโทษที่รุนแรง เมื่อเด็กประพฤติผิด	๓ ๒๐๘	๑ ๐๘๓
พ่อแม่มีพฤติกรรม เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่ลูก ๆ	๓ ๔๖๔	๐ ๘๔๗
มีลูกมากจนเลี้ยงดูไม่ทั่วถึง	๓ ๕๒๓	๐ ๘๒๕
พ่อแม่มีฐานะนอกบ้านเป็นประจำ	๓ ๖๖๔	๐ ๘๑๑
ผู้ปกครองมีพื้นฐานการศึกษาค่ำ	๒ ๘๔๖	๑ ๐๖๐

จากตาราง ๒ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับสาเหตุต่าง ๆ ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัวว่ามีผลต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยเฉพาะสาเหตุเกี่ยวกับพ่อแม่มีพฤติกรรม เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่ลูก ๆ

ตาราง ๓ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษา และสถานศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา (N = 130)

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	$\bar{X}$	SD
โรงเรียนมีครูอาจารย์ไม่เพียงพอที่จะดูแลนักเรียน	๒ ๔๕๔	๑ ๐๗๐
โรงเรียนขาดการติดต่อรวมมือกับผู้ปกครอง	๓ ๔๖๔	๐ ๔๑๑
โรงเรียนขาดการส่งเสริมกิจกรรมด้านการศึกษา ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน	๓ ๔๕๖	๑ ๐๘๖
โรงเรียนขาดครูที่มีคุณสมบัติด้านการปกครองนักเรียน	๓ ๕๑๕	๑ ๐๐๑
โรงเรียนขาดการให้บริการแนะแนวที่เหมาะสมแก่เด็ก	๓ ๔๐๔	๐ ๔๕๗
ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาขาดความสนใจเด็ก	๔ ๑๓๔	๐ ๔๔๒

จากตาราง ๓ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับสาเหตุต่าง ๆ ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษาวามีผลต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยเฉพาะสาเหตุที่มาจากครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาขาดความสนใจเด็ก

ตาราง ๔ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ตามทัศนะ
ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา (N = 130)

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	$\bar{X}$	SD
การเหยียด นิยมวัฒนธรรมต่างชาติ	๓ ๔๕๒	๐ ๔๐๐
ปัญหาความสัมพันธ์ทางเพศ	๓ ๒๘๕	๐ ๔๔๗
ข้อความจาก เอกสาร หนังสือ เป็นสิ่งชั่วร้าย	๓ ๗๓๘	๐ ๘๒๒
หลงเชื่อในการโฆษณาชวนเชื่อในสรรพคุณ ของยาเสพติด	๓ ๘๕๒	๐ ๔๑๗
การป้องกันและปราบปรามไม่มีประสิทธิภาพ	๔ ๐๐๗	๐ ๘๒๒
นโยบาย เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ของรัฐบาล ไม่นานนอนและจริงจัง	๓ ๗๘๕	๑ ๑๐๐

จากตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เห็นด้วยกับสาเหตุต่าง ๆ
ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมว่ามีผลต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยเฉพาะสาเหตุ
เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามไม่มีประสิทธิภาพ

ตาราง ๕ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ตามทัศนะ
ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา (N = 130)

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	$\bar{X}$	SD
อยากรู้ อยากทดลอง	๔ ๓๓๑	๐ ๖๖๓
ความต้องการให้สังคมยอมรับ	๒ ๖๓๘	๐ ๔๘๓
เพราะว่าเป็นการสร้าง ความเชื่อมั่นแก่ตนเอง	๒ ๔๓๑	๐ ๔๔๒
ช่วยให้ขยันในการทำงานและดูหนังสือ	๓ ๒๓๑	๑ ๐๑๖
มีความเชื่อวาทนเองลงแล้วไม่ติด	๓ ๖๑๕	๐ ๕๖๐
เพื่อประชดชีวิตและประชดคนอื่น ๆ	๓ ๖๖๒	๐ ๘๔๔

จากตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับสาเหตุต่าง ๆ
ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ว่ามีผลต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยเฉพาะสาเหตุ
เกี่ยวกับการอยากรู้ อยากทดลอง

๒ วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน
มัธยมศึกษา

วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียน การจัด
สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน การให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียนและการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร
ในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามเกณฑ์การประเมินค่าความคิด เห็นของจอห์น ดับบลิว
เบร์ท (Best 1963 159) กล่าวคือ

สูง หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง ๓ ๖๖๖๘ - ๕ ๐๐๐๐

ปานกลาง หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง ๒ ๓๓๓๔ - ๓ ๖๖๖๘

ต่ำ หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง ๑ ๐๐๐๐ - ๒ ๓๓๓๓

โดยกำหนดค่าคะแนนที่อยู่ในเกณฑ์สูงและปานกลาง หมายถึงการเห็นด้วย ส่วนค่า
คะแนนที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ หมายถึงการไม่เห็นด้วย

ตาราง ๖ วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียน ตาม
ทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา (N = 130)

วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน	$\bar{X}$	SD
ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในโรงเรียน	๔ ๕๖๖	๐ ๕๔๔
ให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่บุคคลทุก ๆ ฝ่ายในโรงเรียน	๔ ๔๐๐	๐ ๗๖๔
จัดหาเอกสารประกอบการเรียนการสอนเกี่ยวกับภัยของ ยาเสพติดให้แก่ครูประจำชั้น	๔ ๓๕๔	๐ ๕๕๕
ตั้งคณะกรรมการป้องกันยาเสพติดประจำโรงเรียน	๔ ๑๐๐	๐ ๗๖๖
การป้องกันการเข้ายาเสพติดให้ถือเป็นหน้าที่ของครูทุก ๆ คน	๔ ๕๓๔	๐ ๖๓๗
ให้การแนะนำนักเรียนไปรับบริการทางการแพทย์ที่เหมาะสม และถูกต้อง	๔ ๓๗๗	๐ ๕๔๗

จากตาราง ๖ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับวิธีการ
ป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียนทุก ๆ แง โดยเฉพาะ
การให้การช่วยนักเรียนที่มีปัญหาในโรงเรียน

ตาราง ๘ วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียนในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา (N = 130)

วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน	$\bar{X}$	SD
การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	๔ ๑๖๔	๐ ๖๗๔
จัดกิจกรรมเสริมวิชาชีพพิเศษในช่วงหลังเลิกเรียน	๓ ๔๔๖	๐ ๗๑๔
จัดโครงการอาหารกลางวันโดยโรงเรียน	๓ ๔๐๐	๐ ๔๓๐
จัดโครงการรักษาความสะอาดในโรงเรียน	๔ ๐๗๗	๐ ๖๔๒
จัดมุมหนังสือเกี่ยวกับยาเสพติด	๔ ๐๓๑	๐ ๗๖๗
การติดป้ายประกาศและคำขวัญต่อต้านยาเสพติดภายในโรงเรียน	๔ ๒๕๔	๐ ๖๘๖

จากตาราง ๘ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เห็นด้วยกับวิธีการ
ป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนทุก ๆ แง โดยเฉพาะ
การติดป้ายประกาศและคำขวัญต่อต้านยาเสพติดภายในโรงเรียน

ตาราง ๔ วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา (N = 130)

วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน	$\bar{X}$	SD
การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน	๓ ๔๕๔	๐ ๔๘๗
การแทรกความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดกับเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องทุก ๆ วิชา	๔ ๑๐๔	๐ ๗๔๐
มีการประกวดคำขวัญเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาเสพติดในระดับชั้นต่าง ๆ	๔ ๐๒๓	๐ ๖๕๔
การพานักเรียนไปทัศนศึกษาสถานบำบัดรักษาผู้ป่วยจากยาเสพติด	๔ ๐๖๒	๐ ๔๒๔
การร่วมมือกับหน่วยงานปราบปรามยาเสพติดตั้งศูนย์เผยแพร่อันตรายของยาเสพติดในโรงเรียน	๓ ๔๖๔	๐ ๘๑๒
แนะนำนักเรียนไม่ให้หลงเชื่อและรับของจากคนแปลกหน้า	๔ ๒๖๔	๐ ๖๕๖

จากตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียนทุก ๆ แง โดยเฉพาะการแนะนำนักเรียนไม่ให้หลงเชื่อและรับของจากคนแปลกหน้า

ตาราง ๔ วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา (N = 130)

วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน	$\bar{X}$	SD
การตั้งชุมชนต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียน	๓ ๗๓๑	๐ ๔๕๕
จัดโครงการ เพื่อนช่วยเพื่อนในระดับอายุเดียวกัน	๓ ๘๘๕	๐ ๗๕๓
พานักเรียนไปฟังคำพิพากษาตัดสินคดียาเสพติด เพื่อให้รู้ถึงบทลงโทษ	๓ ๘๐๐	๐ ๔๗๗
นิมนต์พระสงฆ์มาอบรมชี้แนะสอดแทรกเรื่องโทษของยาเสพติด	๓ ๗๖๔	๐ ๘๒๒
จัดอยู่ค่ายพักแรมระหว่างปิดภาคเรียน	๓ ๕๑๕	๐ ๘๗๔
ตรวจปัสสาวะให้กับนักเรียนที่เข้าเรียนใหม่	๒ ๕๐๘	๑ ๑๑๒

จากตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทุก ๆ แง โดยเฉพาะการจัดโครงการ เพื่อนช่วยเพื่อนในระดับอายุเดียวกัน

๓ การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนตามตัวแปรที่กำหนด

ตาราง ๑๐ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพด้านครอบครัว ตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เพศแตกต่างกัน

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	ผู้บริหารชาย (N = 118)		ผู้บริหารหญิง (N = 12)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ครอบครัวมีฐานะยากจน	๒ ๙๑๑	๐ ๔๒๕	๒ ๔๑๗	๐ ๙๔๓	-๐ ๘๔
มีการลงโทษที่รุนแรงเมื่อเด็กประพฤติผิด	๓ ๒๒๐	๑ ๐๙๑	๓ ๐๘๓	๑ ๒๕๐	๐ ๓๗
พ่อแม่มีพฤติกรรม เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีนัก					
ลูก ๆ	๓ ๔๖๖	๐ ๘๕๖	๔ ๐๐๐	๐ ๕๕๓	-๐ ๑๒
มีลูกมากจนเลี้ยงดูไม่ทั่วถึง	๓ ๕๑๖	๐ ๘๓๑	๓ ๕๘๓	๐ ๙๐๐	-๐ ๒๕
พ่อแม่มีฐานะนอกบ้านเป็นประจำ	๓ ๖๖๑	๐ ๘๖๔	๓ ๗๕๐	๐ ๖๒๒	-๐ ๙๖
ผู้ปกครองมีพื้นฐานการศึกษาต่ำ	๒ ๘๖๔	๑ ๐๘๕	๒ ๖๖๖	๐ ๙๗๘	๐ ๘๐

จากตาราง ๑๐ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

ตาราง ๑๑ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ตาม
ทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เพศแตกต่างกัน

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	ผู้บริหารชาย (N = 118)		ผู้บริหารหญิง (N = 12)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
โรงเรียนมีครูอาจารย์ไม่เพียงพอที่จะดูแล นักเรียน	๒ ๕๓๒	๑ ๐๖๘	๓ ๑๖๖	๑ ๑๑๕	-๐ ๗๐
โรงเรียนขาดการติดต่อกับผู้ปกครอง	๓ ๘๘๗	๐ ๘๕๕	๔ ๐๘๓	๐ ๒๘๕	-๒ ๐๗
โรงเรียนขาดการส่งเสริมกิจกรรมด้านการศึกษาทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน	๓ ๕๕๗	๑ ๐๕๔	๓ ๓๓๓	๑ ๓๗๑	๐ ๓๐
โรงเรียนขาดครูที่มีคุณสมบัติด้านการปกครอง นักเรียน	๓ ๕๐๘	๑ ๐๘๕	๓ ๕๘๓	๑ ๓๑๑	-๐ ๑๕
โรงเรียนขาดการให้บริการแนะแนว เหมาะสมแก่เด็ก	๓ ๘๑๓	๐ ๕๙๒	๓ ๗๕๐	๑ ๑๓๘	๐ ๑๕
ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาขาดความ สนใจเด็ก	๔ ๑๕๒	๐ ๘๕๕	๔ ๐๐๐	๐ ๘๕๓	๐ ๕๕

จากตาราง ๑๑ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา
มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถาน
ศึกษา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

ตาราง ๑๒ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ตาม
ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	ผู้บริหารชาย (N = 118)		ผู้บริหารหญิง (N = 12)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การเห่อเหิม นิยมวัฒนธรรมต่างชาติ	๓ ๔๗๔	๐ ๔๓๑	๓ ๖๖๖	๐ ๔๔๒	-๑ ๑๖
ปัญหาความสัมพันธ์ทางเพศ	๓ ๖๕๔	๐ ๔๕๔	๓ ๕๘๓	๐ ๖๖๔	-๑ ๕๘
ข้อความจากเอกสาร หนังสือ เป็นสิ่งชั่วๆ	๓ ๗๒๐	๐ ๔๐๕	๓ ๔๑๖	๐ ๔๙๖	-๐ ๖๖
หลงเชื่อในการโฆษณาชวนเชื่อในสรรพคุณ ของยาเสพติด	๓ ๔๘๔	๐ ๔๕๐	๓ ๔๑๖	๐ ๕๑๕	-๐ ๑๖
การป้องกันและปราบปรามไม่มีประสิทธิภาพ	๔ ๐๘๔	๐ ๔๒๓	๔ ๐๐๐	๐ ๔๕๓	๐ ๓๓
นโยบายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของรัฐไม่แน่นอนและจริงจัง	๓ ๔๐๕	๑ ๑๑๑	๓ ๕๘๓	๐ ๔๔๖	๐ ๗๓

จากตาราง ๑๒ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา
มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

ตาราง ๑๓ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ตาม
ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เพศแตกต่างกัน

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	ผู้บริหารชาย (N = 118)		ผู้บริหารหญิง (N = 12)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
อยากรู้ อยากทดลอง	๔ ๓๓๕	๐ ๖๗๓	๔ ๐๘๓	๐ ๕๑๕	๑ ๖๔
ความต้องการให้สังคมยอมรับ	๒ ๖๐๑	๐ ๔๘๐	๓ ๐๐๐	๐ ๘๕๓	-๑ ๕๖
เพราะว่าเป็นการสร้าง ความเชื่อมั่นแก่ ตนเอง	๒ ๔๑๕	๐ ๔๕๗	๓ ๐๘๓	๐ ๗๙๓	-๐ ๖๔
ช่วยให้ขยันในการทำงานและดูหนังสือ	๓ ๒๖๒	๑ ๐๒๕	๒ ๔๑๖	๐ ๔๐๐	๑ ๒๕
มีความเชื่อว่าตนเองลองแล้วไม่ติด	๓ ๖๑๐	๐ ๔๖๑	๓ ๖๖๖	๐ ๔๘๕	-๐ ๑๔
เพื่อประชดชีวิตและประชดคนอื่น ๆ	๓ ๖๖๑	๐ ๔๐๘	๓ ๖๖๖	๐ ๗๗๘	-๐ ๐๖

จากตาราง ๑๓ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา
มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

๔ การเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับวิธีการป้องกัน
ปัญหายาเสพติดของนักเรียน ตามตัวแปรที่กำหนด

ตาราง ๑๔ วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียน ตาม
ทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เพศแตกต่างกัน

วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน	ผู้บริหารชาย (N = 118)		ผู้บริหารหญิง (N = 12)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาใน โรงเรียน	๔ ๕๕๐	๐ ๕๔๓	๔ ๕๐๐	๐ ๖๗๔	๐ ๒๕
ให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่บุคคลทุก ๆ ฝ่ายในโรงเรียน	๔ ๔๒๓	๐ ๗๔๔	๔ ๑๖๖	๐ ๔๓๗	๐ ๔๖
จัดหาเอกสารประกอบการเรียนการสอน เกี่ยวกับภัยของยาเสพติดให้แก่ครูประจำชั้น	๔ ๓๘๐	๐ ๕๒๒	๔ ๐๘๓	๐ ๗๔๓	๑ ๒๗
ตั้งคณะกรรมการป้องกันยาเสพติดประจำ โรงเรียน	๔ ๑๒๗	๐ ๗๘๐	๓ ๘๓๓	๐ ๕๗๗	๑ ๖๖
การป้องกันการโฆษณาเสพติดให้ถือเป็นหน้าที่ ของครูทุก ๆ คน	๔ ๕๗๖	๐ ๖๓๓	๔ ๑๖๖	๐ ๕๗๗	๒ ๓๖*
ให้การแนะนำนักเรียนไปรับบริการทางการแพทย์ ที่เหมาะสมและถูกต้อง	๔ ๓๘๑	๐ ๕๓๘	๔ ๓๓๓	๐ ๖๕๕	๐ ๒๕

จากตาราง ๑๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา
มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ด้านการบริหารงานโรงเรียนในแง่
การป้องกันการโฆษณาเสพติดโดยถือเป็นหน้าที่ของครูทุก ๆ คน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ ๐๕ สวนวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๕

ตาราง ๑๕ วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เพศแตกต่างกัน

วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน	ผู้บริหารชาย (N = 118)		ผู้บริหารหญิง (N = 12)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	๔ ๑๘๖	๐ ๗๖๒	๔ ๐๐๐	๐ ๔๕๓	๐ ๖๖
จัดกิจกรรม เสริมวิชาชีพพิเศษในช่วงหลังเลิกเรียน	๔ ๐๐๐	๐ ๖๗๔	๓ ๔๑๖	๐ ๔๐๐	๒ ๑๘*
จัดโครงการอาหารกลางวันโดยโรงเรียน	๓ ๘๓๐	๐ ๘๐๔	๓ ๕๐๐	๑ ๐๐๐	๑ ๑๑
จัดโครงการรักษาความสะอาดในโรงเรียน	๔ ๐๗๖	๐ ๖๕๖	๔ ๐๘๓	๐ ๕๑๕	-๐ ๐๘
จัดมุมหนังสือเกี่ยวกับยาเสพติด	๔ ๐๕๒	๐ ๘๗๘	๓ ๔๑๖	๐ ๖๖๔	๐ ๖๑
การติดป้ายประกาศและคำขวัญต่อต้านยาเสพติดภายในโรงเรียน	๔ ๒๔๕	๐ ๖๘๑	๔ ๓๓๓	๐ ๖๕๑	-๐ ๔๘

จากตาราง ๑๕ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียนด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ในแง่การจัดกิจกรรม เสริมวิชาชีพพิเศษในช่วงหลังเลิกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๕ ส่วนวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัศึกษามีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๕

ตาราง ๑๖ วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติด แก่นักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เขตแตกต่างกัน

วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน	ผู้บริหารชาย (N = 118)		ผู้บริหารหญิง (N = 12)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน	๓ ๕๕๔	๐ ๕๘๖	๔ ๐๐๐	๑ ๐๕๔	-๐ ๑๖
การแทรกความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดกับเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องทุก ๆ วิชา	๔ ๑๑๘	๐ ๘๗๕	๔ ๐๐๐	๐ ๔๕๓	๐.๕๖
มีการประกวดคาขวัญเกี่ยวกับการป้องกัน					
การเสพยาเสพติดในระดับชั้นต่าง ๆ	๔ ๐๐๐	๐ ๘๑๖	๔ ๒๕๐	๐ ๔๕๒	-๑ ๘๑
การพานักเรียนไปทัศนศึกษาด้านบำบัดรักษาผู้ป่วยจากยาเสพติด	๔ ๐๖๘	๐ ๘๕๕	๔ ๐๐๐	๐ ๖๐๓	๐ ๓๖
การร่วมมือกับหน่วยงานปราบปรามยาเสพติดตั้งศูนย์เผยแพร่อันตรายของยาเสพติดในโรงเรียน	๓ ๕๗๔	๐ ๘๗๖	๓ ๕๑๖	๐ ๘๕๓	๐ ๒๕
แนะนำนักเรียนไม่ให้หลงเชื่อและรับของจากคนแปลกหน้า	๔ ๒๕๔	๐ ๖๕๖	๔ ๔๑๖	๐ ๖๖๔	-๐ ๘๐

จากตาราง ๑๖ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติด แก่นักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

ตาราง ๑๗ วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เพศแตกต่างกัน

วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน	ผู้บริหารชาย (N = 118)		ผู้บริหารหญิง (N = 12)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การตั้งชุมชนต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียน	๓ ๗๓๗	๐ ๕๖๕	๓ ๖๖๖	๐ ๔๔๔	๐ ๒๖
จัดโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนในระดับอายุเดียวกัน	๓ ๔๔๑	๐ ๗๔๒	๓ ๔๑๖	๐ ๗๕๓	-๐ ๑๕
พานักเรียนไปฟังคำพิพากษาคดีคนคดียาเสพติด เพื่อให้รู้ถึงบทลงโทษ	๓ ๓๗๒	๐ ๕๔๕	๓ ๖๖๖	๐ ๔๔๔	-๑ ๐๔
นิมนต์พระสงฆ์มาอบรมชี้แนะสอดแทรกเรื่องโทษของยาเสพติด	๓ ๗๖๒	๐ ๔๖๔	๓ ๕๓๓	๐ ๔๓๕	-๐ ๒๔
จัดอยู่ค่ายพักแรมระหว่างปิดภาคเรียน	๓ ๕๐๔	๐ ๔๔๔	๓ ๕๔๓	๐ ๗๕๓	-๐ ๓๑
ตรวจปัสสาวะให้กับนักเรียนที่เข้าเรียนใหม่	๒ ๕๑๔	๑ ๑๒๓	๒ ๔๑๖	๑ ๑๖๔	๐ ๒๔

จากตาราง ๑๗ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

๕ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทักษะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ตามตัวแปรที่กำหนด

ตาราง ๑๔ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัว ตามทักษะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๐ ๐๔๔	๐ ๐๔๒	๐ ๑๔๔
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๗	๒๔ ๔๓๒	๐ ๒๒๓	
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๒๔ ๔๗๖		

จากตาราง ๑๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน มีทักษะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทักษะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัวไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๑๔ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพทางการศึกษาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๘๗๘	๐.๔๓๙	๑.๐๑๐
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๗	๕๕.๒๒๐	๐.๔๓๙	
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๕๖.๐๙๘		

จากตาราง ๑๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพทางการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๐ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพทางการศึกษาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๑.๑๘๔	๐.๕๙๒	๒.๗๕๓
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๗	๓๑.๔๖๐	๐.๒๕๑	
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๓๒.๖๔๔		

จากตาราง ๒๐ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๑ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๐ ๐๑๔	๐ ๐๐๔	๐ ๑๐๑
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๘	๑๒ ๒๔๑	๐ ๐๙๖	
รวมทั้งหมด	๑๓๐	๑๒ ๒๖๑		

จากตาราง ๒๑ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรีมีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๒ วิธีการป้องกันปัญหาเสถียรของนักเรียนในด้านการบริหารงานโรงเรียน ตาม
ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๐ ๑๕๑	๐ ๐๗๐	๐ ๔๕๔
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๗	๑๔ ๘๖๐	๐ ๑๕๖	
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๒๐ ๐๐๖		

จากตาราง ๒๒ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา
แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาเสถียรของนักเรียนในด้านการบริหารงานโรงเรียน
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิ
ทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกัน
ปัญหาเสถียรของนักเรียนในด้านการบริหารงานโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๓ วิธีการป้องกันปัญหาเสถียรของนักเรียนในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ตาม
ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๐ ๑๖๔	๐ ๐๘๒	๐ ๓๘๗
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๗	๒๗ ๑๖๘	๐ ๒๑๓	
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๒๗ ๓๓๒		

จากตาราง ๒๓ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนในด้านการจัดสิ่งแวดลอมในโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนในด้านการจัดสิ่งแวดลอมในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๔ วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน ตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๔๐๔	๐.๒๐๒	๐.๖๖๒
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๗	๓๔.๑๖๔	๐.๓๐๘	
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๓๔.๕๖๘	-	

ตาราง ๒๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียนไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๕ วิธีการป้องกันปัญหาเสถียรของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๐ ๓๐๗	๐ ๑๕๓	๐ ๖๒๒
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๗	๓๑ ๔๑๔	๐ ๒๔๗	
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๓๑ ๗๒๑		

จากตาราง ๒๕ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาเสถียรของนักเรียนในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาเสถียรของนักเรียนในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๖ สาเหตุการติดยาเสถียรของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัว ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานในโรงเรียนแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๐ ๒๓๑	๐ ๑๑๕	๐ ๕๒๐
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๗	๒๔ ๒๘๕	๐ ๒๒๒	
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๒๔ ๕๑๖	-	-

จากตาราง ๒๖ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัวไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๗ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๑ ๗๐๘	๐ ๘๕๔	๑ ๔๔๔
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๗	๕๔ ๓๕๐	๐ ๔๒๘	
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๕๖ ๐๕๘		

จากตาราง ๒๗ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๘ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ตาม
ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๐ ๐๙๑	๐ ๐๔๕	๐ ๑๘๙
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๘	๓๓ ๕๖๓	๐ ๒๖๔	
รวมทั้งหมด	๑๓๐	๓๓ ๖๕๔		

จากตาราง ๒๘ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการ
บริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนซึ่งมาจาก
สภาพทางสังคมและวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ
๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและ
วัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๙ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ตาม
ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๐ ๐๑๔	๐ ๐๐๗	๐ ๑๐๑
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๘	๑๒ ๒๔๑	๐ ๐๙๖	
รวมทั้งหมด	๑๓๐	๑๒ ๒๕๕		

จากตาราง ๒๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

๔ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียน ตามตัวแปรที่กำหนด

ตาราง ๓๐ วิธีการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียน ตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๐๒๔	๐.๐๑๒	๐.๐๗๔
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๗	๑๔.๔๗๖	๐.๑๑๗	
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๒๐.๐๐๐		

จากตาราง ๓๐ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียนในด้านการบริหารงานโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียนในการบริหารงานโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๓๑ วิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
ตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน
แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๐ ๐๑๔	๐ ๐๐๗	๐ ๐๓๓
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๗	๒๗ ๓๒๐	๐ ๒๑๕	
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๒๗ ๓๓๔		

จากตาราง ๓๑ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการ
บริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติดของนักเรียนในด้
การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ
๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติดของนักเรียนในด้านการจัดสิ่งแวดล้อม
ในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๓๒ วิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติดของนักเรียน ในด้านการศึกษาเรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน
ตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๐ ๔๔๒	๐ ๒๒๑	๑ ๖๓๕
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๗	๓๔ ๕๔๖	๐ ๒๗๓	
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๓๕ ๐๐๘		

จากตาราง ๓๒ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียนไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๓๓ วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	๒	๑ ๑๘๔	๐ ๕๙๒	๒ ๘๗๓
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	๑๒๗	๓๐ ๕๓๘	๐ ๒๔๐	
รวมทั้งหมด	๑๒๙	๓๑ ๗๒๒		

จากตาราง ๓๓ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนในด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนในด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

๔ การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการคิด
 ยาเสพติดของนักเรียน ตามตัวแปรที่กำหนด

ตาราง ๓๔ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัว ตามทัศนคติ
 ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีที่ตั้งโรงเรียนแตกต่างกัน

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนในเขตฯ (N = 66)		โรงเรียนนอกเขตฯ (N = 64)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ครอบครัวมีฐานะยากจน	๒ ๗๒๗	๐ ๘๕๑	๒ ๗๓๔	๐ ๘๘๐	-๐ ๐๔
มีการลงโทษที่รุนแรงเมื่อเด็กประพฤติผิด	๓ ๒๒๗	๑ ๐๒๐	๓ ๑๘๗	๑ ๐๕๒	๐ ๒๑
พ่อแม่มีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีนัก					
ลูก ๗	๓ ๘๔๘	๐ ๘๓๒	๔ ๐๔๓	๐ ๘๔๔	-๑ ๕๗
มีลูกมากจนเลี้ยงดูไม่ทั่วถึง	๓ ๔๒๔	๐ ๘๖๒	๓ ๖๒๕	๐ ๘๘๒	-๑ ๒๔
พ่อแม่มีฐานะนอกบ้านเป็นประจำ	๓ ๖๘๑	๐ ๘๔๔	๓ ๖๕๖	๐ ๗๘๑	๐ ๑๘
ผู้ปกครองมีพื้นฐานการศึกษาต่ำ	๒ ๗๑๒	๑ ๐๓๔	๒ ๕๘๔	๑ ๐๗๖	-๑ ๕๗

จากตาราง ๓๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขต
 เทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล
 หรือนอกเขตสุขาภิบาลมีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทาง
 ด้านครอบครัวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

ตาราง ๓๕ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ตาม
 ทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีที่ตั้งโรงเรียน แตกต่างกัน

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนในเขตฯ (N = 66)		โรงเรียนนอกเขตฯ (N = 64)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
โรงเรียนมีครูอาจารย์ไม่เพียงพอที่จะดูแล นักเรียน	๒ ๘๘๘	๑ ๐๒๖	๓ ๐๖๒	๑ ๑๑๑	-๑ ๑๘
โรงเรียนขาดการติดต่อร่วมมือกับผู้ปกครอง	๓ ๔๒๔	๐ ๖๘๖	๓ ๘๑๒	๐ ๔๒๔	๐ ๘๘
โรงเรียนขาดการส่งเสริมกิจกรรมด้านการศึกษาทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน	๓ ๔๒๔	๑ ๑๒๔	๓ ๕๖๘	๑ ๐๕๔	-๐ ๒๓
โรงเรียนขาดครูที่มีคุณสมบัติด้านการปกครอง นักเรียน	๓ ๕๑๔	๑ ๑๑๓	๓ ๕๑๕	๑ ๐๕๘	-๐ ๐๐
โรงเรียนขาดการให้บริการแนะแนวที่ เหมาะสมแก่เด็ก	๓ ๗๘๗	๐ ๔๖๔	๓ ๘๒๘	๐ ๔๕๒	-๐ ๒๔
ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาขาดความสนใจ เด็ก	๔ ๑๐๖	๐ ๘๔๔	๔ ๑๘๑	๐ ๘๘๖	-๐ ๔๔

จากตาราง ๓๕ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขต
 เทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขต เทศบาลหรือ
 นอกเขตสุขาภิบาลมีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษา
 และสถานศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

ตาราง ๓๖ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ตาม
ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีที่ตั้งโรงเรียนแตกต่างกัน

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนในเขต (N = 66)		โรงเรียนนอกเขต (N = 64)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การเจอเติม นิยมวัฒนธรรมต่างชาติ	๓ ๙๖๕	๐ ๘๘๑	๓ ๕๑๕	๐ ๕๒๖	-๐ ๒๕
ปัญหาความสัมพันธ์ทางเพศ	๓ ๒๕๒	๐ ๗๖๖	๓ ๓๒๘	๐ ๕๖๗	-๐ ๕๗
ข้อความจากเอกสาร หนังสือ เป็นสิ่งชั่วร้าย	๓ ๗๕๗	๐ ๘๕๕	๓ ๗๑๘	๐ ๗๕๕	๐ ๒๗
หลงเชื่อในการโฆษณาชวนเชื่อในสรรพคุณ ของยาเสพติด	๓ ๘๔๓	๐ ๘๕๗	๓ ๘๕๐	๐ ๕๕๕	๐ ๐๒
การป้องกันและปราบปรามไม่มีประสิทธิภาพ	๔ ๐๗๕	๐ ๗๕๑	๔ ๐๗๘	๐ ๘๖๐	-๐ ๐๒
นโยบายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของรัฐไม่แน่นอนและจริงจัง	๓ ๖๐๖	๑ ๐๘๐	๓ ๕๖๘	๑ ๐๕๘	-๑ ๕๐

จากตาราง ๓๖ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขต
เทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล
หรือนอกเขตสุขาภิบาล มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทาง
สังคมและวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๕

ตาราง ๓๗ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ตามทัศนคติ
ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีที่ตั้งโรงเรียนแตกต่างกัน

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนในเขตฯ		โรงเรียนนอกเขตฯ		t
	(N = 66)		(N = 64)		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
อยากรู้ อยากทดลอง	๔ ๓๔๘	๐ ๕๕๐	๔ ๓๑๒	๐ ๗๗๕	๐ ๓๑
ความต้องการให้สังคมยอมรับ	๒ ๖๓๖	๐ ๔๕๕	๒ ๖๕๐	๐ ๕๕๘	-๐ ๐๒
เพราะว่าเป็นการสร้าง ความเชื่อมั่นแก่ตนเอง	๓ ๐๓๐	๐ ๔๒๘	๒ ๘๒๘	๐ ๔๕๒	๑ ๒๓
ช่วยให้ขยันในการทำงานและดูหนังสือ	๓ ๐๖๐	๐ ๔๕๕	๓ ๕๐๖	๑ ๐๕๐	-๑ ๔๖*
มีความเชื่อว่าตนเองลองแล้วไม่คิด	๓ ๖๓๖	๐ ๘๕๓	๓ ๕๔๓	๑ ๐๖๕	๐ ๒๕
เพื่อประชดชีวิตและประชดคนอื่น ๆ	๓ ๖๒๑	๐ ๗๖๐	๓ ๗๖๐	๑ ๐๑๕	-๐ ๕๒

จากตาราง ๓๗ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขต
เทศบาล หรือในเขตสุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล
หรือนอกเขตสุขาภิบาล มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุ
ส่วนตัวของนักเรียน ในแง่ช่วยให้ขยันในการทำงานและดูหนังสือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ ๐.๕ ส่วนแก่งอื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาล
หรือในเขตสุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล
มีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๕

๑๐ การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับวิธีการป้องกัน

ปัญหาสุขภาพเสียดัดของนักเรียน ตามตัวแปรที่กำหนด

ตาราง ๓๔ วิธีการป้องกันปัญหาสุขภาพเสียดัดของนักเรียนในด้านการบริหารงานโรงเรียน ตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีที่ตั้งโรงเรียนแตกต่างกัน

วิธีการป้องกันปัญหาสุขภาพเสียดัดของนักเรียน	โรงเรียนในเขตฯ (N = 66)		โรงเรียนนอกเขตฯ (N = 64)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในโรงเรียน	๔ ๔๘๔	๐ ๖๘๔	๔ ๖๐๔	๐ ๔๙๒	-๑ ๑๔
ให้ความรู้เรื่องยาเสียดัดแก่บุคคลทุก ๆ ฝ่ายในโรงเรียน	๔ ๒๒๘	๐ ๔๐๘	๔ ๕๗๘	๐ ๕๖๔	-๒ ๗๐*
จัดหาเอกสารประกอบการเรียนการสอนเกี่ยวกับภัยของยาเสียดัดให้แก่ครูประจำชั้น	๔ ๓๑๘	๐ ๖๑๒	๔ ๓๔๐	๐ ๔๙๒	-๐ ๗๕
ตั้งคณะกรรมการป้องกันยาเสียดัดประจำโรงเรียน	๔ ๐๔๕	๐ ๗๗๓	๔ ๑๕๖	๐ ๗๖๑	-๐ ๘๒
การป้องกันการไต่ยาเสียดัดให้ถือเป็นหน้าที่ของครูทุก ๆ คน	๔ ๔๕๔	๐ ๖๑๒	๔ ๖๒๕	๐ ๖๕๕	-๑ ๕๓
ให้การแนะนำนักเรียนไปรับบริการทางการแพทย์ที่เหมาะสมและถูกต้อง	๔ ๓๙๓	๐ ๕๕๑	๔ ๓๕๔	๐ ๕๔๕	๐ ๓๖

จากตาราง ๓๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่อยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาสุขภาพเสียดัดของนักเรียนด้านการบริหารงานโรงเรียนในแง่ให้ความรู้เรื่องยาเสียดัดแก่บุคคลทุกฝ่ายในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๕

ในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาล และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล มีทัศนคติที่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๕

ตาราง ๓๔ วิธีการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของนักเรียนในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีที่ตั้งโรงเรียน แตกต่างกัน

วิธีการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนในเขตฯ (N = 66)		โรงเรียนนอกเขตฯ (N = 64)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	๔ ๒๑๒	๐ ๘๖๔	๔ ๑๒๕	๐ ๖๘๔	๐ ๖๔
จัดกิจกรรมเสริมวิชาชีพพิเศษในช่วงหลังเลิกเรียน	๓ ๘๔๘	๐ ๘๐๘	๔ ๐๔๖	๐ ๖๐๒	-๑ ๕๔
จัดโครงการอาหารกลางวันโดยโรงเรียน	๓ ๖๘๑	๐ ๘๖๒	๓ ๔๒๑	๐ ๘๘๓	-๑ ๖๖
จัดโครงการรักษาความสะอาดในโรงเรียน	๔ ๐๖๐	๐ ๖๕๓	๔ ๐๔๓	๐ ๖๓๕	-๐ ๒๔
จัดมุมหนังสือเกี่ยวกับยาเสพติด	๔ ๐๖๐	๐ ๘๓๔	๔ ๐๐๐	๐ ๖๔๐	๐ ๕๕
การติดป้ายประกาศและคำขวัญต่อต้านยาเสพติดภายในโรงเรียน	๔ ๒๕๗	๐ ๗๕๑	๔ ๒๕๐	๐ ๖๑๗	๐ ๐๖

จากตาราง ๓๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาลมีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของนักเรียนในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

ตาราง ๔๐ วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีที่ตั้งโรงเรียนแตกต่างกัน

วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนในเขตฯ (N = 66)		โรงเรียนนอกเขตฯ (N = 64)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน	๓ ๘๘๓	๑ ๐๔๐	๔ ๐๑๕	๐ ๘๓๕	-๐ ๗๐
การแทรกความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดกับเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องทุก ๆ วิชา	๔ ๐๖๐	๐ ๘๔๒	๔ ๑๕๖	๐ ๖๔๘	-๐ ๗๐
มีการประกวดคาขวัญเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาเสพติดในระดับชั้นต่าง ๆ	๔ ๐๐๐	๐ ๗๐๒	๔ ๐๔๖	๐ ๗๐๐	-๐ ๓๘
การพานักเรียนไปทัศนศึกษาสถานบำบัดรักษาผู้ป่วยจากยาเสพติด	๓ ๘๘๔	๐ ๘๕๐	๔ ๑๕๐	๐ ๗๘๕	-๑ ๐๘
การร่วมมือกับหน่วยงานปราบปรามยาเสพติดตั้งศูนย์เผยแพร่อันตรายของยาเสพติดในโรงเรียน	๓ ๘๕๔	๐ ๘๔๔	๓ ๘๘๔	๐ ๘๘๒	-๐ ๒๐
แนะนำนักเรียนไม่ให้หลงเชื่อและรับของจากคนแปลกหน้า	๔ ๒๗๒	๐ ๖๖๔	๔ ๒๖๕	๐ ๖๕๘	๐ ๐๖

จากตาราง ๔๐ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

ตาราง ๔๐ วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตาม
ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีที่ตั้งโรงเรียน แตกต่างกัน

วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนในเขตฯ (N = 66)		โรงเรียนนอกเขตฯ (N = 64)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การตั้งชุมชนต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียน	๓ ๘๐๓	๐ ๔๘๐	๓ ๖๕๖	๐ ๔๓๐	๐ ๘๘
จัดโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนในระดับอายุ เดียวกัน	๓ ๕๕๔	๐ ๗๑๑	๓ ๘๑๒	๐ ๗๗๔	๑ ๐๔
พานักเรียนไปฟังคำพิพากษาคดีคนคดียา เสพติด เพื่อให้รู้ถึงบทลงโทษ	๓ ๕๓๔	๑ ๐๑๐	๓ ๓๕๔	๐ ๕๕๔	๐ ๘๗
นิมนต์พระสงฆ์มาอบรมชี้แนะสอดแทรกเรื่อง โทษของยาเสพติด	๓ ๗๗๒	๐ ๘๑๔	๓ ๗๖๕	๐ ๘๓๑	๐ ๐๕
จัดอยู่ค่ายพักแรมระหว่างปิดภาคเรียน	๓ ๕๕๕	๐ ๘๖๓	๓ ๕๘๔	๐ ๘๔๑	๐ ๕๐
ตรวจปัสสาวะให้กับนักเรียนที่เข้าเรียนใหม่	๒ ๕๑๕	๑ ๐๔๔	๒ ๕๐๐	๑ ๑๕๕	๐ ๐๘

จากตาราง ๔๐ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ใน
เขตเทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล และนอกเขต
สุขาภิบาล มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียนในด้านการจัดกิจกรรม
เสริมหลักสูตรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

๑๐ การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ตามตัวแปรที่กำหนด

ตาราง ๔๒ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัว ตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ประเภทโรงเรียนแตกต่างกัน

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนรัฐบาล (N = 107)		โรงเรียนเอกชน (N = 23)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ครอบครัวมีฐานะยากจน	๒ ๗๒๔	๐ ๔๒๗	๒ ๗๓๔	๐ ๔๖๔	-๐ ๐๕
มีการลงโทษที่รุนแรงเมื่อเด็กประพฤติผิด	๓ ๑๔๖	๑ ๐๔๑	๓ ๓๐๔	๑ ๐๖๓	-๐ ๕๔
พ่อแม่มีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่ลูก	๔ ๐๒๔	๐ ๘๒๔	๓ ๖๔๕	๑ ๑๔๖	๑ ๓๒
มีลูกมากจนเลี้ยงดูไม่ทั่วถึง	๓ ๕๗๔	๐ ๔๐๑	๓ ๒๖๐	๑ ๐๑๐	๑ ๕๐
พ่อแม่มีฐานะนอกบ้านเป็นประจำ	๓ ๗๓๔	๐ ๗๕๗	๓ ๓๕๗	๐ ๕๔๒	๑ ๕๐
ผู้ปกครองมีพื้นฐานการศึกษาต่ำ	๒ ๘๕๔	๑ ๐๕๔	๒ ๗๘๒	๑ ๑๔๕	๐ ๓๑

จากตาราง ๔๒ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

ตาราง ๔๓ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ตาม
ทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ประเภทโรงเรียนแตกต่างกัน

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนรัฐบาล (N = 107)		โรงเรียนเอกชน (N = 23)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
โรงเรียนมีครูอาจารย์ไม่เพียงพอที่จะดูแล นักเรียน	๒ ๙๓๔	๑ ๐๖๖	๓ ๐๔๓	๑ ๑๐๗	-๐ ๔๓
โรงเรียนขาดการติดต่อร่วมมือกับผู้ปกครอง	๓ ๔๕๔	๐ ๘๔๑	๓ ๕๑๓	๐ ๖๖๘	-๐ ๓๓
โรงเรียนขาดการส่งเสริมกิจกรรมด้านกา รกีฬาทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน	๓ ๔๙๕	๑ ๐๔๐	๓ ๒๑๗	๑ ๒๗๘	๐ ๙๘
โรงเรียนขาดครูที่มีคุณสมบัติด้านการปกครอง นักเรียน	๓ ๕๒๓	๑ ๐๔๔	๓ ๔๗๘	๑ ๓๔๔	๐ ๑๕
โรงเรียนขาดการให้บริการแนะแนวที่ เหมาะสมแก่เด็ก	๓ ๘๐๓	๐ ๙๗๖	๓ ๘๒๖	๐ ๘๘๗	-๐ ๑๑
ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาขาดความ สนใจเด็ก	๔ ๒๑๕	๐ ๘๒๔	๓ ๗๘๒	๐ ๘๕๐	๒ ๒๒*

จากตาราง ๔๓ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและ
สถานศึกษาในแง่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาขาดความสนใจเด็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ ๐.๕ ส่วนสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
รัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีทัศนะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

ตาราง ๔๔ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ตาม
ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ประเภทโรงเรียนแตกต่างกัน

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนรัฐบาล (N = 107)		โรงเรียนเอกชน (N = 23)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การทอดทิ้ง นิยมวัฒนธรรมต่างชาติ	๓ ๕๗๖	๐ ๕๐๕	๓ ๕๖๕	๐ ๕๕๖	-๐ ๕๓
ปัญหาความสัมพันธ์ทางเพศ	๓ ๒๘๐	๐ ๕๕๕	๓ ๓๐๕	๐ ๕๗๖	-๐ ๑๒
ข้อความจากเอกสาร หนังสือ เป็นสิ่งชั่วๆ	๓ ๖๕๑	๐ ๕๑๗	๓ ๕๕๖	๐ ๕๖๕	-๐ ๕๐
หลงเชื่อในการโฆษณาชวนเชื่อในสรรพคุณ ของยาเสพติด	๓ ๕๘๗	๐ ๕๕๕	๓ ๕๑๓	๐ ๕๕๓	-๐ ๑๓
การป้องกันและปราบปรามไม่มีประสิทธิภาพ	๔ ๐๗๕	๐ ๕๒๑	๔ ๐๘๗	๐ ๕๕๕	-๐ ๐๖
นโยบายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของรัฐไม่แน่นอนและจริงจัง	๓ ๗๗๕	๑ ๑๑๕	๓ ๘๒๖	๑ ๐๖๕	-๐ ๒๑

จากตาราง ๔๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจาก
สภาพทางสังคมและวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

ตาราง ๔๕ สาเหตุการคิดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ตามทัศนคติ
ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ประเภทโรงเรียนแตกต่างกัน

สาเหตุการคิดยาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนรัฐบาล (N = 107)		โรงเรียนเอกชน (N = 23)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
อยากรู้ อยากทดลอง	๔ ๓๐๘	๐ ๖๕๒	๔ ๔๓๔	๐ ๕๐๗	-๑ ๐๑
ความต้องการให้สังคมยอมรับ เพราะว่าเป็นการสร้างภาพ เชื่อมั่นแก่ ตนเอง	๒ ๖๓๕	๐ ๕๕๔	๒ ๖๕๒	๐ ๘๘๕	-๐ ๐๘
ช่วยให้ขยันในการทำงานและดูหนังสือ	๒ ๘๘๗	๐ ๕๓๑	๓ ๐๘๗	๐ ๕๙๖	-๐ ๘๔
มีความเชื่อว่าตนเองลองแล้วไม่ติด	๓ ๒๐๕	๑ ๐๑๖	๓ ๓๕๗	๑ ๐๒๗	-๐ ๖๐
เพื่อความเชื่อวาตนเองลองแล้วไม่ติด	๓ ๕๘๘	๑ ๐๐๐	๓ ๗๓๔	๐ ๗๕๒	-๐ ๘๖
เพื่อประชดชีวิตและประชดคนอื่น ๆ	๓ ๖๖๓	๐ ๕๖๑	๓ ๖๕๒	๐ ๗๗๕	๐ ๐๖

จากตาราง ๔๕ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการคิดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจาก
สาเหตุส่วนตัวของนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

๑๒ การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับวิธีการป้องกัน
ปัญหายาเสพติดของนักเรียน ตามตัวแปรที่กำหนด

ตาราง ๔๖ วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของผู้อำนวยการโรงเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียนตามทัศนคติ
ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ประเภทโรงเรียนแตกต่างกัน

วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนรัฐบาล (N = 107)		โรงเรียนเอกชน (N = 23)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาใน โรงเรียน	๔ ๕๘๘	๐ ๕๕๔	๔ ๓๕๗	๐ ๗๗๕	๐ ๕๒
ให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่บุคคลทุก ๆ ฝ่ายในโรงเรียน	๔ ๔๑๑	๐ ๗๗๖	๔ ๓๕๗	๐ ๗๑๔	๐ ๓๘
จัดหาเอกสารประกอบการเรียนการสอน เกี่ยวกับภัยของยาเสพติดให้แก่ครูประจำชั้น	๔ ๓๗๓	๐ ๕๒๓	๔ ๒๖๐	๐ ๖๘๔	๐ ๗๕
ตั้งคณะกรรมการป้องกันยาเสพติดประจำ โรงเรียน	๔ ๑๖๔	๐ ๗๒๐	๓ ๗๘๒	๐ ๔๐๒	๑ ๔๒
การป้องกันการไ้ช้ยาเสพติดให้ถือ เป็น หน้าที่ของครูทุก ๆ คน	๔ ๖๑๖	๐ ๕๔๓	๔ ๑๗๓	๐ ๗๑๗	๒ ๗๗*
ให้การแนะนำนักเรียนไปรับบริการทางการ แพทย์ที่เหมาะสมและถูกต้อง	๔ ๓๔๒	๐ ๕๕๕	๔ ๓๐๔	๐ ๕๕๔	๐ ๖๔

จากตาราง ๔๖ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ด้าน
การบริหารงานโรงเรียน ในแง่การป้องกันการไ้ช้ยาเสพติดให้ถือ เป็นหน้าที่ของครูทุก ๆ คน

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐๕ ส่วนวิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติดในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐๕

ตาราง ๔๘ วิธีกรป้องกันปัญหาอาเสพติดของนักเรียนในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ประเภทโรงเรียนแตกต่างกัน

วิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนรัฐบาล (N = 107)		โรงเรียนเอกชน (N = 23)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	๔ ๐๘๖	๐ ๗๑๕	๔ ๐๘๗	๑ ๐๔๑	๐ ๔๔
จัดกิจกรรม เสริมวิชาชีพพิเศษในช่วงหลังเลิกเรียน	๔ ๐๒๘	๐ ๖๖๕	๓ ๕๖๕	๐ ๘๔๓	๒ ๕๗*
จัดโครงการอาหารกลางวันโดยโรงเรียน	๓ ๘๖๔	๐ ๘๐๒	๓ ๘๗๘	๐ ๘๔๘	๑ ๕๓
จัดโครงการรักษาความสะอาดในโรงเรียน	๔ ๐๙๓	๐ ๖๖๖	๔ ๐๐๐	๐ ๘๒๒	๐ ๗๔
จัดมุมหนังสือเกี่ยวกับยาเสพติด	๓ ๘๖๒	๐ ๗๘๘	๔ ๓๘๗	๐ ๕๗๓	-๒ ๗๒*
การติดป้ายประกาศและคำขวัญต่อต้านยาเสพติดภายในโรงเรียน	๔ ๑๕๖	๐ ๖๗๔	๔ ๕๒๑	๐ ๖๖๕	-๒ ๐๒*

จากตาราง ๔๘ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติดของนักเรียนในแง่จัดกิจกรรม เสริมวิชาชีพพิเศษในช่วงหลังเลิกเรียน จัดมุมหนังสือเกี่ยวกับยาเสพติด และการติดป้ายประกาศและคำขวัญต่อต้านยาเสพติดภายในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐๕ ส่วนวิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติดของนักเรียนในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐๕

ตาราง ๔๔ วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ประเภทโรงเรียนแตกต่างกัน

วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนรัฐบาล (N = 107)		โรงเรียนเอกชน (N = 23)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน	๓ ๘๗๘	๑ ๐๐๘	๔ ๓๐๔	๐ ๘๒๒	-๒ ๑๖*
การแทรกความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดกับเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องทุก ๆ วิชา	๔ ๑๒๑	๐ ๘๖๑	๔ ๐๕๓	๐ ๘๗๘	๐ ๔๐
มีการประกวดคำขวัญเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดในระดับชั้นต่าง ๆ	๔ ๐๐๔	๐ ๗๓๓	๔ ๐๘๗	๐ ๕๑๕	-๐ ๖๐
การพานักเรียนไปทัศนศึกษาสถานบำบัดรักษาผู้ป่วยจากยาเสพติด	๔ ๐๓๘	๐ ๘๗๔	๔ ๑๗๓	๐ ๔๕๑	-๑ ๐๓
การร่วมมือกับหน่วยงานปราบปรามยาเสพติดตั้งศูนย์เผยแพร่อันตรายของยาเสพติดในโรงเรียน	๓ ๔๕๓	๐ ๘๗๓	๔ ๐๕๓	๐ ๘๒๕	-๐ ๕๗
แนะนำนักเรียนไม่ให้หลงเชื่อและรับของจากคนแปลกหน้า	๔ ๒๖๑	๐ ๖๖๕	๔ ๓๐๔	๐ ๖๓๕	-๐ ๒๕

จากตาราง ๔๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้ เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน ในแง่การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๕ ส่วนวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๕

ตาราง ๔๔ วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร
ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ประเภทโรงเรียนแตกต่างกัน

วิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน	โรงเรียนรัฐบาล (N = 107)		โรงเรียนเอกชน (N = 23)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
การตั้งชุมชนต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียน	๓ ๖๘๒	๐ ๘๖๗	๓ ๔๕๖	๐ ๘๗๘	-๑ ๓๓
จัดโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนในระดับอายุ เดียวกัน	๓ ๘๘๗	๐ ๗๓๔	๓ ๘๒๖	๐ ๗๗๘	๐ ๕๐
พานักเรียนไปฟังคำพิพากษาคดีดลบันดาล เสพติด เพื่อให้รู้ถึงบทลงโทษ	๓ ๔๒๔	๐ ๘๔๒	๓ ๒๖๐	๐ ๘๑๕	๐ ๗๔
นิมนต์พระสงฆ์มาอบรมชี้แนะสอดแทรกเรื่อง โทษของยาเสพติด	๓ ๘๐๓	๐ ๘๐๖	๓ ๖๐๘	๐ ๘๔๑	๐ ๔๗
จัดอยู่ค่ายพักแรมระหว่างปิดภาคเรียน	๓ ๕๔๘	๐ ๘๗๘	๓ ๑๓๐	๐ ๗๕๗	๒ ๖๑*
ตรวจสอบสวาระให้กับนักเรียนที่เข้าเรียนใหม่	๒ ๔๓๔	๑ ๑๑๗	๒ ๘๒๖	๐ ๑๑๔	-๑ ๕๑

จากตาราง ๔๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้าน
การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในแง่จัดอยู่ค่ายพักแรมระหว่างปิดภาคเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ ๐.๕ ส่วนวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในแง่อื่น ๆ นั้น ผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีทัศนะไม่แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๕

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อ เสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๑๑ ที่เขต คูฉะวุฒิต่างการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ที่ตั้งโรงเรียน และประเภทโรงเรียนแตกต่างกัน จะมีทัศนะต่อปัญหาสาเหตุติด แดกแตกต่างกันหรือไม่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา ๑๑ โดยแยกออกเป็น ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ๑๐๗ โรงเรียน และผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน ๒๓ โรงเรียน รวมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ทั้งหมด ๑๓๐ โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถาม ๑ ชุด สำหรับสอบถามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา แบบสอบถามดังกล่าว มีข้อคำถามทั้งหมด ๔ ตอน ซึ่งลักษณะของข้อคำถามมีสามลักษณะ คือ

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเพื่อถาม เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ๕ ระดับ ที่ถามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนทั้งหมด ๒๔ ข้อ

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ๕ ระดับ ที่ถามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อวิธีการป้องกันปัญหาสาเหตุติดของนักเรียนทั้งหมด ๒๔ ข้อ

ตอนที่ ๔ เป็นคำถามปลายเปิด (Open end) เพื่อถามปัญหาและข้อเสนอแนะใน
วิธีการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตในโรงเรียน รวม ๔ ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์พร้อมทั้งหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และหนังสือแนะนำผู้วิจัย เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาเป็นจำนวน ๑๕๐ ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถทำการวิเคราะห์ได้จำนวน ๑๓๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๖๕ ของแบบสอบถามที่ส่งไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑ การวิเคราะห์สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ผลดังนี้

๑ ๑ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับสาเหตุต่าง ๆ ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัวว่ามีผลต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยเฉพาะสาเหตุเกี่ยวกับพ่อแม่มีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่ลูก ๆ

๑ ๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับสาเหตุต่าง ๆ ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษาว่ามีผลต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยเฉพาะสาเหตุที่มาจากครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาขาดความสนใจเด็ก

๑ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เห็นด้วยกับสาเหตุต่าง ๆ ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ว่ามีผลต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยเฉพาะสาเหตุเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามไม่มีประสิทธิภาพ

๑ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับสาเหตุต่าง ๆ ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ว่ามีผลต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยเฉพาะสาเหตุเกี่ยวกับการอยากรู้อยากทดลอง

๖ การวิเคราะห์วิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติดของนักเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ผลดังนี้

๖ ๑ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับวิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติดของนักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียน โดยเฉพาะในด้านให้การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในโรงเรียน

๖ ๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับวิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยเฉพาะการติดป้ายประกาศและป้ายหยุดด้านยาเสพติดในโรงเรียน

๖ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับวิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติด ในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน โดยเฉพาะการแนะนำนักเรียนไม่ให้หลงเชื่อและรับของจากคนแปลกหน้า

๖ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับวิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติดในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยเฉพาะการจัดโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนในระดับอายุเดียวกัน

๓ การเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ได้ผลดังนี้

๓ ๑ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

๓ ๒ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน

๓ ๓ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

๓ ๔ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

๔ การเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาอาเสพติดของนักเรียน ได้ผลดังนี้

๔ ๑ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียนด้านการบริหารงานโรงเรียน ในแง่การป้องกัน การใช้จ่าย เสพติดให้ถือเป็นหน้าที่ของครูทุก ๆ คน แตกต่างกัน ส่วนวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนะไม่แตกต่างกัน

๔ ๒ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียนด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ในแง่การจัดกิจกรรม เสริมวิชาชีพพิเศษในช่วงหลังเลิกเรียน แตกต่างกัน ส่วนวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัศึกษามีทัศนะไม่แตกต่างกัน

๔ ๓ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน ไม่แตกต่างกัน

๔ ๔ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

๕ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ได้ผลดังนี้

๕ ๑ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

๕ ๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน

๕ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

๕ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

๖ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทักษะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน เกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียน ได้ผลดังนี้

๖ ๑ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทักษะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียนในด้านการบริหารงานโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

๖ ๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทักษะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียนในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

๖ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทักษะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียนในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน ไม่แตกต่างกัน

๖ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทักษะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

๗ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทักษะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ได้ผลดังนี้

๗ ๑ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทักษะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

๗ ๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทักษะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน

๗ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทักษะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

๘ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

๘ ๕ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนแตกต่างกัน เกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียน ได้ผลดังนี้

๘ ๑ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

๘ ๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

๘ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน ไม่แตกต่างกัน

๘ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

๘ ๕ การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาล และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ได้ผลดังนี้

๘ ๑ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

๔ ๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขต
 สุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขต
 สุขาภิบาล มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและ
 สถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน

๔ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขต
 สุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขต
 สุขาภิบาล มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและ
 วัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

๔ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขต
 สุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขต
 สุขาภิบาล มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของ
 นักเรียนในแง่ช่วยให้ขยันในการทำงานและดูหนังสือ แตกต่างกัน ส่วนในแง่อื่น ๆ ผู้บริหาร
 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาลและผู้บริหาร
 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล มีทัศนะไม่
 แตกต่างกัน

๑๐ การเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ใน
 เขตเทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาล และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขต
 เทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล เกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ได้ผลดังนี้

๑๐ ๑ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือนอกเขต
 สุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขต
 สุขาภิบาล มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนด้านบริหารงานโรงเรียน
 ในแง่ได้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่บุคคลทุกฝ่ายในโรงเรียน แตกต่างกัน ในแง่อื่น ๆ ผู้บริหาร
 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขตสุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียน
 มัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล มีทัศนะไม่แตกต่างกัน

๑๐ ๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขต
 สุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขต

สุขภาพ มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียนในด้านการจัดสิ่งแวดล้อม
ในโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

๑๐ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขต
สุขภาพและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขต
สุขภาพ มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้
เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน ไม่แตกต่างกัน

๑๐ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขต
สุขภาพและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขต
สุขภาพ มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรม
เสริมหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

๑๑ การเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ได้ผลดังนี้

๑๑ ๑ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
เอกชน มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัว
ไม่แตกต่างกัน

๑๑ ๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
เอกชน มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและ
สถานศึกษา ในแง่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาขาดความสนใจเด็ก แตกต่างกัน ส่วนสาเหตุ
การติดยาเสพติดของนักเรียนในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนะไม่แตกต่างกัน

๑๑ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
เอกชน มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและ
วัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

๑๑ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
เอกชน มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของ
นักเรียน ไม่แตกต่างกัน

๑๒ การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน เกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ได้ผลดังนี้

๑๒ ๑ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ด้านการบริหารงานโรงเรียน ในแง่การป้องกันการเข้ายาเสพติดให้ถือเป็นหน้าที่ของครูทุก ๆ คน แตกต่างกัน ส่วนวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

๑๒ ๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ในแง่จัดกิจกรรมเสริมวิชาชีพพิเศษในช่วงหลัง เลิกเรียน จัดมุมหนังสือเกี่ยวกับยาเสพติดและการติดยาเสพติดและคำขวัญต่อต้านยาเสพติดภายในโรงเรียน แตกต่างกัน ส่วนวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

๑๒ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน ในแง่การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน แตกต่างกัน ส่วนวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

๑๒ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในแง่จัดอุทยานพิทักษ์ธรรมชาติระหว่างปิดภาคเรียน แตกต่างกัน ส่วนวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในแง่อื่น ๆ นั้นผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

๑ เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน อภิปรายผลได้ดังนี้

๑.๑ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัว สภาพทางการศึกษาและสถานศึกษา สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม และจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะว่าปัญหาเสพติดนั้น เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานาน และเป็นที่ยึดกันอย่างกว้างขวางในทุก ๆ ระดับดังจะเห็นได้จากหลักฐานที่พบว่า ปัญหาเสพติดเกิดขึ้นครั้งแรกในสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ (พระเจ้าอู่ทอง) ได้มีการตรากฎหมายลักษณะโจรบทหนึ่งกล่าวว่า "ผู้เสพฝิ่น กินฝิ่น ขายฝิ่น นั้นให้ลงพระราชอาญาจมหักหน้า รับราชบาทวให้สิ้นเชิง ทะเวนบก ๓ วัน ทะเวนเรือ ๓ วัน ให้จลาไศกุขังไว้กว่าจะอดได้ ถ้าอดได้แล้วให้เรียกเอาทานบนแกมวัน ญาติพี่น้อง แล้วจึงให้ปล่อยผู้สูบกิน ขายฝิ่น ออกจากโทษ" (วิทย์ เทียงบูรณธรรม ๒๕๒๑ : ๘๘) ดังนั้นจึงน่าจะมีผลทำให้ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัศึกษามีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

๑.๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนะเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนซึ่งมาจากสภาพทางด้านครอบครัว สภาพการศึกษาและสถานศึกษา สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม และจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ปัญหาเสพติดโดยทั่ว ๆ ไปทั้งภายนอกโรงเรียนและที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนนั้น สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแม้ว่าจะแตกต่างกัน แต่ในด้านสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนแล้ว มีลักษณะไม่แตกต่างกัน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแม้ว่าจะมีคุณวุฒิทางการศึกษา แตกต่างกัน เมื่อประสบปัญหาการติดยาเสพติดของนักเรียนคล้ายกัน ก็น่าจะเป็นมีผลทำให้ทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาทั้ง ๓ ระดับ ไม่แตกต่างกัน

๑ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน

๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัว สภาพการศึกษาและสถานศึกษา สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม และจากสาเหตุส่วนตัวไม่แตกต่างกัน เนื่องจากสภาพปัญหาและสาเหตุของการติดยาเสพติดที่เป็นมาทั้งในอดีตและปัจจุบันไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก ดังนั้นจึงน่าจะพิจารณาได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนแม้จะมีประสบการณ์แตกต่างกันก็ยอมเข้าใจถึงสภาพปัญหาและสาเหตุของการติดยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

๑ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขต

สุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ในแง่ช่วยให้ช่วยในการทำงานและดูหนังสือ แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนทั้ง ๒ กลุ่มโรงเรียน หิการณาเกี่ยวกับยาเสพติดได้เป็น ๒ ลักษณะคือ ฤทธิ์ของยาเสพติดที่แสดงออกเมื่อร่างกายได้รับ และผลจากการใช้ยาเสพติดที่มีต่อร่างกายในทางที่ไม่ดี จึงทำให้ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนทั้ง ๒ กลุ่มแตกต่างกัน ซึ่งเป็นเพียงส่วนย่อยของสาเหตุการติดยาเสพติดเท่านั้น สำหรับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนส่วนใหญ่ ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัว สภาพการศึกษาและสถานศึกษา สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ผู้บริหารโรงเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดทั้งโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือนอกเขตเทศบาลยังมีลักษณะที่ไม่รุนแรง เคนซัดมากนัก ประกอบกับสภาพโดยทั่วไปทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดต่าง ๆ ในเขตการศึกษา ๑๑ ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นด้วยเหตุเหล่านี้จึงมีผลทำให้ทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียนส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันดังกล่าว

๑ ๕ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน

มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา ในแง่ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาขาดความสนใจเด็ก แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะว่าโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีจำนวนบุคลากรและการรับผิดชอบ

งานในหน้าที่น้อยกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียน ดังนั้นการที่จะจัดให้ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษามีความสนใจเด็กยอมทำได้หัวถึงและต่ำกว่า ส่วนสาเหตุอื่น ๆ ทั้งที่มาจากสภาพทางครอบครัว สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม และสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนทั้ง ๒ ประเภทมีทัศนะไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของสุรเดช วงศ์บำ (สุรเดช วงศ์บำ ๒๕๒๔ ๑๐๖) เรื่องมูลเหตุของการติดยาเสพติดให้โทษของนักเรียน และวิธีการป้องกัน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคเหนือ ที่กล่าวว่าการระบาดของยาเสพติดมีอย่างกว้างขวางทำให้ผู้บริหารโรงเรียนทั้งของรัฐบาลและเอกชน มีทัศนะเกี่ยวกับมูลเหตุการติดยาเสพติดให้โทษของนักเรียนไม่แตกต่างกัน

สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยสวนรวมแล้ว ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับสาเหตุต่าง ๆ ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัว สภาพการศึกษา และสถานศึกษา สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนสาเหตุส่วนตัวของนักเรียนว่ามีผลต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยเห็นว่า การที่พ่อแม่มีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่ลูก ๆ ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาขาดความสนใจเด็ก การป้องกันและปราบปรามไม่มีประสิทธิภาพและการอยากรู้ อยากทดลองของนักเรียน เป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนติดยาเสพติด ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ไฟน์สไตน์ (Feinstein 1978 . 5935 - A) ที่ได้ศึกษาการใช้ยาเสพติดของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอินลินอยส์ พบว่า การใช้ยาเสพติดของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของผู้ปกครอง ก็ถ้าผู้ปกครองของนักเรียนคนใดใช้ยาเสพติดชนิดใดแล้ว นักศึกษาคคนนั้นก็มีความโน้มที่จะใช้ยาเสพติดชนิดนั้นตามไปด้วย ซึ่งแสดงว่าการที่พ่อแม่มีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่ลูกจะมีผลต่อการใช้ยาเสพติดด้วย นอกจากนี้ ทัศนีย์ กำปันทอง (ทัศนีย์ กำปันทอง ๒๕๑๗ ๘๔) ได้ศึกษาสาเหตุการติดยาเสพติดของคนไข้ในโรงพยาบาลบางแห่งในกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๐๗ ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการติดยาเสพติดของคนไข้อายุระหว่าง ๑๔ - ๒๐ ปี ติดเพราะอยากรู้ อยากเห็น แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่า สาเหตุของการติดยาเสพติดของนักเรียนนั้น น่าจะมีสาเหตุมาจากหลาย ๆ ด้านมากกว่าสาเหตุเพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น เพราะปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาหลาย ๆ อย่าง เช่น ปัญหาทางเศรษฐกิจ ทำให้พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาอบรมสั่งสอนลูก ปัญหาประชากรทำให้เกิดปัญหานักเรียนไม่มีที่เรียน

คุณภาพการศึกษาต่ำ มีการอพยพเข้าสู่เมืองหลวงทำให้เกิดปัญหาสังคม มีการมั่วสุม และสิ่งที่สำคัญคือประเทศไทยเป็นเส้นทางของการนำสิ่งเสพติดออกไปยังตลาดโลก สถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ น่าจะเป็นสาเหตุรวมกันทำให้เด็กเรียนระดับมัธยมศึกษาเกิดปัญหาในการปรับตัว จนทำให้เกิดความสับสน ว้าวุ่น ซึ่งเด็กบางคนไม่มีความมั่นใจในตนเองก็จะทำให้เกิดความคับข้องใจ กังวลใจ และคิดหาทางออกโดยการใช้ยาเสพติดเป็นที่พึ่งทางใจได้ง่าย ๆ ดังนั้น การใช้ยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาจึงน่าจะมาจากสาเหตุหลาย ๆ ประการดังกล่าว และเมื่อเปรียบเทียบกับทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา

๒ เกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ฉบับปรายผลได้ดังนี้

๒.๑ ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงโรงเรียนมัศึกษามีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียนในแง่การป้องกันการใช้นายาเสพติดให้ถือ เป็นหน้าที่ของครูทุก ๆ คน และในการดำเนินการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ในแง่การจัดกิจกรรม เสริมวิชาชีพพิเศษในช่วงหลัง เลิกเรียน แตกต่างกัน ผลจากการวิจัยพบว่าผู้บริหารบางส่วนยังมีความเห็นว่า การป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนควร เป็นหน้าที่โดยตรงของครูฝ่ายปกครองที่จะต้องดูแลนักเรียนไม่ให้เกิดปัญหา การจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนควร เป็นหน้าที่ของฝ่ายอาคารสถานที่ สำหรับการ จัดกิจกรรม เสริมวิชาชีพพิเศษในช่วงหลัง เลิกเรียนนั้น โรงเรียนในชนบทมีปัญหาการเดินทางของเด็กไม่สะดวก ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัย เห็นว่าน่าจะมีสวนทำให้ผู้บริหารโรงเรียนทั้ง ๒ กลุ่มมีทัศนะเกี่ยวกับ การป้องกันปัญหา ยาเสพติดในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน สวนวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติด ในด้านอื่น ๆ ทั้งในด้านการให้ความรู้ เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียนและด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิง มีทัศนะไม่แตกต่างกัน น่าจะพิจารณาได้ว่า การป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนโดยการให้ความรู้ เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียนและด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร นั้น เป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนจะต้องพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาอยู่แล้ว จึงทำให้ผู้บริหารโรงเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม มีทัศนะไม่แตกต่างกัน

๒.๒ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนะเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนในด้านการ

บริหารโรงเรียน การจัดสิ่งแวดลอมในโรงเรียน การให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน และ การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรไม่แตกต่างกัน น่าจะเป็นเพราะว่าการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของ นักเรียนนั้น เป็นหน้าที่ของผู้บริหารทุก ๆ คนจะต้องรับผิดชอบ ฉะนั้นแม้ว่า ผู้บริหาร โรงเรียนจะมีคุณวุฒิที่แตกต่างกันก็มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

๒ ๓ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียน ๑ - ๕ ปี, ๖ - ๑๐ ปี และ ๑๑ ปีขึ้นไป มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของ นักเรียน ในด้านการบริหารงานโรงเรียน การจัดสิ่งแวดลอมในโรงเรียน การให้ความรู้เรื่อง ยาเสพติดแก่นักเรียนและด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน น่าจะเป็นเพราะว่า การป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนนั้น เป็นหน้าที่ของผู้บริหารทุก ๆ คนจะต้องรับผิดชอบ ฉะนั้นแม้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะมีประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนต่างกันก็มีทัศนคติ ไม่แตกต่างกัน

๒ ๔ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขต สุขาภิบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่นอกเขต เทศบาลหรือนอกเขต สุขาภิบาล มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน/ด้านการบริหารงาน โรงเรียน ในแง่ให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่บุคคลทุก ๆ ฝ่ายในโรงเรียน แตกต่างกัน แม้ว่า สภาพปัญหา ยาเสพติดโดยส่วนรวมในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง ๒ กลุ่มโรงเรียนจะไม่แตกต่างกัน มากนัก แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปลีกย่อยพบว่าโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือในเขต สุขาภิบาลนั้นมีปัญหามากกว่า ด้วยเหตุดังกล่าวนี้อาจจะเป็นเหตุทำให้ผู้บริหารโรงเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม โรงเรียนมีทัศนคติแตกต่างกัน สำหรับวิธีการป้องกันโดยส่วนนั้น ผู้บริหารโรงเรียนทั้ง ๒ กลุ่มมี ทัศนคติไม่แตกต่างกัน

๒ ๕ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ด้านการบริหารงานโรงเรียนในแง่ การป้องกันการใช้ยาเสพติดให้ถือ เป็นหน้าที่ของครูทุก ๆ คน ด้านการจัดสิ่งแวดลอมในโรงเรียน ในแง่จัดกิจกรรม เสริมวิชาชีพพิเศษในช่วงหลังเลิกเรียน จัดมุมหนังสือเกี่ยวกับยาเสพติดและการ ติดป้ายประกาศ และคำขวัญต่อต้านยาเสพติดภายในโรงเรียน ด้านการให้ความรู้เรื่องยาเสพติด

แก่นักเรียน ในแง่การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน และด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในแง่จัดอุทยานภัยพิภพระหว่างปิดภาคเรียน แตกต่างกัน ทั้งนี้จะพิจารณา ได้ว่าในโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลมีจำนวนครู มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวกมากกว่า การที่จะจัดการป้องกัน โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรเดช วงศ์บา (สุรเดช วงศ์บา ๒๕๒๔ : ๑๐๕) เรื่อง มุทเหตุของการติดยาเสพติดให้โทษของนักเรียน และวิธีการป้องกัน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคเหนือ ที่กล่าววว่า ในการป้องกันนักเรียนไม่ให้ติดยาเสพติดให้โทษในโรงเรียนนั้น โรงเรียนรัฐบาลมิได้เน้นในเรื่องธุรกิจการค้าเท่าโรงเรียนเอกชน ประกอบกับโรงเรียนรัฐบาลส่วนมากมีเครื่องมือ มีบุคลากรที่จะสามารถทำกิจกรรมต่างได้ จึงทำให้ทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง ๒ ประเภทแตกต่างกัน ส่วนวิธีการป้องกันในแง่อื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีทัศนะไม่แตกต่างกัน

✓ วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน โดยสวนรวม ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนทั้งในด้านการบริหารงานโรงเรียน การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน การให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า การให้การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในโรงเรียน การติดป้ายประกาศและคำขวัญต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียน การแนะนำนักเรียนไม่ให้หลงเชื่อและรับของจากคนแปลกหน้า และการจัดโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนในระดับเดียวกัน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาต่างก็มีความเห็นว่าจะ เป็นวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาได้เป็นอย่างดียิ่ง จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าการป้องกันปัญหา ยาเสพติดนั้นไม่ควรยึดวิธีการใดวิธีการหนึ่งเท่านั้น ควรจะดำเนินการหลาย ๆ วิธีพร้อมกันไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดในการกำหนดแนวทางป้องกันยาเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๔ : ๖) ที่ว่า แนวทางในการป้องกันยาเสพติดนั้น ไม่สามารถที่ระบุให้เห็นชัดเจนว่า แนวทางไหนดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด เนื่องจากแนวทางแต่ละแนวทางจะกำหนดขึ้นมา เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจจะ เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

๑ ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑.๑ เขตการศึกษา ผลจากการวิจัยพบว่าอุปสรรคและปัญหาของการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในโรงเรียนที่สำคัญคือ การขาดบุคลากรที่มีความรู้ เรื่องยาเสพติด ขาดงบประมาณในการดำเนินงานด้านนี้โดยเฉพาะ และขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับเขตการศึกษา ๑๑ ดังนี้ ควรจัดอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การจัดกิจกรรมการผลิตสื่อ ให้แก่ครู บุคลากรในทุก ๆ โรงเรียน นอกจากนี้ควรจัดสรรงบประมาณในด้านกิจกรรมป้องกันปัญหา ยาเสพติดโดยเฉพาะ และเขตการศึกษาควร เป็นแหล่งศูนย์รวมสื่อที่สามารถอำนวยความสะดวกแก่โรงเรียนได้

นอกจากนี้การขยายโรงเรียน สิ่งที่เขตการศึกษาจะต้องคำนึงถึง บริเวณสนามในโรงเรียน มีเพียงพอสำหรับที่จะให้นักเรียนได้ออกกำลังกายหรือประกอบกิจกรรมกลางแจ้งหรือไม่ ดังนี้ในการป้องกันปัญหาไม่มีสนามเพียงพอ เขตการศึกษาควรจะมีการสงวนที่ของโรงเรียนในชุมชน เพื่อป้องกันการขยายตัวของชุมชน อันจะเป็นปัญหาต่อไป

๑.๒ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีการวางแผนร่วมกันระหว่าง คณะครูในโรงเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนในอันที่จะกำหนดนโยบายในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดที่เกิดขึ้นทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ให้แนชัดและต่อเนื่อง ตลอดจนมีคณะกรรมการคอยติดตามผลการปฏิบัติงาน เพื่อหาข้อบกพร่องนำมาแก้ไขต่อไป

นอกจากนี้ ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนมีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเล่นกีฬา การเล่นดนตรี งานประดิษฐ์ และศิลปต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนด้วย

๑.๓ ครูและบุคลากรในโรงเรียน การป้องกันปัญหา ยาเสพติด ครูและบุคลากรในโรงเรียนทุกคนจะต้องถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องร่วมมือร่วมใจสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียน ในอันที่

จะก่อให้เกิดปัญหาในด้านความไม่ เป็นระเบียบของโรงเรียน การปกครองของโรงเรียน นอกจากนี้ ครูและบุคลากรจะต้อง เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นัก เรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนด้วย

๑ ๔ ผู้ปกครองนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนจะต้องให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ในการดูแลพฤติกรรมของนักเรียน และแจ้งให้ทางโรงเรียนได้ทราบเกี่ยวกับพฤติกรรมบางประการ ของนักเรียน เพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือและแก้ไขในโอกาสต่อไป

๒ ข้อ เสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๒ ๑ ควรมีการศึกษาต่อกกลุ่มตัวอย่างในเขตการศึกษาอื่น ๆ เพื่อให้สามารถสรุปผล การวิจัยให้กว้างขวาง และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงมากกว่าที่เป็นอยู่

๒ ๒ งานวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติดที่ปรากฏ เป็นการศึกษาเพื่อสำรวจหาสาเหตุของการ ติดยาเสพติดและหาวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติด เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ควรมีการวิจัยในลักษณะอื่น ๆ เช่น ความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับอาชญากรรม ความสัมพันธ์ของสื่อมวลชนที่มีผลต่อการ ใช้นายาเสพติด คุณภาพของทางการศึกษาที่มีผลต่อการป้องกันปัญหายาเสพติด เป็นต้น

ปัญหาและอุปสรรคในการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบปัญหาและอุปสรรค ดังนี้

๑ เอกสารและงานวิจัย แม้ว่าจะมีหน่วยงานของทางราชการหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับปัญหายาเสพติดก็ตาม แต่หน่วยงานต่าง ๆ เหล่านั้น ยังมีเอกสารและงานวิจัยที่จะ สนับสนุนในการศึกษาค้นคว้าไม่มากนัก ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่า เป็นอุปสรรคอันหนึ่งที่จะทำให้งานวิจัย สมบูรณ์ที่สุด

๒ ความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการวิจัยครั้งนี้มี เวลาไม่มากนักประกอบกับการ ให้ความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม อันเนื่องมาจากเกรงว่าจะมีผล เสียต่อชื่อเสียงของโรงเรียน จึงทำให้ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามไม่มากนัก ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าเวลาและการให้ความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง จะมีผลต่อการวิจัยไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร แม้ว่าอุปสรรคจะไม่มากนักก็ตาม แต่ผู้วิจัยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่จะ มีผลต่อความสมบูรณ์และคุณภาพของงานวิจัย ผู้วิจัยเสนอไว้เพื่อพิจารณา สำหรับผู้ที่ จะวิจัยในโอกาสต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การฝึกหัดครู กรม คู่มือศูนย์เวชศึกษาป้องกันงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา
โรงพิมพ์การศาสนา ๒๕๒๕ ๒๓๐ หน้า
- คณะกรรมการอำนวยการป้องกันและปราบปรามการเรื้อรังยาเสพติดในสถานศึกษา คู่มือแนวปฏิบัติ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา - โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก
ม ป ป ๒๑๓ หน้า
- จันทร์เพ็ญ อัครสถิตานนท์ การศึกษาสาเหตุการติดยาเสพติดในเด็กวัยรุ่นที่เข้ารับการรักษาใน
โรงพยาบาลธัญญารักษ์ ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ วิทยานิพนธ์ ก บ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๔,
๔๕ หน้า อัดสำเนา
- दारวจ กรม คู่มือสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมาย ความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษและแนวการ
ซักถามแหล่งข่าว โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย ๒๕๒๐ ๖๕ หน้า
- ทัศนีย์ กาปั้นทอง สาเหตุการติดยาเสพติดของคนไข้ในโรงพยาบาลบางแห่งในกรุงเทพมหานคร
ปี ๒๕๑๗ วิทยานิพนธ์ พช ม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๗, ๔๔ หน้า อัดสำเนา
- นารี วงศ์ลีโรจน์กุล สำรวจปัญหาทางครอบครัวของผู้ติดยาเสพติดซึ่งมารับการรักษาที่โรงพยาบาล
ธัญญารักษ์ วิทยานิพนธ์ พช ม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๑ ๑๗๔ หน้า อัดสำเนา
- นิพนธ์ วีระสุนทร การสำรวจทัศนคติของบุคคลในครอบครัวที่มีต่อยาเสพติดและผู้ติดยาเสพติด
วิทยานิพนธ์ พช ม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๐ ๔๕ หน้า อัดสำเนา
- ประยูร นราการผดุง รวมความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ โรงพิมพ์อรุณการพิมพ์ ๒๕๐๗ ๒๓๔ หน้า
- ประสงค์ นุมสิริ ปัญหายาเสพติดกับความมั่นคงของชาติ ๒๕๒๔, ๔ หน้า อัดสำเนา
- เปรมจิต ชลวิถึ เยาวชนกับยาเสพติดให้โทษมูลเหตุจูงใจให้มารับการรักษา ปรินญาณินพนธ์ ศศ ม
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๑๔, ๑๒๕ หน้า อัดสำเนา
- ฝน แสงสิงแก้ว เสริน ปุณณหิตานนท์ และโรเบิร์ต ชไนเดอร์ การวิจัยสำรวจนักเรียนไทย
ติดยา ม ป ท , ๒๕๑๔, ๓๑๔ หน้า
- ศินิจ โฉมวัฒน์ และประกอบ วิเชียร คู่มือสอนแข่งขันเข้ารับราชการ พิมพ์ครั้งที่ ๔ โรงพิมพ์
จงเจริญการพิมพ์ ๒๕๒๒ ๕๓๐ หน้า

มงคล มณฑา ปัญหาวิจัยรุ่นอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ที่ติดยาเสพติดให้โทษซึ่งเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล
ชัยราษฎร์ ปริชญานีพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๕ ๑๓๕
 หน้า อัดสำเนา

มาณี สมิตีสัมพันธ์ และคณะ คานิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับการ
ติดยาเสพติดให้โทษ วิทยานิพนธ์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ๒๕๒๒,
 ๑๒๐ หน้า อัดสำเนา

วรรณसार วรกิจ พฤติกรรมการไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในทัศนะของนักเรียน ครู และผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา ปริชญานีพนธ์ กศ ม
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๓ ๑๔๔ หน้า อัดสำเนา

วันเพ็ญ เริ่มรักษ์ สาเหตุการติดยาเสพติดเฮโรอีนของวัยรุ่น วิทยานิพนธ์ ค บ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย ๒๕๒๐ ๔๕ หน้า อัดสำเนา

* วิชัย ไปษยะจินดา รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหายาเสพติดให้โทษในผู้ต้องโทษ ผิด
พระราชบัญญัติยาเสพติดในทัณฑ์สถานกรุงเทพฯ สถาบันวิทยาศาสตร์และการแพทย์จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย ๒๕๑๔ ๒๖๕ หน้า อัดสำเนา

_____ วิวัฒนาการปัญหายาเสพติดในประเทศไทย สำนักพิมพ์สมพงษ์ ๒๕๒๔ ๒๔ หน้า
 วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำนักพิมพ์อักษร
 ๒๕๒๕ ๑๔๓ หน้า

* วิทย์ เทียงบูรณธรรม ฝันสู่เฮโรอีน แพรทิตยา ๒๕๒๑ ๔๗๓ หน้า

ศิริพร เกษบุรณย์ สถานภาพในครอบครัวของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด วิทยานิพนธ์ ค บ.
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๔, ๗๕ หน้า อัดสำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง การศึกษาสภาพปัญหาการใช้สารเสพติดของนักเรียนนักศึกษา ในสถาน
ศึกษาอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ แผนกช่างพิมพ์ โรงเรียน
 สวรรค์ช่าง ๒๕๒๔, ๑๒๗ หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง คู่มือปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดให้โทษในสถานศึกษา เล่ม ๑
ระดับประถมศึกษา แผนกวิชาช่างพิมพ์ โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร ๒๕๒๒, ๖๕ หน้า

เอกสารประกอบการประชุมปรึกษาหารือของวิทยากรกองการศึกษากรมวิทย์ฯ/
ศูนย์วิชาการด้านเวชศึกษาป้องกันและบุคลากรหลักในสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ครั้งที่
๑/๒๕๒๔ ณ ห้องประชุม ๑ ดึกสหประชาชาติ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๔ เวลา ๑๓.๓๐ -
๑๖.๓๐ น

สามัญศึกษา กรม รายงานของกรมสามัญศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนระดับ
ประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ๒๕๒๕ ๒๕ หน้า อัดสำเนา

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ฝ่ายทะเบียนกลาง กองบำบัดรักษา
รายงานการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ติดยาเสพติดที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา เมษายน -
กันยายน ๒๕๒๒ ๒๕๒๓ ๑๖๔ หน้า อัดสำเนา

สุชาติ บัณฑิตกุล การศึกษาเปรียบเทียบเรื่องยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนใน
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กในสวนกลางและสวนภูมิภาค ปรินทิพพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๔ ๑๓๓ หน้า อัดสำเนา

สุวัฒน์ อีรเวชเจริญชัย การศึกษาเกี่ยวกับสภาวะการติดยาเสพติดซ้ำของผู้ป่วยซึ่งมารับการ
รักษาที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าและโรงพยาบาลศิริราช ปรินทิพพนธ์ วท ม
มหาวิทยาลัยมหิดล ๒๕๒๒ ๑๑๐ หน้า อัดสำเนา

เสถียร วิชัยลักษณ์ และคณะ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ โรงพิมพ์
นิติเวช ๒๕๒๒ ๓๕ หน้า

เสริน ปุณณะหิตานนท์ การสำรวจทัศนคติของเยาวชนไทยที่มีต่อยาเสพติดและการประเมิน
เกี่ยวกับประสิทธิผลของวิธีการป้องกันและให้การศึกษา โรงพิมพ์สำนักงานเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี ๒๕๒๑, ๔๖ หน้า

อรัญ สุวรรณบุบผา และคณะ รายงานการวิจัยเรื่องยาเสพติดให้โทษในทัศนะของการระบาด

วิทยา การศึกษาปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาเสพติดเฮโรอีน

โรงพิมพ์สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ๒๕๒๑ ๓๔ หน้า

อรุณ เขาวนาศรัย และละออ พงษ์พานิช "เยาวชนกับยาเสพติดให้โทษในประเทศไทย"

ชมรมนักจิตวิทยาคลินิก ๑ ๑๖ - ๒๒ ธันวาคม ๒๕๒๔

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม ยาเสพติดให้โทษ ม ป ป ๒๓ หน้า อัดสำเนา

Best, John W. Research in Education Prentice Hall of India (Privates) Limited, 1963 320 p.

Briscoe, Ravmond Gene "Education Implications of Differences of Perception by Drug - Using and Non - Drug Using Students in Davis School District", Dissertation Abstracts 31 3767 February, 1971.

Brown, Jim M. "Differences in Attitudes of Public Students toward Selected Drugs and the Relationship between these Attitudes and knowledges", Dissertation Abstracts 39 3752 - 3753 A, January, 1979.

Brown, Louise Barbara "A Cognitive Functioning Approach to the Differentiation of College Drug - Users And Non - Users", Dissertation Abstracts 33 - 1015, September, 1972

Cronbach, Lee J , Essentials of Psychological Testing, 3d ed , Harper & Row, New York, 1970, 752 p

Edwards, Allen L Statistical Methods for the Behavioral Sciences. New York, Rine hart. 1954, 542 p

Feinstein, Levy S "An Invertigation of Illiet Prescription and Over the Counter Drug Use in and Undergraduate Student Population," Dissertation Abstracts 38 5935 - A, April, 1978

Ferguson, George A , Statistical Analysis in Psychology and Education McGraw - Hill Co , New York, 1966, 466 p.

Guildford, Joy Paul, Fundamental Statistics in Psychology and Education, McGraw - Hill Book Co , New York, 1956, 445 p

- Jones, Wyman L "A Study of Tenth Grade Student Attitudes Toward and Drug Abuse When Related to a Drug Education Program" Dissertation Abstracts 38 2583 - A, November, 1974
- Lindquist, E F Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education Boston, Houghton Mifflin Company, 1956. 393 p
- Paulson, Patricia Callahan. "Psychosocial Factors in Drug Use Among Community College Students," Dissertation Abstracts 31 (9) 5455 - 5456 B, March, 1971
- Spevack, Michale G 'Drugs and the Adolescent High School Students A Three Years Survey Study " Dissertation Abstracts 14 6748 - A, April, 1974
- Stokely, Barbara L "An Evaluation of a School Community Team for the Primary Prevention of Drug Abuse." Dissertation Abstracts 38 6026 - 6027 A, April, 1978
- Whiddon, Thomas Roney "A Comparative study of knowledge Attitudes Toward Drugs, And Use of Drugs Among Twelfth Grade Students in Class I, II and III Schools in Western Montana," Dissertation Abstracts 34 (6) 3426 - A, December, 1975.
- Winer, B J , Statistical Principles in Experimental Design McGraw - Hill Co., New York, 1962, 672 p

การคำนวณ

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

ที่ ทม ๑๐๐๗/๑๐๘๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายเรืองชัย บุญศักดิ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชา เอกศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
ปริญญาโท เรื่อง ทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ที่มีต้อปัญหา
ยาเสพติด

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อาจารย์ ดร. ธนวรรณ	อัมสมบูรณ์	ประธาน
อาจารย์ทวีสิทธิ์	สิทธิกร	กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใครขอความอนุเคราะห์คือ ขอให้ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ช่วย
ตอบแบบสอบถาม เรื่องทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ที่มีต้อปัญหา
ยาเสพติด ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๖ เพื่อเป็นข้อมูลใน
การทำปริญญาโท

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอ
ขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะไปโปรดให้แก่กนิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางวชิรญา บัวศรี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๓๔๑๔๖๖๔

แบบสอบถาม

ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา ๑๑ ที่มีต่อปัญหายาเสพติด

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทราบถึงความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านที่มีต่อปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ที่ได้สร้างข้อความสั้น ๆ ฉะนั้นจึงไม่มีคำตอบที่ถูกที่ผิด ขอความกรุณาให้ ท่านตอบให้ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านให้มากที่สุด คำตอบที่ได้รับจากท่านจะใช้ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลโดยส่วนรวม เท่านั้นจะไม่มีผลการแปรผลหรือ เสนอผลของแบบสอบถาม เฉพาะราย แต่อย่างไร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย เพื่อศึกษา หาริธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดต่อไป

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น ๔ ตอน คือ

- ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน
- ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน
- ตอนที่ ๔ เกี่ยวกับอุปสรรคและข้อ เสนอแนะในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในโรงเรียน

ในแต่ละตอนได้มีคำชี้แจงและวิธีตอบสำหรับ เป็นแนวทางแก่ท่านไว้แล้ว

ตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓ แบบสอบถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อปัญหายาเสพติด เกี่ยวกับสาเหตุ และวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่ท่านเห็นว่าตรงหรือใกล้เคียงกับความคิดเห็นในปัจจุบันของท่านมากที่สุด เพียงช่องเดียวเท่านั้น

ตัวอย่าง

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๐	เด็กผู้ชายติดยาเสพติดมากกว่า เด็กผู้หญิง		✓	-	-	
๐๐	เด็กที่อ้วนติดยาเสพติดง่ายกว่า เด็กที่ผอม	-	-			✓

คำอธิบาย

ข้อ ๐ ถ้าท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เห็นด้วย แสดงว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า เด็กผู้ชายติดยาเสพติดมากกว่าเด็กผู้หญิง

ข้อ ๐๐ ถ้าท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แสดงว่าท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความที่ว่า เด็กที่อ้วนติดยาเสพติดง่ายกว่าเด็กที่ผอม

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับสาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน

๒ ๑ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางครอบครัวในทัศนะของท่าน ท่านเห็นว่า

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑	ครอบครัวมีฐานะยากจน					
๒	มีการลงโทษที่รุนแรงเมื่อเด็ก ประพฤติดี					
๓	พ่อแม่มีพฤติกรรม เป็นแบบอย่าง ที่ไม่ดีแก่ลูก ๆ					
๔	มีลูกมากจนเลี้ยงดูไม่ทั่วถึง					
๕	พ่อแม่มีฐานะนอกบ้าน เป็นประจำ					
๖	ผู้ปกครองมีพื้นฐานการศึกษาต่ำ					

๒ ๒ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งเกิดจากสภาพการศึกษาและสถานศึกษา
ของเด็ก ในทัศนะของท่าน ท่านเห็นว่า

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑	โรงเรียนมีครูอาจารย์ไม่เพียงพอ ที่จะดูแลนักเรียน					
๒	โรงเรียนขาดการติดต่อร่วมมือกับ ผู้ปกครอง					

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๓	โรงเรียนขาดการส่งเสริม กิจกรรมด้านการกีฬาทั้งใน โรงเรียนและนอกโรงเรียน					
๔	โรงเรียนขาดครูที่มีคุณสมบัติ ด้านการปกครองนักเรียน					
๕	โรงเรียนขาดการให้บริการแนะ แนวที่เหมาะสมแก่เด็ก					
๖	ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา ขาดความสนใจเด็ก					

๒ ๓ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งมาจากสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม

ในทัศนะของท่าน ท่านเห็นว่า

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑	การทอดทิ้ง นิยมวัฒนธรรม ต่างชาติ					
๒	ปัญหาความสัมพันธ์ทางเพศ					
๓	ข้อความจากเอกสาร หนังสือ เป็นสิ่งที่ชั่วๆ					
๔	หลงเชื่อในการโฆษณาชวนเชื่อ ในสรรพคุณของยาเสพติด					

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๕	การป้องกันและการปราบปราม ไม่มีประสิทธิภาพ					
๖	นโยบาย เกี่ยวกับการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดของรัฐไม่ แน่นอนและจริงจัง					

๒ ๔ สาเหตุการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งเกิดจากสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน ใน
ทัศนะของท่าน ท่านเห็นว่า

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑	อยากรู้ยากทดลอง					
๒	ความต้องการให้สังคมยอมรับ					
๓	เพราะว่าเป็นการสร้างความสำเร็จ มันแก่ตนเอง					
๔	ช่วยให้ขยันในการทำงานและดู หนังสือ					
๕	มีความเชื่อวาทนเองลงแล้ว ไม่ติด					
๖	เพื่อประชดชีวิตและประชด คนอื่น ๆ					

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑	การจัดการแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียน					
๒	จัดกิจกรรม เสริมวิชาชีพพิเศษใน ช่วงหลัง เลิกเรียน					
๓	จัดโครงการอาหารกลางวันโดย โรงเรียน					
๔	จัดโครงการรักษาความสะอาดใน โรงเรียน					
๕	จัดมูวท่งสื่อ เกี่ยวกับยา เสด็ด					
๖	การติดป้ายประกาศและคาขวีญตอ ด้านยาเสด็ดภายในโรงเรียน					

๓ ๓ วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสด็ด ในด้านการให้ความรู้ เรื่องยาเสด็ดแก่นักเรียน
ในทัศนะของท่าน ท่านเห็นว่า

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑	การจัดนิทรรศการ เกี่ยวกับยา เสด็ดในโรงเรียน					
๒	การแทรกความรู้เกี่ยวกับยา เสด ติดกับ เนื้อหาวิชาที่ เกี่ยวข้องทุก ๆ วิชา					

ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติดของนักเรียน

๓.๑ วิธีการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติดในด้านการบริหารโรงเรียน ในทัศนะของท่าน

ท่านเห็นว่า

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑	ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา ในโรงเรียน					
๒	ให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่บุคคล ทุก ๆ ฝ่ายในโรงเรียน					
๓	จัดหาเอกสารประกอบการเรียน การสอนเกี่ยวกับภัยของยาเสพติด ให้แก่ครูประจำชั้น					
๔	ตั้งคณะกรรมการป้องกันยาเสพติด ประจำโรงเรียน					
๕	การป้องกันการไ้ช้ยาเสพติดให้ถือ เป็นหน้าที่ของครูทุก ๆ คน					
๖	ให้การแนะนำนักเรียนไปรับบริการ ทางการแพทย์ที่เหมาะสมและ ถูกต้อง					

๓ ๒ วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในด้านการจัดฝั่งแวดล้อมในโรงเรียน ในทัศนะ
ของท่าน ท่านเห็นว่า

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๓	มีการประกวดคาขวัญเกี่ยวกับการ ป้องกันการ เสพยา เสพติดในระดับ ชั้นต่าง ๆ					
๔	การพานัก เรียนไปทัศนศึกษาศาสนา บำบัตร์รักษาผู้ป่วยจากยา เสพติด					
๕	การร่วมมือกับหน่วยงานปราบปราม ยา เสพติดทั้งศูนย์ เผยแพร่อันตราย ของยา เสพติดในโรงเรียน					
๖	แนะนำให้นัก เรียนไม่ให้หลงเชื่อ และรับของจากคนแปลกหน้า					

๓ ๔ วิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ในทัศนะของ
ท่าน ท่านเห็นว่า

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑	การตั้งชุมนุมต่อต้านยา เสพติดใน โรงเรียน					
๒	จัดโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนใน ระดับอายุเดียวกัน					
๓	พานัก เรียนไปฟังคาพิพาทฆาตกรรม คดียา เสพติด เพื่อให้รู้ถึงบทลงโทษ					

ลำดับที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๔	นิมนต์พระสงฆ์มาอบรมชี้แนะ สอดแทรกเรื่องโทษของยาเสพติด					
๕	จัดอู่กายพักแรมระหว่างปิดภาค เรียน					
๖	ตรวจปัสสาวะให้กับนักเรียนที่เข้า เรียนใหม่					

ตอนที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในโรงเรียน ท่านคิดว่าในด้าน
ต่าง ๆ ต่อไปนี้มีปัญหาและข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง ?

(โปรดกรูณาตอบทุกข้อ)

๑ อุปสรรคในด้านการบริหารงานโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

๒ อุปสรรคในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

ข้อ เสนอแนะ -----

- -

-

๓ อุปสรรคในด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับ เรื่องยาเสพติด

- - - - -

ข้อ เสนอแนะ

-

๔ อุปสรรคในด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร

- -

ข้อ เสนอแนะ

- - - - -

คาอานาจจําแนกของข้อคาถาม

เกี่ยวกับสา เหตุการติดยา เสพติดของนักเรียน

ด้านสภาพครอบครัว

ลำดับที่	ข้อความ	t
๑	ครอบครัวมีฐานะยากจน	๓ ๑๐
๒	มีการลงโทษเด็กที่รุนแรงเมื่อเด็กประพฤติผิด	๒ ๐๔
๓	พ่อแม่มีฐานะนอกบ้านเป็นประจำ	๒ ๗๔
๔	มีลูกมากจนเลี้ยงดูไม่ทั่วถึง	๒ ๓๔
๕	พ่อแม่มีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่ลูก ๆ	๑ ๔๗
๖	ผู้ปกครองมีพื้นฐานการศึกษาต่ำ	๒ ๐๐

ด้านสภาพการศึกษาและสถานศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	t
๑.	โรงเรียนมีครูอาจารย์ไม่เพียงพอที่จะดูแลนักเรียน	๒ ๔๗
๒	โรงเรียนขาดการติดต่อร่วมมือกับผู้ปกครอง	๓ ๔๕
๓	โรงเรียนขาดการส่งเสริมกิจกรรมด้านการศึกษาทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน	๒ ๐๔
๔	โรงเรียนขาดครูที่มีคุณสมบัติด้านการปกครองนักเรียน	๓ ๒๔
๕	โรงเรียนขาดการให้บริการแนะแนวที่เหมาะสมแก่เด็ก	๑ ๔๕
๖	ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาขาดความสนใจเด็ก	๒ ๗๑

ด้านสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม

ลำดับที่	ข้อความ	t
๑	การเหอเหิม นิยมวัฒนธรรมต่างชาติ	๒ ๔๗
๒	ปัญหาความสัมพันธ์ทางเพศ	๒ ๗๔
๓	ข้อความจากเอกสาร หนังสือ เป็นสิ่งชั่วๆ	๒ ๐๐
๔	หลงเชื่อในการโฆษณาชวนเชื่อในสรรพคุณของยา เสพติด	๒ ๘๐
๕	การป้องกันและปราบปรามไม่มีประสิทธิภาพ	๒ ๐๘
๖	นโยบายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยา เสพติดของรัฐไม่แน่นอน และจริงจัง	๒ ๕๗

ด้านสาเหตุส่วนตัวของนักเรียน

ลำดับที่	ข้อความ	t
๑	ความอยากรู้อยากลอง	๒ ๕๗
๒	ความต้องการให้สังคมยอมรับ	๓ ๖๕
๓	เพราะว่าเป็นการสร้างความสำเร็จแก่ตนเอง	๑ ๔๔
๔	ช่วยให้ขยันในการทำงานและดูหนังสือ	๓ ๒๐
๕	มีความเชื่อว่าตนเองลองแล้วไม่ติด	๕ ๗๔
๖	เพื่อประชดชีวิตและประชดคนอื่น ๆ	๑ ๗๘

เกี่ยวกับวิธีการป้องกันปัญหา ยา เสพติด

ด้านการบริหารงานโรงเรียน

ลำดับที่	ข้อความ	๓
๑	ให้การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในโรงเรียน	๔ ๐๖
๒	ให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่บุคลากรทุก ๆ ฝ่ายในโรงเรียน	๔ ๕๓
๓	จัดหาเอกสารประกอบการเรียนการสอนเกี่ยวกับภัยของยาเสพติด ให้แก่ครูประจำชั้น	๓ ๑๔
๔	ตั้งคณะกรรมการป้องกันยาเสพติดประจำโรงเรียน	๑ ๔๖
๕	การป้องกันการเข้ายาเสพติดให้ถือ เป็นหน้าที่ของครูทุก ๆ คน	๒ ๕๗
๖	ให้การแนะนำนักเรียนไปรับบริการทางการแพทย์ที่เหมาะสมและ ถูกต้อง	๓ ๖๐

ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

ลำดับที่	ข้อความ	๓
๑	การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	๓ ๑๒
๒	จัดกิจกรรม เสริมวิชาชีพพิเศษในช่วงหลัง เลิก เรียน	๓ ๔๓
๓	จัดโครงการอาหารกลางวันโดยโรงเรียน	๒ ๔๖
๔	จัดโครงการรักษาความสะอาดในโรงเรียน	๒ ๖๕
๕	จัดมุมหนังสือ เกี่ยวกับยาเสพติด	๑ ๔๒
๖	การติดป้ายประกาศและคำขวัญต่อต้านยาเสพติดภายในโรงเรียน	๑ ๔๔

ด้านการให้ความรู้ เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียน

ลำดับที่	ข้อความ	๓
๑	การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน	๕ ๐๐
๒	การแทรกความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดกับเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องทุก ๆ วิชา	
๓	มีการประกวดคำขวัญเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาเสพติดในระดับ ชั้นต่าง ๆ	๒ ๕๑
๔	การพานักเรียนไปทัศนศึกษาสถานบำบัดรักษาผู้ป่วยจากยาเสพติด	๒ ๐๗
๕	การร่วมมือกับหน่วยงานปราบปรามยาเสพติดตั้งศูนย์เผยแพร่อันตราย ของยาเสพติดในโรงเรียน	๒ ๘๑
๖	แนะนำให้นักเรียนไปฟังเสียงเสียงและจับชั่งยาจากดงปลูกหญ้า	๒ ๗๗

ด้านการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ลำดับที่	ข้อความ	๓
๑	การตั้งชุมนุมต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียน	๒ ๘๒
๒	จัดโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนในระดับอายุเดียวกัน	๓ ๘๕
๓	พานักเรียนไปฟังคำพิพากษาคดีคนคดียาเสพติด เพื่อให้รู้ถึงบทลงโทษ	๒ ๗๐
๔	นิมนต์พระสงฆ์มาอบรมชี้แนะสอดแทรกเรื่องโทษของยาเสพติด	๒ ๕๓
๕	จัดอยู่ค่ายพักแรมระหว่างปิดภาคเรียน	๒ ๕๗
๖	ตรวจปัสสาวะให้กับนักเรียนที่เข้าเรียนใหม่	๒ ๓๓

ภาคผนวก ข

รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

๑ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน ๑๐๗ โรงเรียน

ตาราง ๕๐ รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จังหวัด
๑	บุญวัฒนา	เมือง	นครราชสีมา
๒	บุญเหลือวิทยานุสรณ์	เมือง	นครราชสีมา
๓	โคราชวิทยาคม	เมือง	นครราชสีมา
๔	จรเข้หินตั้งพิกิจวิทยา	ชุมพวง	นครราชสีมา
๕	ชุมพวงศึกษา	ชุมพวง	นครราชสีมา
๖	ช่องแมววิทยาคม	ชุมพวง	นครราชสีมา
๗	โชคชัยสามัคคี	โชคชัย	นครราชสีมา
๘	เสิงสาง	เสิงสาง	นครราชสีมา
๙	โนนสมบูรณ์วิทยา	เสิงสาง	นครราชสีมา
๑๐	โนนสูง "ศรีธานี"	โนนสูง	นครราชสีมา
๑๑	ธารปราสาทเพชรวิทยา	โนนสูง	นครราชสีมา
๑๒	ปากช่อง	ปากช่อง	นครราชสีมา
๑๓	ขามทะเลสอวิทยา	ขามทะเลสอ	นครราชสีมา
๑๔	ครบุรี	ครบุรี	นครราชสีมา
๑๕	หนองสูงเหลื่อมพิทยาคม	จักราช	นครราชสีมา
๑๖	ท่าช้างราษฎร์บำรุง	จักราช	นครราชสีมา
๑๗	ปักธงชัยประชานิรมิต	ปักธงชัย	นครราชสีมา
๑๘	สมเด็จพะธีรญาณมุนี	ปักธงชัย	นครราชสีมา

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จังหวัด
๑๙	โนนไทยคุรุอุปถัมภ์	โนนไทย	นครราชสีมา
๒๐	สระพระพิทยาคม	โนนไทย	นครราชสีมา
๒๑	หนองกรวดวัฒนา	คานชนบท	นครราชสีมา
๒๒	เมืองคง	คง	นครราชสีมา
๒๓	ภูวิทยา	ประทาย	นครราชสีมา
๒๔	วังไม้แดงพิทยาคม	ประทาย	นครราชสีมา
๒๕	ประทาย	ประทาย	นครราชสีมา
๒๖	สีคิ้ว "สวัสดิ์ผดุงวิทยา"	สีคิ้ว	นครราชสีมา
๒๗	โพนทองวิทยา	บัวใหญ่	นครราชสีมา
๒๘	วัดพระชาวมิตร	บัวใหญ่	นครราชสีมา
๒๙	หนองหัว	บัวใหญ่	นครราชสีมา
๓๐	บัวใหญ่	บัวใหญ่	นครราชสีมา
๓๑	ภูตจิกวิทยา	สูงเนิน	นครราชสีมา
๓๒	สูงเนิน	สูงเนิน	นครราชสีมา
๓๓	ห้วยแถลงพิทยาคม	ห้วยแถลง	นครราชสีมา
๓๔	บ้านเหลื่อมพิทยาศรพ์	กิ่ง อ บ้านเหลื่อม	นครราชสีมา
๓๕	สตรีชัยภูมิ	เมือง	ชัยภูมิ
๓๖	บ้านคาวิทยา	เมือง	ชัยภูมิ
๓๗	หนองสังข์วิทยา	แก้งคร้อ	ชัยภูมิ
๓๘	แก้งคร้อวิทยา	แก้งคร้อ	ชัยภูมิ
๓๙	คอนสารพิทยาคม	คอนสาร	ชัยภูมิ
๔๐	ป่าเห็ญฉรงครพิทยาคม	ป่าเห็ญฉรงคร	ชัยภูมิ

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จังหวัด
๔๑	เพชรวิทยาคาร	ภูเขียว	ชัยภูมิ
๔๒	ภูเขียว	ภูเขียว	ชัยภูมิ
๔๓	หนองบัวแดงวิทยา	หนองบัวแดง	ชัยภูมิ
๔๔	หนองบัวบาน	หนองบัวแดง	ชัยภูมิ
๔๕	บ้านเป่าวิทยา	เกษตรสมบูรณ์	ชัยภูมิ
๔๖	โนนศรีวิทยา	จัตุรัส	ชัยภูมิ
๔๗	จัตุรัสวิทยาคาร	จัตุรัส	ชัยภูมิ
๔๘	ฉิมพลีวิทยา	จัตุรัส	ชัยภูมิ
๔๙	ภักทรพิตร	เมือง	บุรีรัมย์
๕๐	กระสังพิทยาคม	กระสัง	บุรีรัมย์
๕๑	บ้านกรวดวิทยาคาร	บ้านกรวด	บุรีรัมย์
๕๒	พุทไธสง	พุทไธสง	บุรีรัมย์
๕๓	นาโพธิ์พิทยาคม	พุทไธสง	บุรีรัมย์
๕๔	ประโคนชัยพิทยาคม	ประโคนชัย	บุรีรัมย์
๕๕	สตึก	สตึก	บุรีรัมย์
๕๖	โนนดินแดงพิทยาคม	ละหานทราย	บุรีรัมย์
๕๗	ละหานทราย รัชดาภิเษก	ละหานทราย	บุรีรัมย์
๕๘	คูเมืองพิทยาคม	คูเมือง	บุรีรัมย์
๕๙	หนองกี่พิทยาคม	หนองกี่	บุรีรัมย์
๖๐	ไทยเจริญวิทยา	กิ่ง อ. ปะคา	บุรีรัมย์
๖๑	นางรอง	นางรอง	บุรีรัมย์
๖๒	พนมรุ้ง	นางรอง	บุรีรัมย์

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จังหวัด
๖๓	สิงหวิทยาคม	นางรอง	บุรีรัมย์
๖๔	ลำปลายมาศ	ลำปลายมาศ	บุรีรัมย์
๖๕	ธารทองพิทยาคม	ลำปลายมาศ	บุรีรัมย์
๖๖	ตลาดโพธิ์พิทยาคม	ลำปลายมาศ	บุรีรัมย์
๖๗	หนองหงษ์พิทยาคม	ลำปลายมาศ	บุรีรัมย์
๖๘	สุวรรณวิทยาคาร	เมือง	สุรินทร์
๖๙	สิรินธร	เมือง	สุรินทร์
๗๐	นาดีวิทยา	เมือง	สุรินทร์
๗๑	เทนมีย์มิตรประชา	เมือง	สุรินทร์
๗๒	สวายวิทยาคาร	เมือง	สุรินทร์
๗๓	ทาตุ่มประชา เสริมวิทย์	ทาตุ่ม	สุรินทร์
๗๔	ประสาทรวิทยาคาร	ปราสาท	สุรินทร์
๗๕	กาบ เขิงวิทยา	กาบ เขิง	สุรินทร์
๗๖	สำโรงทาบพิทยาคม	สำโรงทาบ	สุรินทร์
๗๗	สนมวิทยาคาร	สนม	สุรินทร์
๗๘	ชุมพลวิทยาสรรค์	ชุมพลบุรี	สุรินทร์
๗๙	เมืองบัววิทยา	ชุมพลบุรี	สุรินทร์
๘๐	กีขรภูมิพิสัย	กีขรภูมิ	สุรินทร์
๘๑	แดดคีรวิทยา	กีขรภูมิ	สุรินทร์
๘๒	รัตนบุรีวิทยา	รัตนบุรี	สุรินทร์
๘๓	ดอนแรดวิทยา	รัตนบุรี	สุรินทร์
๘๔	คำม่วงวิทยา	รัตนบุรี	สุรินทร์

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จังหวัด
๔๕	สุรพินท์วิทยา	กิ่ง อ.ลาดพน	สุรินทร์
๔๖	บัวเขตวิทยา	กิ่ง อ.บัวเขต	สุรินทร์
๔๗	สังขะ	สังขะ	สุรินทร์
๔๘	กระเทียมวิทยา	สังขะ	สุรินทร์
๔๙	ลานทราย	ละหารทราย	สุรินทร์
๕๐	ศรีสะเกษวิทยาลัย	เมือง	ศรีสะเกษ
๕๑	ไกรภักดีวิทยาคม	เมือง	ศรีสะเกษ
๕๒	คูขุดประชาสรรค์	เมือง	ศรีสะเกษ
๕๓	โนนค้อวิทยาคม	กิ่ง อ.โนนคูณ	ศรีสะเกษ
๕๔	บุขันต์	บุขันต์	ศรีสะเกษ
๕๕	ปรางค์กู่	ปรางค์กู่	ศรีสะเกษ
๕๖	ไพโรบึงวิทยาคม	ไพโรบึง	ศรีสะเกษ
๕๗	ยางชุมน้อยพิทยาคม	กิ่ง อ.ยางชุมน้อย	ศรีสะเกษ
๕๘	กันทรารมย์	กันทรารมย์	ศรีสะเกษ
๕๙	ตะทายวิทยา	กันทรารมย์	ศรีสะเกษ
๑๐๐	ราชินีไศล	ราชินีไศล	ศรีสะเกษ
๑๐๑	วรมุขอุปถัมภ์	อุทุมพรพิสัย	ศรีสะเกษ
๑๐๒	ก้านทอง	อุทุมพรพิสัย	ศรีสะเกษ
๑๐๓	ประชาพัฒนศึกษา	อุทุมพรพิสัย	ศรีสะเกษ
๑๐๔	บ้านเสี้ยววิทยาคม	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๐๕	กันทรลักษ์วิทยา	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๐๖	ไพโรธารมณูวิทยา	ขุนตาญ	ศรีสะเกษ
๑๐๗	ศรีรัตนวิทยา	กิ่ง อ.ศรีรัตน	ศรีสะเกษ

๒ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน ๒๓ โรงเรียน

ตาราง ๕๐ รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จังหวัด
๑	ศิริวิทยากร	เมือง	นครราชสีมา
๒	รัตโนภาส	เมือง	นครราชสีมา
๓	รวมมิตรวิทยา	เมือง	นครราชสีมา
๔	มาزیย์วิทยา	เมือง	นครราชสีมา
๕	อัสสัมชัญ	เมือง	นครราชสีมา
๖	เกียรติคุณวิทยา	เมือง	นครราชสีมา
๗	แสนวิทยาภูมิ	เมือง	นครราชสีมา
๘	นฤมิตรวิทยา	เมือง	นครราชสีมา
๙	ประชาชนุสรณ์	ปากช่อง	นครราชสีมา
๑๐	มงคลกุลวิทยา	ปากช่อง	นครราชสีมา
๑๑	รุ่งอรุณวิทยา	ปากช่อง	นครราชสีมา
๑๒	ถนอมศิษย์วิทยา	ปากช่อง	นครราชสีมา
๑๓	บัวใหญ่วิทยา	บัวใหญ่	นครราชสีมา
๑๔	ศิริพัฒนศึกษา	ปักธงชัย	นครราชสีมา
๑๕	สาคริษวิทยา	เมือง	ชัยภูมิ
๑๖	พงษ์พันธ์วิทยา	คอนสวรรค์	ชัยภูมิ
๑๗	วัฒนศึกษากร	คอนสาร	ชัยภูมิ
๑๘	ประชาวิทยาลัย	เมือง	บุรีรัมย์
๑๙	สุรินทร์ศึกษา	เมือง	สุรินทร์

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จังหวัด
๒๐	มัธยมศึกษามิวิตทยา	ศิขรภูมิ	สุรินทร์
๒๑	ชุมชนธารราษฎร์บำรุง	ชุมชน	ศรีสะเกษ
๒๒	อรจันทร์วิทยา	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๓	ศรีสะเกษวิทยาคม	เมือง	ศรีสะเกษ